

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

№ 1744, 21 Οκτώβρη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Απεργία 21 Οκτώβρη αφετηρία για κλιμάκωση

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Γυρίστε
στις σελίδες
9, 10, 11



10/10, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΟΠΩΣ ΣΕ ΓΑΛΛΙΑ, ΙΤΑΛΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ...

Γυρίστε στις σελίδες 2, 3, 8

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ περίοδος ΠΟΛΕΜΩΝ και ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ



Περίοδος επαναστάσεων

σελ. 20



Πλεύρης-Κασιδιάρης
στη φυλακή

σελ. 6, 7



Λευτεριά στην Παλαιστίνη

σελ. 4, 5



Πρωτοβουλία Αγώνα
“Κατοικία για Όλους”

σελ. 12, 13



Βαρδινογιάννηδες:
Από τη “Ροδεσία” στα
εγκλήματα της Motor Oil

σελ. 18, 19

ΙΣΠΑΝΙΑ

Γενική Απεργία 11/11

Τρεις βδομάδες μέχρι τη γενική απεργία, 40 μέρες μέχρι τις εκλογές, και στο μέσο μιας απεργίας διάρκειας των εκπαιδευτικών στη Μαδρίτη, στο ισπανικό κράτος ξεδιπλώνονται όλα τα μέτωπα μαζί.

Το Λαϊκό Κόμμα (PP), αδελφό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, πέταξε και την τελευταία μάσκα και προχωράει σε ανοιχτή συμμαχία με τους φασίστες του Βοξ. Μοιράζουν μεταξύ τους τις λίστες για τη Γερουσία ώστε να μην κατέβουν ανταγωνιστικά στις περιφέρειες της χώρας. Δηλώνουν έτοιμοι να ανταμείψουν τους φασίστες με περισσότερους γερουσιαστές από αυτούς που θα τους αντιστοιχούσαν, ώστε μαζί να ελέγξουν τα τρία πέμπτα της Γερουσίας. Πρόκειται για υψηλό στόχο, που αν τον πιάσουν απειλούν να διορίσουν δικούς τους σε όλα τα Ανώτατα Δικαστήρια και σε άλλους “ανεξάρτητους” οργανισμούς. Ταυτόχρονα, θέλουν να αλλάξουν το Σύνταγμα προς το χειρότερο και να περιορίσουν τις εξουσίες των Αυτόνομων Περιφερειών, ιδιαίτερα των πιο “ενοχλητικών”.

Είναι άλλη μία ένδειξη της πόλωσης που βρίσκεται σε εξέλιξη. Από τη μια μεριά βρίσκεται ένα κίνημα που μετά από χρόνια της κεντροαριστεράς στην εξουσία, έδειξε ότι είναι ικανό να σπάσει τα όρια. Να ξανακερδίσει την αυτοπεποίθηση των δρόμων, να κοντράρει τη Δεξιά και το κράτος, χωρίς τους επικίνδυνους αυτοπεριορισμούς που επέβαλε η κυβερνητική λογική της Αριστεράς τα τελευταία χρόνια.

Το κίνημα κατάφερε να αλλάξει την ατζέντα που άπλωσαν οι φασίστες το καλοκαίρι μέσα από τη ρατσιστική τους καμπάνια για τη Θέουτα. Κατάφερε να φέρει τη στέγη σαν πρώτο ζήτημα στο προσκήνιο, να μετατρέψει το κέντρο της Μαδρίτης από λούνα-παρκ της ακροδεξιάς κυβερνήτριας **Αγιούσο** σε διαρκή κατάληψη, κέντρο αγώνα και σύνδεσης όλων των μαχών. Ανάγκασε την ηγεσία των δυο μεγάλων συνδικαλιστικών συνομосπονδιών να κηρύξουν γενική απεργία μετά από 14 ολόκληρα χρόνια, για τις 11 Νοέμβρη. Μπόλιασε τις κινητοποιήσεις για τη στέγη με τη μαχητικότητα και τη μαζικότητα των κινητοποιήσεων για την Παλαιστίνη. Μετέτρεψε τις απειλές και τις προβοκάτσιες των φασιστών σε ευκαι-

ρία. Κάθε φασιστική πρόκληση στη Σολ μετατρέπεται σε πολλαπλάσια αντιφασιστική διαδήλωση. Οι κατασκηνωτές για τη στέγη υπερασπίζονται τον εαυτό τους με το σύνθημα “Οι αντιφασίστες είναι εδώ”.

Από την άλλη, ένα οργισμένο αντιδραστικό συνονθύλευμα που λέει ανοιχτά ότι στόχος του είναι να τα σταματήσει όλα αυτά. “Μετά τις 29 Νοέμβρη, θα μπει τάξη στη Μαδρίτη”, λέει η ακροδεξιά πρωθυπουργός της, Αγιούσο. Στρατιωτικοί και χωροφύλακες συμμετέχουν στις φιέστες των φασιστών και φωνάζουν “Φάτε τους Κόκκινους”.

Στη μέση, ο Σάντσεθ και οι υπουργοί του που θέλησαν να χρησιμοποιήσουν την έκρηξη του κινήματος σαν ύστατη ευκαιρία να ξανακερδίσουν τις εκλογές, επιχειρώντας να πείσουν ξανά ότι η μόνη ελπίδα είναι οι κάλπες. Όμως, το κίνημα είναι πολύ πιο προχωρημένο από την εποχή των “Αγανακτισμένων” του 2011. Η Πλάθα ντελ Σολ δεν έβαλε σύνθημά της την ανανέωση της πολιτικής, αλλά τη γενική απεργία και τα κατάφερε. Στο κέντρο της αυτοοργάνωσης δεν είναι οι “ανοιχτές συνελεύσεις” των ενεργών πολιτών, αλλά οι εργατικοί χώροι που βρίσκονται σε αγώνες και απεργίες και γίνονται παράδειγμα για όλους.

Απεργία διάρκειας

Πρώτοι και πρώτες στη σειρά οι εκπαιδευτικοί στη Μαδρίτη που ξεκίνησαν απεργία διάρκειας την περασμένη βδομάδα και συνεχίζουν ακάθεκτοι. Όλα τα συνδικάτα μαζί, ακόμη και κάποια από τα “επαγγελματικά” ενάντια στην, όχι μόνο προστάτιδα των πάσης προέλευσης φασιστών αλλά και ιέρεια των ιδιωτικοποιήσεων, Αγιούσο.

Οι απεργιοί εκπαιδευτικοί απαιτούν μείωση των ορών στην αίθουσα σε 17 τη βδομάδα, μείωση μαθητών ανά τμήμα και περίπου 600 ευρώ αύξηση στους μισθούς. Τα συνδικάτα δίνουν 60-70% συμμετοχή στην απεργία τις πρώτες μέρες. Ο πρωθυπουργός της Αργεντινής, **Μιλέι**, είχε κανονίσει επίσκεψη στη Μαδρίτη αυτή τη βδομάδα να δει την ομόλογο και φίλη του, αλλά η Αγιούσο μάλλον θα αποφύγει να τον δει. Βρίσκεται κυνηγημένη από εκπαιδευτικούς, φοιτητές και μαθητές που τη δείχνουν σαν ισπανική εκδοχή του “ηλεκτρικού πριονιού”.

Η αστυνομία χτύπησε βάρβαρα δυο τουλάχιστον φορές τους απεργούς και τους συμπαραστάτες τους. Μία μέσα στο Πανεπιστήμιο με άγριο ξύλο ενάντια στους φοιτητές. Τα φιλικά προς την ακροδεξιά συνδικάτα της αστυνομίας λένε πως εξαπέλυσαν τέτοια βία στο Πανεπιστήμιο επειδή τους είχαν καλέσει “αγανακτισμένοι” φοιτητές που δεν μπορούσαν να πάνε στο μάθημά τους. Δυο μέρες αργότερα, το ξύλο έπεσε έξω από εκδήλωση όπου μιλούσε η Αγιούσο γιατί οι φωνές δεν την άφηναν ήρεμη. Το οξύμωρο της κατάστασης: η αστυνομία που δέρνει είναι η αστυνομία του Σάντσεθ, την οποία καταγγέλλουν οι αριστεροί υπουργοί της κυβέρνησης, και της δίνει συγχαρητήρια η Αγιούσο.

Η απάντηση των απεργών ήταν την επόμενη μέρα το πρωί να μπλοκάρουν στην Εθνική οδό-είσοδο στη Μαδρίτη, την ώρα της μέγιστης κίνησης. Η “τάξη” δεν επιστρέφει στη Μαδρίτη, αντίθετα η είδηση είναι πως η Αγιούσο ψάχνει εναλλακτικό γραφείο μακριά από την Πλάθα ντελ Σολ.

Το στοίχημα είναι πώς το κίνημα θα φτάσει ως τις 11 Νοέμβρη με αναμμένες όλες τις μηχανές. Οι εκπαιδευτικοί στη Μαδρίτη οργανώνουν συνελεύσεις στα σχολεία κάθε Τρίτη, μετά ανά γειτονιές και μια φορά τη βδομάδα ανοιχτή γενική συνέλευση στο Κέντρο της πόλης. Είναι απαραίτητα βήματα γιατί χρειάζονται οργάνωση του απεργιακού τους ταμείου και άπλωμα του αγώνα. Δεν θα δώσουν όμως όλη τη μάχη μόνοι τους για 40 μέρες. Πρέπει να γίνουν παράδειγμα για να βγουν κι άλλοι μαζικοί χώροι. Οι πλατείες σε όλη τη χώρα που παίρνουν το παράδειγμα της Σολ πρέπει με τη σειρά τους να δώσουν το μήνυμα της απεργίας στους εκπαιδευτικούς και άλλους κλάδους στην υπόλοιπη χώρα.

Ο Σάντσεθ και η κοινοβουλευτική Αριστερά (πλην Ποδέμος) σχημάτισαν συμμαχία για τη Γερουσία, ελπίζοντας να μπλοκάρουν το ακροδεξιό μπλοκ. Όμως χρησιμοποιούν την απειλή των φασιστών όχι για να ενισχύσουν το κίνημα, αλλά για να το τραβήξουν προς τις κάλπες. Το κίνημα όμως δεν πρέπει να κλείσει τον ορίζοντά του. Κάτι τέτοιο θα ήταν αυτοκαταστροφικό ακόμη και όσον αφορά το εκλογικό αποτέλεσμα.

Νίκος Λούντος

ΙΤΑΛΙΑ

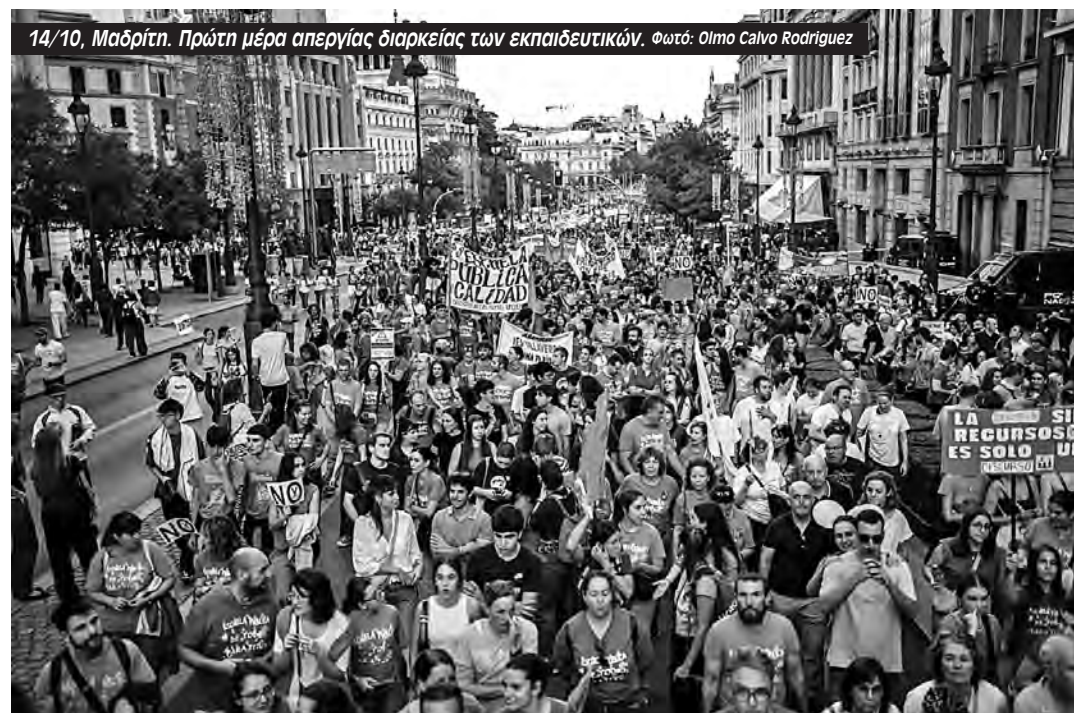
Πανεργατική 20 Νοέμβρη

Γενική Απεργία για τις 20 Νοέμβρη κήρυξε και η CGIL, το μεγαλύτερο ιταλικό συνδικάτο. Η Παρασκευή 16η Οκτωβρίου ήταν εκρηκτική με τους μαθητές να ακολουθούν το “δρόμο της Γαλλίας” σε όλη τη χώρα.

Το Σάββατο, οι μεγάλες πόλεις πλημμύρισαν ξανά με κόσμο και οι μεγαλύτερες και πλουσιότερες εταιρείες της χώρας μοιρολογούσαν για τα χαμένα τους κέρδη και τα καταστραμμένα τους καταστήματα. Ο κόσμος διαδηλώνει ενάντια στη διάλυση της Παιδείας και της Υγείας, ενάντια στις τιμές της στέγης που του τρώνε όλο το μισθό. Οι μαθητές των σχολείων μετατράπηκαν σε δείκτη της κοινωνικής οργής.

Το κύμα καταλήψεων απλώθηκε στα φωτιά και μέσα στις καταλήψεις ξεπήδησαν καινούργιες μαθητικές συλλογικότητες. Αναδύεται σε κεντρικό σύνθημα η μάχη ενάντια στην επιστροφή της υποχρεωτικής θητείας στο στρατό.

Αριστερά συνδικάτα βάσης είχαν ήδη βγάλει απεργία για τις 30 Οκτώβρη. Εκεί εντάσσεται και η μάχη στα λιμάνια, ενάντια στις αποστολές όπλων στο Ισραήλ. Τώρα η CGIL δίνει δυνατότητες για κλιμάκωση και για συνέχεια παρότι η απεργία της είναι σε ένα μήνα. Η Μελόνι δεν περίμενε αυτή την έκρηξη. Πήγαινε ήρεμη πάνω στις δημοσκοπήσεις που έδειχναν προς συνέχιση της κυριαρχίας της. Αλλά αυτό το φθινόπωρο μπορεί να μην αφήσει τίποτα ήρεμο στην Ευρώπη.





Γαλλία, 17/10/2026. Επανάσταση μέχρι τη νίκη! Το πλάκατ γράφει "Δεν έκαναν πίσω το 1789, δεν θα κάνουμε πίσω το 2026". Φωτό: Guy Smallman

Μία μόνο λύση, Επανάσταση!

Η μαζική έκρηξη οργής στους δρόμους της Γαλλίας επιμένει, φουντώνει και σπέρνει πανικό στους καπιταλιστές και στις κυβερνήσεις τους σε όλη την Ευρώπη και όλο τον κόσμο.

Το Σάββατο, το Παρίσι και άλλες πόλεις κάηκαν από τις συγκρούσεις εκατοντάδων χιλιάδων διαδηλωτών με την αστυνομία. Ακόμα και κυβερνητικοί εκπρόσωποι ομολογούν ότι η αστυνομία, παρά την αγριότητα της καταστολής, δυσκολευόταν να ελέγξει την κατάσταση γιατί δείχνει σημάδια εξάντλησης των δυνάμεών της και των αποθεμάτων της σε δακρυγόνα!

Ταυτόχρονα, όμως, ξεκινάει μια εκστρατεία συκοφάντησης του κινήματος με αιχμή τις καταγγελίες για βανδαλισμούς. Σπασμένες βιτρίνες, λεηλασίες καταστημάτων, καμένα κτίρια... Ο Μακρόν έτρεξε με ένα διάγγελμα να προσπαθήσει να διαχωρίσει τις

«θεμιτές» διαδηλώσεις από τους «βάνδαλους».

Πρόκειται για το άκρον άωτο της υποκρισίας. «Βάνδαλοι» δεν είναι οι πιτσιρικάδες που μπουκάρουν στα Louis Vuitton, είναι οι υπουργοί που αφήνουν σχολεία με βουλωμένες τουαλέτες, χωρίς θέρμανση και χωρίς εκπαιδευτικούς. Είναι οι κερδοσκόποι των χρηματαγορών που απειλούν με κρίση χρέους αν κάποια κυβέρνηση υποχωρήσει σε αιτήματα των διαδηλωτών. Μια άρχουσα τάξη που έχει πίσω της τη σφαγή χιλιάδων μετά την καταστολή της Παρισινής Κομμούνας το 1871, χύνει κροκοδείλια δάκρυα επειδή κήκε το ιστορικό δημαρχείο της Λιμόζ που είχε χτιστεί το 1883. Οι απόγονοι των δολοφόνων που έπνιξαν Αλγερίνους διαδηλωτές στον Σηκουάνα το 1961, τώρα καταγγέλλουν τα παιδιά των μεταναστών για «τυφλή βία».

Θεωρίες συνωμοσίας

Δυστυχώς, αυτή η εκστρατεία δεν περιορίζεται εκεί. Τμήματα της ρεφορμιστικής Αριστεράς υιοθετούν θεωρίες συνωμοσίας που αποδίδουν τις λεηλασίες και τους εμπρησμούς σε «προβοκάτορες» που έσπειρε η αστυνομία ανάμεσα στους διαδηλωτές. Πόσες χιλιάδες προβοκάτορες έχει στη διάθεσή της η γαλλική αστυνομία για να τους απλώσει σε οκτακόσιες χιλιάδες διαδηλωτές σε τόσες πόλεις της Γαλλίας; Και μάλιστα την ώρα που εξαντλεί τις δυνάμεις των ένοπλων αστυνομικών.

Αν τμήματα της φτωχής νεολαίας καταφεύγουν σε τέτοιες μορφές διαμαρτυρίας, η ευθύνη ανήκει σε εκείνες τις ηγεσίες που τα έχουν εγκαταλείψει. Ηγεσίες που έχουν πάει τόσο δεξιά ώστε τμήματα της οργισμένης νεολαίας να κινούνται σαν τους Λουδίτες, που έσπαν μηχανές την εποχή που η

Αριστερά ήταν ακόμα ανύπαρκτη.

Έχουμε ανάγκη μια Αριστερά επαναστατική, που να λέει ότι η λύση είναι να απαλλοτριώσουμε τους καπιταλιστές, να βάλουμε την οικονομία κάτω από εργατικό έλεγχο και όχι απλά να λεηλατήσουμε τις βιτρίνες για μια μέρα. Χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες είναι έτοιμοι/ες/α να ανταποκριθούν σε αυτήν την προοπτική. Πρωτοπόροι διαδηλωτές που φωνάζουν «Γάζα, το Παρίσι είναι μαζί σου» στο πλευρό της Παλαιστίνης και απομονώνουν τους φασίστες της Λεπέν δείχνοντας ότι είναι τσιράκια της αστυνομίας και συνένοχοι του Νετανιάχου.

Όχι μόνο στη Γαλλία, αλλά παντού. Ταυτόχρονα με τους διαδηλωτές της Γαλλίας κινητοποιούνται απεργοί και διαδηλωτές στην Ισπανία, στην Ιταλία, στο Βέλγιο, στην Αλβανία, στην Τυνησία, στην Ινδία, στις ΗΠΑ. Εννέα εκατομμύρια διαδηλωτές συμμετείχαν στη μέρα δράσης «No Kings» στις ΗΠΑ ενάντια στον Τραμπ το Σαββατοκύριακο.

Δεν είναι ώρα για δικαιολογίες ότι τάχα «εδώ ο κόσμος είναι στον καναπέ». Η ίδια οργή και η ίδια ριζοσπαστικοποίηση βράζει και εδώ ενάντια σε μια κυβέρνηση που καμάρωνει και καμαρώνει για τις φιλίες της με τον Μακρόν και με τον Τραμπ. Μια κυβέρνηση που τώρα τρέχει να κρύψει τις αγκαλιές των υπουργών της με την Γκιλφόν και τρέμει στην προοπτική ότι θα κάνει εκλογές την ίδια ώρα με τη Γαλλία.

Προχωράμε με ορμή και έμπνευση από το διεθνή ξεσηκωμό να κλιμακώσουμε τους αγώνες εδώ. Η απεργία την Τετάρτη 21 Οκτώβρη είναι μια καλή αφετηρία. Με δυνατή επαναστατική Αριστερά μπροστά μπορούμε να επιβεβαιώσουμε ότι βαδίζουμε για ένα νέο, νικηφόρο Μάη του '68 από το Παρίσι ως την Αθήνα.

Ανταπόκριση από την εξεγερμένη Γαλλία

“Οποιαδήποτε προσπάθεια εκτίμησης του αριθμού των διαδηλωτών υποτιμά και το μέγεθος αλλά και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της 17ης Οκτώβρη. Είναι ένα κίνημα που παρόμοιο του δεν έχουμε ξαναδεί, πουθενά σε ολόκληρη τη χώρα”.

Με αυτά τα λόγια περιέγραψε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Ντενί Γκοντάρ, συντονιστής της αντιρατσιστικής κίνησης “Πορείες Αλληλεγγύης” και μέλος της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ, A2C, τον δίχως προηγούμενο ξεσηκωμό του περασμένου Σαββάτου.

Το ίδιο το υπουργείο Εσωτερικών αναγκάστηκε να μιλήσει για 550.000 διαδηλωτές σε όλη την επικράτεια, τετραπλάσιος αριθμός αυτού που προέβλεπε δυο μέρες πριν. Στην πραγματικότητα πάνω από ένα εκατομμύριο διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους σε πάνω από 150 σημεία, από τις μεγάλες πόλεις του Παρισιού, του Στρασβούργου και της Μασσαλίας φτάνοντας ως τα μικρά χωριά αλλά και τα μακρινά γαλλικά εδάφη της Γουαδελούπης, της Μαρτινίκας και της νήσου Ρεϋνιόν. Σύμφωνα με εκτιμήσεις πάνω από 300.000 στο Παρίσι, 50.000 στη Μασσαλία, 40.000 στην Τουλούζη, 25.000 στη Λιόν και τη Νάντη, 20.000 στο Στρασβούργο, 15.000 στο Μπορντό, πολλές χιλιάδες στη Μαγιότ, στη Γαλλική Γουιάνα. Ένας πραγματικά ατελείωτος κατάλογος.

Μιλώντας για το Παρίσι ο Ντενί μας είπε πως “κάθε προσπάθεια να γίνουν προσυγκεντρώσεις από κόμματα, οργανώσεις και συνδικάτα ξεπεράστηκε από το τεράστιο πλήθος των διαδηλωτών. Πλατείες γειτονιών όπου αναμένονταν μερικές εκατοντάδες πλημμύριζαν από κόσμο αφήνοντας τους διοργανωτές ανίκανους να ανταποκριθούν. Οι μικροφωνικές δεν έφταναν για τίποτα, οι προκηρύξεις τελείωναν αμέσως, ο κόσμος δεν περίμενε να οργανωθεί κανένα μπλοκ, οι χιλιάδες μαθητές έβγαιναν στον δρόμο με μια ενέργεια και μια αυτοπεποίθηση που ξεπερνούσε τα όρια των οργανωμένων δυνάμεων”.

Συνέχεια στη σελ. 8



Αφίσα για τις νέες κινητοποιήσεις στη Γαλλία στις 24/10

30 ΟΚΤΩΒΡΗ “Δεν δουλεύουμε

Σε περισσότερα από 100 λιμάνια σε όλο τον κόσμο απλώνεται η μεγάλη αντιπολεμική απεργία της 30ης Οκτώβρη με κοινό σύνθημα «Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο».

Στην Ελλάδα σύσσωμα τα λιμενεργατικά και ναυτεργατικά συνδικάτα έχουν κηρύξει 24ωρη απεργία, συγκεκριμένα το συνδικάτο των εργατών στις προβλήτες της Κόσκολ ΕΝΕΔΕΠ, η Ένωση Λιμενεργατών του ΟΛΠ, τα ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ, ΠΕΝΕΝ, «ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ» και ΠΕΠΡΝ, το Συνδικάτο Μετάλλου Αττικής και Ναυπηγοεπισκευαστικής Βιομηχανίας Ελλάδας και το Σωματείο Ναυπηγοξυλουργών. Με στάση εργασίας της Πανελλήνιας Ένωσης Προσωπικού Έλξης συμμετέχουν και οι συνάδελφοί τους από τον σιδηρόδρομο. Πολλά εργατικά σωματεία άλλων κλάδων έχουν αρχίσει να κηρύσσουν στάσεις εργασίας τη συγκεκριμένη ημέρα, ενώ το Εργατικό Κέντρο Πειραιά προχωράει σε τοπικές συσκέψεις συντονισμού εν όψει της απεργίας.

Στον Πειραιά, στις 30 Οκτώβρη απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 10 πμ στην πλατεία Δημοτικού Θεάτρου, στην Ελευσίνα, στην πλατεία Ηρώων, στις 7μμ. Στην Πάτρα το Εργατικό Κέντρο και συνδικάτα της πόλης καλούν σε συγκέντρωση στις 7μμ στο νότιο λιμάνι. Απεργιακές συγκεντρώσεις αναμένεται να ανακοινωθούν και σε άλλα σημεία της χώρας.

Από το Σαν Φρανσίσκο, το Όκλαντ και το Μεξικό μέχρι τα λιμάνια του Μαρόκου, της Χώρας των Βάσκων, της Ιταλίας, της Γαλλίας, της Ιρλανδίας, της Ελλάδας, της Τουρκίας, της Κύπρου, της Ινδίας δεκάδες χιλιάδες λιμενεργάτες θα ενωθούν στον αγώνα ενάντια στον πόλεμο, με τις εκτιμήσεις του ιταλικού συνδικάτου USB να είναι εντυπωσιακές. Η USB έχει κηρύξει γενική απεργία σε όλη την Ιταλία εκείνη την ημέρα. Ανάμεσα στα λιμάνια που θα σταματήσουν τη δουλειά καλύπτεται μια ολόκληρη παράκτια ζώνη ανάμεσα στη νοτιοδυτική Γαλλία και τον Πειραιά, 1.100 ναυτικών μιλίων και αφορά το 40% της συνολικής διακίνησης εμπορευματοκιβωτίων σε ολόκληρη τη Μεσόγειο. Στην απεργία συμμετέχουν οι εργάτες στους μεγαλύτερους κόμβους μεταφόρτωσης και με βάση τις εκτιμήσεις των Ηνωμένων Εθνών στις 30 Οκτωβρίου θα παγώσει η διακίνηση εμπορευμάτων αξίας σχεδόν 2 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

«Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, καθυστέρηση μίας ημέρας μπορεί να κοστίσει έως και το 2% της αξίας του φορτίου. Αυτό σημαίνει ότι μόνο για εκείνη την ημέρα το κόστος μπορεί να φτάσει τα 42 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ. Και αυτό δεν περιλαμβάνει τις καθυστερήσεις της επόμενης ημέρας ούτε το κόστος της γενικής απεργίας στην Ιταλία» σημείωσε ο Φραντσέσκο Στατσιόλι, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της USB σε κοινή συνέντευξη Τύπου που έδωσαν τα συνδικάτα εν όψει της απεργίας. Όπως είπε τα νούμερα είναι ενδεικτικά καθώς η συμμετοχή στην απεργία καθημερινά μεγαλώνει. Σημεία από τις παρεμβάσεις που έγιναν στη συνέντευξη Τύπου μπορείτε να διαβάσετε στις διπλανές στήλες.

«Η 30 Οκτώβρη θα δείξει ότι οι εργάτες μπορούν να σταματήσουν τον πόλεμο, τη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού και την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα. Οι εργάτες δίνουν απάντηση στην στρατιωτικοποίηση των λιμανιών και των στρατηγικών υποδομών. Αυτό το μονοπάτι έχουμε επιλέξει να βαδίσουμε μαζί ενωμένοι μετά τη Διακήρυξη της Ιστανμπούλ που αποτελεί πυξίδα και οδηγεί τον κοινό αγώνα των συνδικάτων μας» πρόσθεσε ο Φ.Στατσιόλι.



6/2, Πειραιάς. Αντιπολεμική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Δεκάδες χιλιάδες λιμενεργάτες και όχι μόνο, σε τέσσερις ηπείρους, κάνουμε καθαρό ότι μπορεί τα χέρια μας να είναι μαύρα από τα γράσα και τα λάδια αλλά δεν θα είναι βαμμένα με το αίμα των λαών σε κανένα ιμπεριαλιστικό μέτωπο.

Σήμερα το μήνυμα αυτό αποκτά μεγαλύτερη σημασία γιατί η πολεμική οικονομία γενικεύεται, οι ανταγωνισμοί οξύνονται, οι στρατιωτικοί εξοπλισμοί εκτοξεύονται και οι κυβερνήσεις ζητούν από τους λαούς νέες θυσίες στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, της οικονομίας του πολέμου, και των δήθεν “κοινών εθνικών συμφερόντων”. Την ίδια στιγμή δεν υπάρχουν χρήματα για αξιοπρεπείς μισθούς, για Υγεία, Παιδεία, κοινωνική ασφάλιση, μέτρα προστασίας της ζωής μας στους χώρους δουλειάς. Υπάρχουν όμως λεφτά για εξοπλισμούς. Για τις ανάγκες των εργαζομένων λένε ότι δεν υπάρχουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα που πρέπει να ανατρέψουμε μαζί με το σάπιο σύστημα της εκμετάλλευσης, της φτώχειας, της προσφυγιάς και των πολέμων.

Η πολεμική οικονομία δεν αφορά μόνο τα όπλα και τα πυρομαχικά. Αφορά τις μεταφορές, την ενέργεια, τις υποδομές, τη βιομηχανία και τις εφοδιαστικές αλυσίδες. Αφορά τα λιμάνια και τους εργαζόμενους που τα κρατούν σε λειτουργία, αφορά τα δεκάδες αδέρφια μας ναυτεργάτες που έχουν χαθεί στα νερά της Ερυθράς Θάλασσας, της Μαύρης Θάλασσας και στα Στενά του Ορμούζ, την ίδια στιγμή που τα κέρδη των εφοπλιστών εκτινάσσονται. Οι λιμενεργάτες δεν θα είμαστε θεατές των εξελίξεων. Βρισκόμαστε σε έναν κρίσιμο κρίκο από τον οποίο περνούν εμπορεύματα, πρώτες ύλες και στρατιωτικά φορτία. Γνωρίζουμε καλά ότι χωρίς την εργασία μας τίποτα δεν μπορεί να κινηθεί. Εμείς έχουμε τη δύναμη. Στις 30 Οκτώβρη θα τη δείξουμε προς πάσα κατεύθυνση.

Στον Πειραιά με τους αγώνες της ΕΝΕΔΕΠ έχουμε αποκτήσει πολύτιμη πείρα. Έχουμε βρεθεί απέναντι στην εργοδοσία, τις κυβερνήσεις, την καταστολή και την προσπάθεια να επιβληθεί σιωπή νεκροταφείου στους χώρους δουλειάς. Έχουμε όμως αποδείξει και τη δύναμη που έχουμε όταν η οργανωμένη εργατική τάξη παλεύει με ταξικό προσανατολισμό. Στις 6 Φλεβάρη ήταν η πρώτη κοινή μέρα δράσης κι έδειξε ότι μπορούμε να συντονίσουμε τον αγώνα μας πέρα από τα

σύνορα. Σήμερα όμως η πρωτοβουλία διευρύνεται και στις 30 Οκτώβρη η κοινή μέρα δράσης αναμένεται να αγκαλιάσει πάνω από 100 λιμάνια σε Ευρώπη, Αφρική, Ασία και Αμερική με τη συμμετοχή και νέων δυνάμεων όπως των σωματείων από τις ΗΠΑ.

Σημαντικό βήμα

Είναι ένα σημαντικό βήμα αλλά δεν αρκεί να μετράμε λιμάνια και συμμετοχές. Πρέπει να δυναμώσει το περιεχόμενο του αγώνα μας, να βαθύνει ο συντονισμός μας και να αποκτήσει συνέχεια. Γιατί ο λιμενεργάτης στον Πειραιά δεν έχει απέναντί του το λιμενεργάτη της Γένοβας, της Μασσαλίας ή της Κωνσταντινούπολης. Έχουμε κοινά συμφέροντα, κοινές αγώνιες και κοινό αντίπαλο: Την εκμετάλλευση, την πολιτική που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές και θέλει εμείς να πληρώνουμε τις συνέπειες. Δεν έχουμε κανένα συμφέρον να στοιχηθούμε πίσω από τα συμφέροντα των εφοπλιστών των επιχειρηματικών ομίλων, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των κυβερνήσεων που υπηρετούν τους πολεμικούς σχεδιασμούς. Οι λαοί δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας. Οι εργάτες δεν έχουμε να κερδίσουμε τίποτα από το αιματοκύλισμα άλλων λαών.

Γι' αυτό το σύνθημα “Οι λιμενεργάτες δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο” δεν είναι μια γενική ευχή για την ειρήνη. Είναι μια θέση αγώνα και ευθύνης. Σημαίνει ότι δεν αποδεχόμαστε ότι η δουλειά μας θα γίνει εργαλείο πολεμικών σχεδιασμών, ότι δεν δεχόμαστε να θυσιάζονται οι ανάγκες μας για τα κέρδη και τους ανταγωνισμούς των λίγων, ότι οργανώνουμε την πάλη μας για να δυναμώσουμε τα σωματεία μας. Δεν αφήνουμε τον εθνικισμό και τον φασισμό να δηλητηριάζουν τις συνειδήσεις των εργαζομένων και να στρέφουν τον έναν απέναντι στον άλλον. Η απάντηση βρίσκεται στην οργάνωση, την ταξική αλληλεγγύη, την κοινή πάλη.

Η 30η Οκτώβρη δεν πρέπει να είναι μια μεμονωμένη κινητοποίηση. Πρέπει να γίνει αφετηρία για να δυναμώσει η συζήτηση και η δράση σε ολόκληρη την εργατική τάξη, για να μπουν στη μάχη και άλλοι κλάδοι. Δεν μπορούμε να περιμένουμε να κλιμακωθεί ο πόλεμος για να οργανωθούμε. Η προετοιμασία, η οργάνωση και ο διεθνής συντονισμός πρέπει να δυναμώσουν. Από τη Μεσόγειο μέχρι κάθε λιμάνι του κόσμου έχουμε ένα κοινό καθήκον: Να μετατρέψουμε την αλληλεγγύη σε οργανωμένη δράση.

Μάρκος Μπεκρής, ΕΝΕΔΕΠ, Πειραιάς

για τον πόλεμο”

ΙΤΑΛΙΑ

Είμαστε σε μια εποχή που αντιμετωπίζουμε τη μετατροπή της οικονομίας σε πολεμική οικονομία, την άνοδο του ρατσισμού, του φασισμού και της ξενοφοβίας. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που η γενοκτονία των Παλαιστίνιων έχει κανονικοποιηθεί και χώρες όπως η Κούβα βρίσκονται υπό εμπάργκο και ο μόνος οικονομικός μετασχηματισμός αφορά τον πόλεμο όπου ο ιμπεριαλισμός κυριαρχεί. Εμείς ως συνδικάτα πρέπει να δώσουμε απάντηση.

Καταγγέλλουμε αυτό που συμβαίνει και δυναμώνουμε τα συνδικάτα, τη δύναμη που υπερασπίζεται τα συμφέροντα της εργατικής τάξης ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Ξέρουμε ότι όταν οι εργάτες ενώνονται και παλεύουν για τον ίδιο σκοπό ενάντια στον πόλεμο, αποκαλύπτουν

την εντυπωσιακή δύναμή τους. Στις 30 Οκτώβρη τα λιμενεργατικά συνδικάτα συντονίζονται και στέλνουν ένα ξεκάθαρο αντιπολεμικό μήνυμα ενάντια στη γενοκτονία, την στρατιωτικοποίηση.

Για όλους αυτούς τους λόγους στηρίζουμε την απεργία και την αντιλαμβανόμαστε ως ένα παράδειγμα για το τί μπορεί να γίνει όταν τα συνδικάτα ενώνονται. Οι λαοί του κόσμου δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν από τον πόλεμο παρά φτώχεια, προσφυγιά κι επιδείνωση των συνθηκών ζωής τους. Οι εργάτες σε όλο τον κόσμο ξέρουν ότι οι τεράστια ποσότητα πόρων που κατευθύνονται στην πολεμική οικονομία ανεβάζουν το κόστος ζωής και χειροτερεύουν το επίπεδο των συστημάτων Υγείας, Παιδείας, Πρόνοιας, των μισθών και των συντάξεων. Γι’ αυτό και είναι σημαντικό όλοι οι εργάτες/ριες να στηρίξουν αυτή την απεργία και να γίνει παράδειγμα για όλα τα συνδικάτα.

Σύνθια Ντελαπόρτε, USB, Ιταλία

ΜΑΡΟΚΟ

Εκ μέρους της Δημοκρατικής Οργάνωσης Εργασίας του Μαρόκου, στέλνουμε αδελφικούς χαιρετισμούς στα συνδικάτα και στους λιμενεργάτες που ενώνονται σε όλο τον κόσμο.

Το μήνυμά μας είναι σαφές: οι λιμενεργάτες δεν εργάζονται για τον πόλεμο. Τα λιμάνια πρέπει να υπηρετούν τη ζωή, μεταφέροντας τρόφιμα, φάρμακα και αγαθά που στηρίζουν τις κοινότητες μας. Πρέπει να αποτελούν χώρους συνεργασίας μεταξύ των λαών και όχι εργασία καταστροφής.

Με αυτό το πνεύμα, η οργάνωσή μας δεσμεύεται να κινητοποιήσει τα μέλη της στα μαροκινά λιμάνια για τη δεύτερη διεθνή ημέρα δράσης ενάντια στον πόλεμο. Στις 30 Οκτωβρίου απεργούμε από την Ταγγέρη έως τη Ντάχλα, για να ευαισθητοποιήσουμε την κοινή γνώμη και να ενισχύσουμε την αλληλεγγύη μας προς την Παλαιστίνη, την οποία θεωρούμε δική μας υπόθεση.

Από το Μαρόκο επαναβεβαιώνουμε την αλληλεγγύη μας προς τον παλαιστινιακό λαό και όλους τους λαούς που υποφέρουν από πολέμους, εκτοπισμούς και παράνομους αποκλεισμούς. Απορρίπτουμε τη χρήση των εμπορικών μεταφορών και των λιμενικών υποδομών για τον εφοδιασμό πολέμων που καταστρέφουν τις ζωές αμάχων.

Η δέσμευσή μας για την ειρήνη είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη. Η δύναμη αυτής της κινητοποίησης βρίσκεται στην ενότητά μας πέρα από σύνορα, γλώσσες και ηπειρούς. Οι λιμενεργάτες έχουν κοινή ευθύνη και συλλογική δύναμη να υπερασπιστούν την ειρήνη. Από τα λιμάνια του Μαρόκου έως τα λιμάνια όλου του κόσμου: αλληλεγγύη στους λαούς, αξιοπρέπεια για τους εργαζομένους και ειρήνη για όλους.

Σαΐντ Μπακάλι,
Συνδικάτο ODT, Μαρόκο



6/2, Πειραιάς. Αντιπολεμική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΙΝΔΙΑ

Το Συνδικάτο Εργαζομένων στις Θαλάσσιες Μεταφορές της Ινδίας έχει μέλη σε όλα τα μεγάλα λιμάνια της χώρας. Το συνδικάτο μας έχει περίπου 4.000 μέλη σε 11 μεγάλα λιμάνια. Σημαντική συνδεδεμένη οργάνωση είναι επίσης το συνδικάτο των Ινδών ναυτικών.

Από τότε που ξεκίνησε η κρίση στη Δυτική Ασία, πάνω από 15 Ινδοί ναυτικοί έχουν χάσει τη ζωή τους εξαιτίας πολεμικών συγκρούσεων. Οι ναυτικοί δεν υποστηρίζουν τον πόλεμο. Το συνδικάτο μας πήρε θέση όταν το Ισραήλ επιτέθηκε για πρώτη φορά στους Παλαιστίνιους, δηλώνοντας ότι οι Ινδοί λιμενεργάτες δεν θα χειρίζονται όπλα ή πυρομαχικά που εξάγονται από την Ινδία. Από τότε είμαστε ενάντια στον πόλεμο. Δεν θέλουμε να διαχειριζόμαστε φορτία όπλων που προορίζονται για πολεμικές επιχειρήσεις.

Στο τελευταίο μας συνέδριο αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε στη διεθνή ημέρα δράσης των λιμενεργατών στις 30 Οκτωβρίου, με σύνθημα «Οι λιμενεργάτες δεν εργάζονται για τον πόλεμο». Εργαζόμενοι, υπάλληλοι και ναυτικοί στα μεγάλα λιμάνια της Ινδίας θα οργανώσουν συγκεντρώσεις στις πύλες, συναντήσεις σε αίθουσες και άλλες δράσεις. Μαζί μας είναι η Ένωση Προοδευτικών Ναυτικών με περισσότερα από 20 χιλιάδες μέλη.

Οι Ινδοί λιμενεργάτες και εργαζόμενοι στις αποβάθρες γνωρίζουν ποιες θα είναι οι συνέπειες ενός πολέμου και ποιοι θα πληγούν περισσότερο. Η εργατική τάξη της Ινδίας είναι ενάντια στον πόλεμο. Δεν θα χειριζόμαστε τέτοια φορτία. Θέλουμε ειρήνη και θα εργαστούμε ώστε η διεθνής ημέρα δράσης να πετύχει και στην Ινδία.

Ναρέντερ Νάο,

Συνδικάτο Εργατών Θαλάσσιων Μεταφορών, Ινδία

ΤΟΥΡΚΙΑ

Στεκόμαστε εδώ για να υψώσουμε τη φωνή μας ενάντια στην εκμετάλλευση της εργασίας μας που γίνεται συνένοχη σε πολέμους, σφαγές και στον πόνο των λαών. Είμαστε λιμενεργάτες: φορτώνουμε και ξεφορτώνουμε πλοία που μεταφέρουν βασικά αγαθά. Είμαστε οι εργαζόμενοι που κρατούν σε λειτουργία την παραγωγή, το εμπόριο και την καθημερινή ζωή. Τα χέρια μας στηρίζουν την ανθρώπινη ζωή· δεν είναι για να μεταφέρουν βόμβες που πέφτουν πάνω σε παιδιά ή όπλα που καταστρέφουν σπίτια.

Ως συνδικάτο δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι αρνούμαστε να συμμετέχουμε στη διακίνηση όπλων και πυρομαχικών μέσω των λιμανιών προς εμπόλεμες περιοχές. Δεν θα δεχτούμε να χρησιμοποιείται η εργασία μας για τον θάνατο και την καταστροφή. Καταδικάζουμε με τον πιο έντονο τρόπο τις σφαγές του παλαιστινιακού λαού από το Ισραήλ, την κατοχή και τις πολιτικές που στερούν από τους αμάχους τα βασικά αγαθά της ζωής. Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα του παλαιστινιακού λαού στην ελευθερία, την ασφάλεια και την αυτοδιάθεση.

Απαιτούμε να σταματήσουν οι επιθέσεις κατά αμάχων, να ανοίξουν ανθρωπιστικοί διάδρομοι και να λογοδοτήσουν όσοι παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο. Αντιτασσόμαστε στις στρατιωτικές επιθέσεις του αμερικανικού ιμπεριαλισμού κατά του Ιράν, καθώς και στις πολιτικές επέμβασης, απειλών, αποκλεισμού και οικονομικής πίεσης κατά της Βενεζουέλας και της Κούβας. Κανένα κράτος δεν έχει δικαίωμα να κυριαρχεί στη ζωή, στους πόρους ή στο μέλλον άλλων λαών.

Συμμεριζόμαστε επίσης τον πόνο των αμάχων που σκοτώθηκαν, τραυματίστηκαν, έχασαν τα σπίτια τους ή τις περιουσίες τους στον πόλεμο μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας. Αντιτιθέμεθα στη μετατροπή των Ουκρανών και των Ρώσων εργαζομένων σε εχθρούς. Καλούμε να σταματήσουν οι εχθροπραξίες, να προστατευθούν οι άμαχοι και να αναζητηθούν διπλωματικές λύσεις για μια διαρκή ειρήνη. Η αλληλεγγύη μας δεν γνωρίζει σύνορα.

Το κόστος του πολέμου δεν το πληρώνουν μόνο όσοι βρίσκονται στην πρώτη γραμμή. Το πληρώνουν και οι ναυτικοί και οι λιμενεργάτες. Ναυτικοί που μεταφέρουν μεγάλο μέρος του παγκόσμιου εμπορίου σκοτώνονται ή τραυματίζονται σε πλοία που δέχονται επιθέσεις σε εμπόλεμες περιοχές και μένουν αποκλεισμένοι μακριά από τις οικογένειές τους. Δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ασφαλή διέλευση από τα Στενά του Ορμούζ και τα γύρω ύδατα και αγωνίζονται να επιβιώσουν σε συγκρούσεις που δεν επέλεξαν. Οι ναυτικοί δεν είναι στρα-

τιωτικοί στόχοι και τα εμπορικά πλοία και λιμάνια δεν πρέπει να μετατρέπονται σε πεδία μάχης.

Απαιτούμε την ασφαλή απομάκρυνση των ναυτικών που έχουν εγκλωβιστεί και την επιστροφή τους στις χώρες και στις οικογένειές τους. Πρέπει να διασφαλιστούν οι μισθοί, η πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και οι βασικές ανάγκες τους. Κανένας ναυτικός δεν πρέπει να αναγκάζεται να διακινδυνεύει τη ζωή του από φόβο μήπως χάσει τη δουλειά του. Οι ναυτικοί και οι λιμενεργάτες αποτελούν κρίκους της ίδιας αλυσίδας.

Αντιπολεμικές δράσεις

Στηρίζουμε τις αντιπολεμικές δράσεις και τις απεργίες που θα πραγματοποιηθούν στα λιμάνια όλου του κόσμου στις 30 Οκτωβρίου. Είναι ημέρα διεθνούς αλληλεγγύης και συλλογικής φωνής ενάντια στη στρατιωτικοποίηση των λιμανιών, στην πολεμική οικονομία και στην εμπλοκή των εργαζομένων στη διακίνηση φορτίων που την υποστηρίζουν.

Καλούμε κυβερνήσεις, εργοδότες και διεθνείς θεσμούς να κατευθύνουν τους πόρους που προορίζονται για εξοπλισμούς στην υγεία, την εκπαίδευση, τη στέγαση και μια αξιοπρεπή ζωή για όλους τους εργαζομένους. Οι δημόσιοι πόροι και η εργασία δεν πρέπει να χρηματοδοτούν πολέμους. Οι εργαζόμενοι που υπερασπίζονται την ειρήνη δεν πρέπει να υφίστανται εκφοβισμό ή απόλυση ούτε να στερούνται τα συνδικαλιστικά τους δικαιώματα.

Γνωρίζουμε τη δύναμη της εργασίας μας και πιστεύουμε ότι η αλληλεγγύη μας μπορεί να ξεπεράσει τα σύνορα. Θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε την ειρήνη και το δικαίωμα των ναυτικών και των λιμενεργατών στη ζωή. Οι λιμενεργάτες δεν εργάζονται για τον πόλεμο. Η ζωή των ναυτικών και των λιμενεργατών αξίζει περισσότερο από τα κέρδη του πολέμου. Στις 30 Οκτωβρίου στεκόμαστε ενωμένοι για την ειρήνη, τη ζωή και τη διεθνή εργατική αλληλεγγύη.

Φατίχ Οζπίναρ,

συνδικάτο λιμενεργατών Liman-Is,
Τουρκία



Ο πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ Γ. Γώγος θα είναι ομιλητής σε σειρά εκδηλώσεων που οργανώνει το Stop the War Coalition σε πολλές πόλεις της Βρετανίας από τις 22 έως τις 29 Οκτώβρη.

Δεν περνάει ο φασισμός

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Μαζικότατη ήταν η αντιφασιστική διαδήλωση την Παρασκευή 16 Οκτώβρη στο Περιστέρι. Εκατοντάδες αντιφασίστες/ριες έδωσαν δυναμική απάντηση στην επίθεση με ναζιστικά σύμβολα στο στέκι της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου το βράδυ της Δευτέρας 5/10.

Η φασιστική επίθεση έγινε λίγες μέρες πριν το μαχαίρωμα του αντιφασίστα στην Ελευσίνα καθώς και του πρόσφυγα μαθητή στο Μεταξουργείο. Ήταν άλλο ένα δείγμα της απόπειρας επανεμφάνισης των νεοναζί δολοφόνων μαζί με την αναγραφή αγκυλωτών σταυρών και φασιστικών συνθημάτων το τελευταίο διάστημα σε σχολεία και γειτονιές.

Η διαδήλωση ξεκίνησε έξω από το Δημαρχείο Περιστερίου με χαιρετισμούς αγωνιστών/ριών από την Αριστερή Κίνηση κι άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες. Εκ μέρους της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ μίλησε ο **Παντελής Γαβριηλίδης** και ακολούθησε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας "Η Ενότητα".

«Πρέπει να στείλουμε τους φασίστες ξανά στο βούρκο από τον οποίο βγήκανε», είπε ο **Π. Γαβριηλίδης**. «Οι επιθέσεις δεν είναι τυχαίες. Η υπερπροβολή της αποφυλάκισης Κασιδιάρη στα ΜΜΕ και η ρατσιστική πολιτική της ΝΔ τους ανοίγουν το δρόμο. Η κυβέρνηση έχει πιάσει πάτο και ψάχνει να βρει δεκανίκι στην ακροδεξιά. Χιλιάδες διαδηλώσαμε στις

18 Σεπτέμβρη στο Κερατσίνι και χιλιάδες διαδηλώνουμε σε κάθε γειτονιά που κάνουν την εμφάνισή τους. Έτσι χρειάζεται να συνεχίσουμε ενώνοντας τον αγώνα με τις απεργίες των συνδικάτων, με τις κινητοποιήσεις των μαθητών και των φοιτητών. Μαζί μπορούμε να τους τσακίσουμε».

«Η Πακιστανική Κοινότητα μετρά πολλά θύματα από τον ρατσισμό και τον φασισμό: τον Σαχζάτ Λουκμάν, τους 600 της Πύλου και τόσους ακόμα μετανάστες», τόνισε ο **Τζ. Ασλάμ**. «Θέλω επίσης να πω ότι ο δήμαρχος Περιστερίου έχει κλείσει όλες τις πόρτες του δήμου για τους μετανάστες. Όταν ζητάμε κάποια αίθουσα, κάποιο χώρο για εκδήλωση, μας λέει όχι γιατί είμαστε μετανάστες. Αυτό το μίσος ανοίγει την πόρτα στους φασίστες. Τότε η ΧΑ και άλλες φασιστικές οργανώσεις μαχαιρώνουν. Εμείς έχουμε μάθει ένα πράγμα. Αγώνας για να τους σταματήσουμε».

Διαδήλωση

Η διαδήλωση διέσχισε τον κεντρικό πεζόδρομο του Περιστερίου, πέρασε έξω από το στέκι της Αριστερής Κίνησης και συνέχισε στους δρόμους της πόλης. «Ούτε στο Περιστέρι ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», «Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί», «Ποτέ ξανά φασισμός» ακούγονταν από όλα τα μπλοκ.

Για τη στάση της δημοτικής αρχής, που αρνήθηκε προκλητικά να καταδικάσει την επίθεση, η Αριστερή Κίνηση θύμιζε: «Η παράταξη Παχατουρίδη έχει δώσει επανειλημμένα δείγματα της σχέ-

σης της με την ακροδεξιά. Είχε συμπεριλάβει στο ψηφοδέλτιό της τον Στάθη Μπούκουρα, μετέπειτα βουλευτή της Χρυσής Αυγής, καταδικασμένο για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση.

Είχε προσκαλέσει τον τότε βουλευτή της Χρυσής Αυγής Γιώργο Γερμενή ("Καιάδα") στον αγιασμό των υδάτων στο κολυμβητήριο του Λόφου. Έχει επίσης παραχωρήσει δημοτικούς χώρους για εκδηλώσεις με ακροδεξιούς ομιλητές, όπως ο βουλευτής της Νίκης Νίκος Παπαδόπουλος, με εκπροσώπους της να τις προλογίζουν. Τέτοιες πρακτικές συμβάλλουν στην κανονικοποίηση της ακροδεξιάς».

Παρούσα στη συγκέντρωση ήταν και η Μάγδα Φύσσα, η οποία θα μιλήσει στην εκδήλωση που οργανώνει ως επόμενο βήμα η Αριστερή Κίνηση την Παρασκευή 23 Οκτώβρη. «Είναι σαφές πως η επίθεση των ναζί τους γύρισε μπούμερανγκ», αναφέρει η δημοτική κίνηση αμέσως μετά τη διαδήλωση. «Αντί να τρομοκρατήσουν, αφύπνισαν τα αντιφασιστικά αντανακλαστικά της πόλης και ένωσαν ξανά στον δρόμο ανθρώπους και συλλογικότητες του κινήματος. Οι ναζί δρουν θρασύδειλα στο σκοτάδι, εμείς γίναμε ξανά ένα με την πόλη.

Δεν υπάρχει, όμως, κανένα περιθώριο εφησυχασμού. Συνεχίζουμε συλλογικά, οργανωμένα και αποφασιστικά, σε κάθε γειτονιά, απέναντι στον φασισμό και το μίσος. Το επόμενο ραντεβού μας είναι την Παρασκευή, 23 Οκτωβρίου με εκδήλωση στο στέκι μας, με τη συμμετοχή της Μάγδας Φύσσα».

Λένα Βερδέ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Ανακοίνωση για τη φασιστική επίθεση με μαχαίρι που δέχτηκαν στις 12 Οκτώβρη δύο προσφυγόπουλα στον Κεραμεικό, με το ένα να νοσηλεύεται σε σοβαρή κατάσταση, κυκλοφόρησε η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. Η επίθεση έγινε έξω από το σχολείο των θυμάτων, το 6ο Εσπερινό ΓΕΛ Αθηνών, από ομάδα είκοσι περίπου ανηλίκων. Όπως αναφέρει:

«Το τελευταίο διάστημα ολοένα και πληθαίνουν οι μαρτυρίες εκπαιδευτικών, γονιών, μαθητών, για συμπεριφορές μαθητών με ρατσιστικό - φασιστικό χαρακτήρα. Η διείσδυση της φασιστικής ιδεολογίας στα σχολεία είναι δυστυχώς γεγονός και ευνοείται από τις συνθήκες της φτωχοποίησης, της εξαθλίωσης των λαϊκών στρωμάτων κι εν τέλει της περιθωριοποίησης στο ασφυκτικό πλαίσιο της καπιταλιστικής μητρόπολης όλο και περισσότερων πληθυσμιακών ομάδων.

Στο κέντρο της Αθήνας, οι μαθητές και μαθήτριάς μας, βιώνουν αυτό το αδιέξοδο. Ο φασιστικός και ρατσιστικός λόγος τρέφεται από αυτό το αδιέξοδο και με κάθε τρόπο δηλητηριάζει τα παιδιά και γίνεται μέρος της καθημερινότητάς τους.

Το περιστατικό με την επίθεση στο 6ο Εσπερινό ΓΕ.Λ., μας ανησυχεί πολύ γιατί, εκτός από την αγριότητά του, η ηλικία των θυτών αποδεικνύει ότι αυτή η βία έχει περάσει σε πολύ μικρές ηλικίες. Επίσης, το γεγονός ότι εκδηλώθηκε λίγες ημέρες μετά τη δολοφονική φασιστική επίθεση που έγινε στην Ελευσίνα, ενισχύει την άποψη πως υπάρχει κλιμάκωση της σοβαρότητας των περιστατικών.

Στις σύγχρονες συνθήκες που ξαναξεσταίνονται οι πολεμικές μηχανές, αξιοποιούνται για άλλη μια φορά τα φασιστικά-

ρατσιστικά μορφώματα για να βγάλουν τη βρώμικη δουλειά. Να ρίξουν το δηλητήριο του εθνικισμού και του φασισμού στοχεύοντας ιδιαίτερα στη νέα γενιά. Να καλλιεργήσουν το μίσος ανάμεσα στους λαούς για να χάνεται το "ίδιο" που έχουμε όλοι οι λαοί μεταξύ μας και που σε συνθήκες πολέμου το εξέφρασε πολύ όμορφα ο Μπρεχτ λέγοντας πως "Στους νικημένους ο φτωχός λαός πέθαινε απ' την πείνα. Στους νικητές ο φτωχός λαός πέθαινε το ίδιο".

Οι εκπαιδευτικοί ο/η καθένας/μία ξεχωριστά και όλοι/ες μαζί με το σωματείο μας επιφορτιζόμαστε με το βαρύ αλλά σπουδαίο καθήκον να εμψυχήσουμε στους/στις μαθητές/ριες μας τις αξίες της φιλίας και της αλληλεγγύης των λαών ενάντια στους πολέμους για τα κέρδη των λίγων και στο σύστημά τους που γεννάει "τέρατα". Να γίνουμε η ασπίδα τους απέναντι στο δηλητήριο του φασισμού για να μη συνηθίζουν να υποτάσσονται στη βαρβαρότητα και στο δίκιο του ισχυρού.

Συμπαραστεκόμαστε στα ανήλικα προσφυγόπουλα που δέχτηκαν τη δολοφονική επίθεση και είμαστε δίπλα τους. Συμπαραστεκόμαστε στους/στις συναδέλφους/ισεες και στον διευθυντή του 6ου Εσπερινού ΓΕ.Λ. που με ψυχραιμία, γενναιότητα και αγάπη για τα παιδιά, αντιμετωπίζουν την κατάσταση. Ζητάμε από την αστυνομία να κάνει τα αναγκαία για τη διερεύνηση της υπόθεσης. Ρωτάμε, γιατί αφού υπάρχει πλούσιο βιντεοληπτικό υλικό καθυστερεί η ταυτοποίηση των δραστών.

Καλούμε την εκπαιδευτική κοινότητα, συλλογικότητες, φορείς, σωματεία, να παραστούν στις κινητοποιήσεις. Είμαστε σε εγρήγορση, δεν κλείνουμε τα μάτια σε αυτά που συμβαίνουν. Δε θα χαρίσουμε τα παιδιά μας και τις γειτονιές μας στους φασίστες και στους νεοναζί».

ΚΑΛΛΙΘΕΑ-Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 18 Οκτώβρη η ανοιχτή εκδήλωση της ΕΛΜΕ Καλλιθέας-Μοσχάτου-Νέας Σμύρνης σε συνεργασία με τον Δήμο Νέας Σμύρνης «Η άνοδος του φασισμού στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και στα σχολεία μας-Υπερασπίζομαστε τη δημοκρατία στα σχολεία και στην κοινωνία». Δεκάδες εκπαιδευτικοί της περιοχής, γονείς και κόσμος της γειτονιάς στήριξε την πρωτοβουλία του σωματείου με την παρουσία του.

Τη συζήτηση, που έγινε στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Νέας Σμύρνης, συντόνισε ο **Λάζαρος Κικίδης**, δάσκαλος και δημοτικός σύμβουλος και άνοιξαν τρεις ομιλητές: ο **Γιώργος Γκρίλης**, πρόεδρος της ΕΛΜΕ, ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος και μέλος της Πολιτικής Αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος στην ιστορική δίκη της Χρυσής Αυγής και ο **Γεράσιμος Προδρομής**, αντιπρύτανης στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Ο **Γ. Γκρίλης** τόνισε την αναγκαιότητα συνδυασμού της μάχης απέναντι στην ολοένα και μεγαλύτερη προσπάθεια των κυβερνήσεων να ελέγχουν τα σχολεία και τη δουλειά των εκπαιδευτικών με την άνοδο ακροδεξιών κομμάτων και κυβερνήσεων σε όλο τον πλανήτη. Ανέδειξε την προσπάθεια καταστολής του εκπαιδευτικού κινήματος μέσα από τις διώξεις αλλά και το υποκριτικό προφίλ των φασιστών να παρουσιαστούν ως αντισυστημική δύναμη καθώς και την κλιμάκωση του ρατσισμού από πλευράς κυβέρνησης με παράνομες επαναπροωθήσεις, το έγκλημα στην Πύλο κ.α. Επιπλέον στάθηκε στην καπήλευση εννοιών όπως η πατρίδα και η θρησκεία από τους φασίστες και υποστήριξε ότι η Αριστερά χρειάζεται να κερδίσει την ηγεμονία σε αυτές τις έννοιες.

Δράση και πρωτοβουλίες από τα κάτω

Ο **Κ. Παπαδάκης** θύμιζε ότι την μάχη απέναντι στην Χρυσή Αυγή την κερδίσαμε πρωτίστως έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων με πλατιές και ενωτικές πρωτοβουλίες σε όλη τη χώρα. Οι προσπάθειες επανεμφάνισης των φασιστών ιδιαίτερα μετά την αποφυλάκιση του Κασιδιάρη θα πρέπει να θέσουν το αντιφασιστικό κίνημα σε εγρήγορση. Ούτε πανικός ούτε εφησυχασμός για τα νέα κρούσματα επιθέσεων αλλά δράση και πρωτοβουλίες από τα κάτω χωρίς αποκλεισμούς και σεχταρισμό.

Ο **Γ. Προδρομής** αναφέρθηκε κυρίως στο έργο του Τ. Αντόρνο σε μια προσπάθεια ερμηνείας των περιόδων ανόδου του φασισμού υποστηρίζοντας ότι η περίοδος την οποία βιώνουμε σήμερα έχει σημαντικές ομοιότητες με την περίοδο του μεσοπολέμου της δεκαετίας του '30.

Ακολούθησαν πολλές τοποθετήσεις από τους παρευρισκόμενους ανοίγοντας ακόμα περισσότερο τη συζήτηση αλλά και τον προβληματισμό για τα φαινόμενα ρατσιστικής βίας. Τα ζητήματα εάν η κοινωνία εκφασίστηκε την προηγούμενη δεκαετία με την άνοδο της Χρυσής Αυγής όπως και το ζήτημα ποιος ανάγκασε εν τέλει την κυβέρνηση του Σαμαρά να παραπέμψει σε δίκη τη Χ.Α. επανήλθαν στη συζήτηση. Όλες/οι υπογράμμισαν τη σημασία του κινήματος που ξεδιπλώνεται σε Γαλλία, Ισπανία, Ν. Αμερική, Αλβανία.

Από τη δική μας πλευρά καλέσαμε αρχικά στην μεγάλη απεργία στις 21 Οκτώβρη τονίζοντας ότι θα έπρεπε να είναι γενική απεργία ιδιαίτερα μετά τα εργοδοτικά εγκλήματα στη Μότορ Όιλ τις προηγούμενες μέρες. Υπογραμμίσαμε ότι υπάρχουν δύο Ελλάδες, η μία των αφεντικών που για τα κέρδη τους μας σέρνουν σε πολεμικές συγκρούσεις και από την άλλη της εργατικής τάξης και της νεολαίας που παλεύει.

Θυμίσαμε ότι οι φασίστες σήμερα χρησιμοποιούν την ισλαμοφοβία με τον ίδιο τρόπο που χρησιμοποιούσαν τον αντισημιτισμό στο μεσοπόλεμο με χυδαίες επιθέσεις στο κίνημα υπέρ της Παλαιστίνης. Επιπλέον καλέσαμε στη σύσκεψη που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ την Δευτέρα 26/10 για κλείσιμο των γραφείων του Κασιδιάρη αλλά και στο μονοήμερο του ΣΕΚ «Ιμπεριαλισμός – περίοδος πολέμων και επαναστάσεων» στο Πάντειο.

Τέλος πολλοί εκπαιδευτικοί τόνισαν την ανάγκη πλαισίωσης των απεργιακών κινητοποιήσεων, της συζήτησης μέσα στις σχολικές τάξεις, της οργάνωσης προβολών με αντιρατσιστικό περιεχόμενο και περαιτέρω στήριξης του κύκλου εκδηλώσεων της ΕΛΜΕ.

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Σε ανοιχτή σύσκεψη προχωρά τη Δευτέρα 26 Οκτώβρη η ΚΕΕΡΦΑ στον πολυχώρο Ρομάν-τσο στις 6.30μμ. Με τον αχαλίνωτο ρατσισμό να βρίσκεται επίσημα στην κορυφή της προεκλογικής εκστρατείας της ΝΔ οδηγώντας σε νέες δολοfonίες, και με τους μαχαιροβγάλτες Κασιδιάρηδες να ξεμυτίζουν σε μια σειρά γειτονιές προχωρώντας σε νέα εγκλήματα, είναι επιτακτική ανάγκη το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα να οργανωθεί για να τσακίσει τις επιθέσεις.

Το κυβερνητικό στίγμα το έδωσε η τηλεοπτική εμφάνιση του Χρυσοχοϊδη την περασμένη βδομάδα. Δεν έφτανε ο Πλεύρης και ο πόλεμος που έχει εξαπολύσει κατά των προσφύγων και των μεταναστών, με τελευταίο επεισόδιο τις εικόνες της ντροπής στην Κρήτη με εκατοντάδες κατατρεγμένους ναυαγούς να βρίσκουν καταφύγιο από τις καταιγίδες κάτω από απορριμματοφόρα και σκουπίδια. Μπήκε τώρα στο κάδρο και ο υπουργός της καταστολής, ο ίδιος που πριν λίγες μέρες επέτρεψε στον Κασιδιάρη να κάνει συγκέντρωση έξω από το ΑΤ της Ομόνοιας.

Μιλώντας στον ΣΚΑΙ, αφού πρώτα το έπαιξε γνώστης και των γαλλικών πραγμάτων (εμ, δεν έχουν εκεί έναν Χρυσοχοϊδη να τους βάλει σε τάξη) και εκθείασε γενικά τα “κατορθώματα” του «ελληνικού FBI» κατά της εγκληματικότητας («των Ρομά» κυρίως εννοείται), είχε το θράσος να αποδώσει το μαχαίρωμα του πρόσφυγα μαθητή στον Κεραμεικό από φασιστική ομάδα στο ότι «υπάρχουν στο κέντρο της Αθήνας πολλοί αλλοδαποί οι οποίοι είναι εγκληματογόνοι». Και αναπαράγοντας όλο το ρατσιστικό αφήγημα περί εγκληματιών μεταναστών ανακοίνωσε νέα προγκρόμ της αστυνομίας σε πλατείες όπως του Αγίου Παντελεήμονα.

Αλλά δεν έμεινε εκεί. Εξήγγειλε επιπλέον εισβολές της αστυνομίας σε σπίτια που μένουν πολλοί μετανάστες για να τους πετάνε έξω, ζηλεύοντας προφανώς τη δόξα του Τραμπ και των κεφαλοκυνηγών της ICE και δίνοντας το πράσινο φως στις φασιστικές συμμορίες να συνεχίσουν. Όχι τυχαία, αμέσως μετά τις δηλώσεις του, εμφανίστηκε “κίνηση” στην 6η Δημοτική Κοινότητα Αθήνας που καλεί τους πολίτες να καταδίδουν διευθύνσεις μεταναστών.

«Ανοιχτή πρόσκληση» προς τις φασιστικές ομάδες για δράση, χαρακτήρισε τις δηλώσεις

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΚΕΕΡΦΑ

Στη φυλακή Πλεύρης-Κασιδιάρης

Χρυσοχοϊδη η ΚΕΕΡΦΑ σε ανακοίνωσή της, φέρνοντας στο φως το φασιστικό κάλεσμα:

«Τη σκυτάλη αμέσως μετά πήρε επιτροπή κατοίκων με την επωνυμία Κίνηση για την Αναβάθμιση και Αναζωογόνηση της 6ης ΔΚ Αθήνας, ζητώντας από κατοίκους να συνδράμουν (ρουφιανέψουν) με πληροφορίες την ίδια και να δώσουν πληροφορίες στο τοπικό Τμήμα Ασφάλειας του ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα. Έχει κάνει άραγε η συγκεκριμένη επιτροπή κάποια συμφωνία με την ΕΛΑΣ για να είναι πληροφοριοδότες του ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα;

Να υπενθυμίσουμε ότι ο Χρυσοχοϊδης ως υπουργός Προστασίας του Πολίτη (Οκτώβριος 2009 – Σεπτέμβριος 2010) είναι ο ίδιος που στην περίοδο που η Χρυσή Αυγή και το ΛΑΟΣ με τον Πλεύρη μπροστά συγκροτούσαν την “επιτροπή κατοίκων Αγίου Παντελεήμονα”, οργανωτή των πογκρόμ με την παρουσία του Κασιδιάρη, συνάντησε επίσημα αυτήν την ρατσιστική ομάδα τραμπούκων και μαχαιροβγαλτών».

Την ίδια ώρα ήρθε και το λιμενικό του Κικίλια να δηλώσει ξανά την “παρουσία” του με τον πνιγμό κι άλλων προσφύγων στο Αιγαίο. Δώδεκα νεκροί, ανάμεσά τους δυο γυναίκες και ένα βρέφος, ήταν ο απολογισμός σε μία ημέρα, τη Δευτέρα 19 Οκτώβρη, σε δύο “ναυάγια” σε Λέσβο και Σάμο. Με τις ίδιες χιλιοειπωμένες δικαιολογίες εκ μέρους του Λιμενικού: Το προσφυγικό σκάφος “εμβόλισε” το περιπολικό στην πρώτη περίπτωση. Το προσφυγικό σκάφος “έκανε επικίνδυνες манούβρες και ανατράπηκε” στη δεύτερη. Φταίνε οι αδιότακτοι διακινητές. Το Λιμενικό έκανε τη δουλειά του.

Το “πόρισμα” έχει βγει πριν ακόμα την οποιαδήποτε έρευνα. Μόνο που τα χέρια του Λιμενικού είναι τόσο πολύ βαμμένα στο αίμα, με κορυφαίο το έγκλημα της Πύλου με τους 650 δολοφονημένους πρόσφυγες, που δεν τα ξεπλένει καμία ανακοίνωση. Και στη Λέσβο και στη Σάμο, με πρωτοβουλία συνδικάτων και συλλογικοτήτων των δυο νησιών, οργανώθηκαν αμέσως κι

νητοποιήσεις διαμαρτυρίας.

Παντού ισχύει το ίδιο. Κανένα ρατσιστικό και φασιστικό έγκλημα δεν μένει αναπάντητο. Από την Ελευσίνα και το Περιστέρι μέχρι τη Νέα Σμύρνη και το Μεταξουργείο, οι δυνάμεις του κινήματος οργανώνουν την αντίσταση. Η σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ τη Δευτέρα έχει στόχο την κλιμάκωσή της.

«Η κυβέρνηση μέσα στην κατάρρευση της επιχειρεί να αποπροσανατολίσει την οργή του κόσμου για την ακρίβεια, τη φτώχεια, τις καταστροφές, τις φρικαλεότητες των πολέμων και το βαρύ κόστος των εξοπλισμών την ώρα που πετσοκόβονται δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την κατοικία, παίζοντας απροκάλυπτα του χαρτί του ρατσισμού, της ισλαμοφοβίας και κλείνοντας το μάτι στην ακροδεξιά για συνεργασίες», αναφέρει η ανακοίνωσή της που καλεί στη σύσκεψη.

«Μετατρέπουν τους μετανάστες σε αποιδιομαίους τράγους γαι τις δικές τους αποτυχίες. Στα μέσα ενημέρωσης, οι ακριβοπληρωμένες κρατικές διαφημίσεις του Πλεύρη κατά των μεταναστών πήγαν χέρι-χέρι με την ζωντανή μετάδοση της αποφυλάκισης Κασιδιάρη. Οι εταιρίες

δημοσκοπήσεων έτρεξαν να εντάξουν το ναζιστικό μόρφωμα Κασιδιάρη, την Συμμαχία Ελλήνων ναζί στις σφυγμομετρήσεις.

Είναι η ώρα να δυναμώσουμε τους αγώνες μας για να κλείσουμε τον δρόμο στη φασιστική απειλή!

Να δώσουμε τη μάχη να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήριο των ναζί του Κασιδάρη πίσω από το Δημαρχείο της Αθήνας για να μη βρουν σπιθαμή γης να πατάνε οι ναζί στις γειτονιές και τα σχολεία.

Να δώσουμε τη μάχη για να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου, να σταματήσουν οι δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να δοθούν χαρτιά, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες και τους μετανάστες και να είναι καλοδεχούμενα τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Για γειτονιές αλληλεγγύης και όχι μίσους.

Ενώνουμε τις δυνάμεις του αντιφασιστικού και του αντιρατσιστικού κινήματος, των εργαζόμενων και της νεολαίας, πατώντας στην παράδοση των ενωτικών αγώνων που τσάκισαν τη Χρυσή Αυγή για να δώσουμε τις μάχες νικηφόρα».

Α.Β.

Το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας και το Σωματείο εργαζομένων στο Ελληνικό «καλεί Έλληνες και μετανάστες οικοδόμους σε συγκέντρωση στο Υπ. Μετανάστευσης και Ασύλου, Θηβών 196 – 198 Αγ. Ιωάννης Ρέντης την Τετάρτη 21 Οκτώβρη στις 16:30». Στο κάλεσμά τους αναφέρουν:

Το νέο σύμφωνο για την μετανάστευση και το άσυλο της ΕΕ, έκανε ακόμη πιο δύσκολη την παραμονή τους στην χώρα μας, ακόμη και για αυτούς που είχαν τις απαραίτητες προϋποθέσεις πριν την εφαρμογή του από την ελληνική κυβέρνηση.

Δεν είναι εγκληματίες όπως τους χαρακτηρίζει η κυβέρνηση, κλείνοντας τους σε δομές – φυλακές, αλλά ταξικά μας αδέρφια που η φτώχεια και οι πόλεμοι που εμπλέκεται και η χώρα μας, τους ανάγκασαν να αφήσουν τα σπίτια τους, τις οικογένειές τους και να αναζητήσουν σε άλλες χώρες την τύχη τους.

Ο πραγματικός εχθρός για τα δικαιώματα όλων των οικοδόμων, δεν είναι οι ξεριζωμένοι μετανάστες, αλλά οι πολιτικές των κυβερνήσεων όπως και της ΝΔ και της ΕΕ που χρησιμοποιούν φθηνή εργατική δύναμη, για να πιέσουν προς τα κάτω τα δικαιώματα όλων των εργατών.

Έλληνες και μετανάστες δυναμώνουμε την πάλη μέσα από το Συνδικάτο μας, έχοντας ιστορική πείρα από την κοινή ταξική πάλη που ακυρώνει στην πράξη τον ρατσισμό και την εργοδοτική αυθαιρεσία. Κανείς εργάτης χωρίς δικαιώματα. Όλοι στον αγώνα για την νομιμοποίηση των μεταναστών».

Αντιφασιστική Εκδήλωση και Συναυλία καλούν το Σάββατο 24 Οκτώβρη στις 6μμ στην πλατεία ΗΣΑΠ Ηρακλείου, οργανώσεις της Αντικαπιταλιστικής-ΡΙζοσπαστικής Αριστεράς και Συλλογικότητες.

Ομιλητές/ριες στην εκδήλωση είναι η Βίκυ Βασιλάτου, καθηγήτρια και μέλος ΔΣ της ΟΛΜΕ, ο Γιώργος Ράγκος από την δημοτική κίνηση «Κόκκινη Ρωγμή» στο Ηράκλειο και ο Κώστας Παπαδάκης από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Στη συναυλία συμμετέχουν οι: HIGHJAK, Drapetis, Grimm, Epanastatis Psyxis, Zarquon, Purified Wisdom.

Με κεντρικά συνθήματα «Έξω οι φασίστες από τις γειτονιές μας», «Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά – Στη φυλακή οι δολοφονητές της Πύλου», «Άσυλο, στέγη, χαρτιά και όχι φυλακές για τους πρόσφυγες», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Καμιά



στηρίξη στο κράτος του Ισραήλ», «Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων», οι διοργανωτές αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους:

Το Ν. Ηράκλειο δεν ξεχνά

«Κάθε χρόνο την 1η Νοέμβρη φασιστικές γκρούπες προσπαθούν να στήσουν ναζιστική “φιέστα” στο Ηράκλειο, για να διαχύσουν το ρατσιστικό τους δηλητήριο και να προβούν σε επιθέσεις σε κόσμο της γειτονιάς.

Μετά και την περσινή αποφυλάκιση του Μιχαολιάκου έρχεται να προστεθεί κι αυτή του Κασιδιάρη. Την απόπειρα επανεμφάνισης των νεοναζί μαχαιροβγαλτών, ιδιαίτερα μετά την αποφυλάκιση Κασιδιάρη, αποδεικνύει η δολοφονική επίθεση με μαχαίρι κατά αντιφασίστα από δύο νεοναζί στην Ελευσίνα αλλά και οι επιθέσεις σε αγωνιστές και Γραφεία αριστερών οργανώσεων και συλλογικοτήτων.

Οι φασίστες εμφανίζονται ξανά

στα σχολεία και την γειτονιά του Ηρακλείου, γράφοντας εμετικά συνθήματα και σβάστικες. Η συστηματική επανεμφάνιση υποδηλώνει πως διεκδικούν ξανά χώρο και πολιτικό πεδίο. Γι’ αυτό καλούμε σε επαγρύπνηση και αγωνιστική ετοιμότητα σε κάθε πεδίο. Εργαζόμενοι και νεολαία του Ηρακλείου δεν θα τους αφήσουμε σπιθαμή γης ούτε φέτος».

Καταγγέλλοντας στη συνέχεια τις πολιτικές της λιτότητας, του ρατσισμού, του πολέμου και του εθνικισμού με τις οποίες κυβερνήσεις και κεφάλαιο στρώνουν το έδαφος για την άνοδο της ακροδεξιάς και των φασιστών, η ανακοίνωση καταλήγει: «Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα είναι εδώ. Στις μεγάλες κινητοποιήσεις σε Ισπανία και Γαλλία,

κυριάρχησαν, μεταξύ άλλων, και τα αντιφασιστικά συνθήματα, με την ακροδεξιά να επιτεθεί σε αυτά τα κινήματα. Μετά τη μεγάλη διαδήλωση για τον Παύλο Φύσσα, χιλιάδες διαδήλωσαν στους δρόμους της περιοχής, απαντώντας άμεσα στη φασιστική επίθεση στην Ελευσίνα.

Και στη γειτονιά του Ηρακλείου, όμως, οι μαθητές/ριες του βου Γυμνασίου έδωσαν μάθημα αλληλεγγύης με την κατάληψή τους για να υπερασπιστούν συμμαθήτριά τους απέναντι σε ρατσιστική επίθεση από καθηγήτρια, την οποία έδιωξαν από το σχολείο. Ντόπιοι και μετανάστες εργάτες δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα μεταξύ τους, ανεξάρτητα από φυλή, έθνος, φύλο, σεξουαλικότητα και ταυτότητα φύλου».

Συνέχεια από τη σελ. 3

Μαζί με τη μαθητική και φοιτητική νεολαία βρέθηκαν και πάλι οι εκπαιδευτικοί με τα συνδικάτα τους CGT, UNSA, CFDT και SUD. Στους δρόμους ήταν και οι νοσηλευτές με τις μπλε μπλούζες τους ζητώντας αυξήσεις στους μισθούς και στα επιδόματα αλλά και για να παράσχουν βοήθεια στα θύματα της αστυνομικής βίας.

Σωματεία από διάφορους χώρους δουλειάς όπως οι τεχνικοί των λεωφορείων βρέθηκαν οργανωμένα στις διαδηλώσεις παρά την απουσία απεργιακού καλέσματος από τις συνδικαλιστικές συνομοσπονδίες. Στην πραγματικότητα έχουν περάσει τρεις μέρες και ακόμα δεν έχουμε καταφέρει να έχουμε μια σαφή εικόνα της κινητοποίησης και των εργατικών χώρων που συμμετείχαν. Η εργατική τάξη ήταν μαζικά παρούσα αλλά κυρίως χωρίς τα μπλοκ της και τα πανό της”, μας είπε ο Ντενί.

Σε ανακοίνωση της η A2C τονίζει πως “αυτή η εξέγερση έχει βαθιές ρίζες, οι οποίες πηγάζουν από τη βαθιά κρίση του καπιταλισμού. Είναι συνέχεια μιας σειράς εξεγέρσεων: των Κίτρινων Γιλέκων, των αγώνων για το ασφαλιστικό, της αντίστασης στην αστυνομική βία, της πάλης ενάντια στη σεξιστική βία, καθώς και της αντίστασης στον ρατσισμό. Έχει, ωστόσο, και άμεσες αφετηρίες· δεν θα είχε εκδηλωθεί χωρίς το κίνημα των μαθητών των λυκείων -το οποίο ενισχύθηκε τις τελευταίες ημέρες από τους φοιτητές- και το οποίο, μπλόκο το μπλόκο, ύψωσε ένα ταξικό οδόφραγμα.

Από τη μία πλευρά βρίσκονται το κράτος, οι μπάτσοι και οι φασίστες· από την άλλη, εμείς -η τάξη μας: μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι, άνεργοι, συνταξιούχοι. Αυτό που έκανε αυτή την εξέλιξη δυνατή ήταν η πολιτική που υιοθετήθηκε σε καθέναν από αυτά τα μπλόκα: μια στάση που συνδύαζε «κοινωνικά» αιτήματα -όπως λεφτά για την εκπαίδευση και καλύτερους μισθούς για τους εκπαιδευτικούς και τους διοικητικούς- με ευρύτερα πολιτικά αιτήματα, συμπεριλαμβανομένης της αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη και η σταθερή γραμμή ως προς την αναγκαιότητα να φράξουμε τον δρόμο στους φασίστες. Η 17η Οκτωβρίου αποτέλεσε σημείο καμπής προς μια πραγματική κινητοποίηση «όλων μαζί». Δεν πρόκειται πλέον απλώς για ένα μαθητικό κίνημα που θα έπρεπε να στηρίζουμε· πρόκειται για ένα κίνημα ολόκληρης της τάξης μας”.

“Πως γίνεται Γάλλοι να το κάνουν αυτό στη Γαλλία;” αναρωτήθηκε ο Μακρόν στο προεδρικό του διάγγελμα μια μέρα μετά τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις της 17ης Οκτώβρη προσπαθώντας να τις υποβαθμίσει και να μιλήσει μόνο για τα επεισόδια που ακολουθήσαν. Την απάντηση, του την είχαν ήδη δώσει οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτών: υπάρχουν δύο Γαλλίες και βρίσκονται σε σύγκρουση.

Από τη μία βρίσκεται η Γαλλία του

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΗ ΓΑΛΛΙΑ

Από τη νεολαία στην εργατική τάξη



Παρίσι, Σάββατο 17/10. Φωτό: Guy Smallman

Μακρόν και των 53 δισεκατομμυριούχων φίλων του που είδαν τον πλούτο τους να διπλασιάζεται κατά τη διάρκεια της θητείας του. Του πρωθυπουργού Λεκοννί και των πολεμοβιομηχάνων που έκλεισαν το 2025 με ρεκόρ τζίρου στα 586 δισεκατομμύρια. Του υπουργού Εσωτερικών Λοράν Νουνέζ και των ματατζήδων των CRS που τραυματίζουν, ακρωτηριάζουν και σκοτώνουν διαδηλωτές. Πλάι τους η φασίστρια Λεπέν που καταδικάστηκε πρόσφατα για απάτη τεσσάρων εκατομμυρίων ευρώ. Η Γαλλία όλων αυτών που ψωνίζουν στα καταστήματα της Gucci, της Prada κτλ και που οδύρονται σύσσωμοι γιατί σπάσαν οι βιτρίνες τους και κήκε το δημαρχείο της Λιμόζ...

Απέναντί τους στέκεται η Γαλλία των

λυκειόπαιδων που βλέπουν τα δημόσια σχολεία τους να καταρρέουν μαζί με την ελπίδα τους για σπουδές και φοράνε τα Κίτρινα Γιλέκα των γονιών τους. Οι φοιτητές που βλέπουν το κόστος των σπουδών τους και των ενοικίων τους να εκτοξεύονται.

Τα “αποβράσματα” δεν ξεχνούν

Οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και οι εργάτες που δουλεύουν σε όλο και αθλιότερες συνθήκες για να μην τους φτάνουν τα λεφτά για καύσιμα και για να βγει ο μήνας. Τα παιδιά των μεταναστών στις φτωχογειτονιές που κάθε τρεις και λίγο δολοφονούνται από την αστυνομία ενώ ακούνε τους υπουρ-

γούς να τους αποκαλούν “αποβράσματα” και “τρομοκράτες” και δεν ξεχνούν. Θυμούνται, ανήμερα της μαύρης επετείου της σφαγής από τον γαλλικό στρατό στις 17 Οκτώβρη του 1961, πως είναι “τα παιδιά των Αλγερινών που δεν πνίξατε στον Σικουάνα” όπως έγραφε χαρακτηριστικά η πικέτα μιας νεαρής μαθήτριας.

Αυτή η οργισμένη Γαλλία των από κάτω που ξεσηκώνει μία μία τις χώρες στη Ευρώπη δεν απολογείται στον Μακρόν και στις υποκριτικές του θρηνώδεις για τα σπασμένα τζάμια και τους τραυματίες αστυνομικούς. Η αστυνομία άλλωστε ήταν αυτή που με ενέδρες, συλλήψεις και επιθέσεις, -σύμφωνα με εκατοντάδες μαρτυρίες- δεν περίμενε καν να ξεκινήσουν οι διαδη-

λώσεις αλλά χτυπούσε στο ψαχνό από νωρίς για να εμποδίσει τον κόσμο να μαζευτεί στα σημεία προσυγκέντρωσης, ρίχνοντας λάδι στη φωτιά. Το σήμα είχε δώσει η κυβέρνηση δύο μέρες πριν αποφασίζοντας να ξαναεπιτρέψει τη χρήση κρότου-λάμψης παρά τους δύο μέχρι τώρα ακρωτηριασμούς παιδιών.

Νέες πανεθνικές κινητοποιήσεις στις 24/10

Γι’αυτό και τα οδοφράγματα έγιναν υπόθεση χιλιάδων ανθρώπων πίσω από τους οποίους στέκονταν χειροκροτώντας μαζικά δεκάδες χιλιάδες άλλοι διαδηλωτές. Γι’ αυτό και δύο μέρες μετά, παρά τη λυσσασμένη προπαγάνδα τη Δευτέρα 19 Οκτώβρη αγνοώντας τις σχολικές διακοπές και τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας, οι κινητοποιήσεις έξω απ’τα σχολεία συνεχίζονταν, το Μουσείο του Λούβρου βρισκόταν αποκλεισμένο από τους φοιτητές της Σχολής του Λούβρου ενάντια στην κυβέρνηση και την αστυνομική βία ενώ τα Κίτρινα Γιλέκα καλούν και πάλι σε πανεθνικές κινητοποιήσεις το Σάββατο 24 Οκτώβρη.

Στην πραγματικότητα αυτό το κίνημα έχει σπρώξει τον Μακρόν στην μεγαλύτερη πολιτική του κρίση απ’όταν ανέβηκε στην εξουσία το 2017. Απέναντι σε αυτή την κρίση τους η απάντηση του κινήματος, τονίζει η A2C πρέπει να είναι “η γενίκευση των παραδειγμάτων που μας επιτρέπουν να θέσουμε τις βάσεις για μια εναλλακτική εξουσία, η οποία θα διεκδικεί ότι η κοινωνία είμαστε εμείς. Εμείς που παράγουμε τα πάντα, τα αγαθά και τις υπηρεσίες, που μεταφέρουμε, που διδάσκουμε και εκπαιδεύουμε, που φροντίζουμε τους ανθρώπους και τους περιθάλπτουμε. Σε εμάς ανήκει η απόφαση για το τι, το γιατί και το πώς. Όλοι μαζί.

Για να γίνει αυτό, η απεργία είναι αναγκαία: όχι μια παθητική απεργία ή μια απεργία που χρησιμεύει μόνο για να κατεβαίνουμε σε διαδηλώσεις, αφήνοντας τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να διαπραγματεύονται. Αλλά μια απεργία που μας επιτρέπει να καταλαμβάνουμε ενεργά τους χώρους, να δημιουργούμε συνελεύσεις εργαζομένων, συνελεύσεις μαθητών και μαθητριών λυκείου, φοιτητών και φοιτητριών. Μια απεργία που επιτρέπει στη συνέχεια τον συντονισμό αυτών των συνελεύσεων, τόσο σε γεωγραφικό όσο και σε διακλαδικό επίπεδο, καθώς και τη σύνδεσή τους με τις οργανώσεις της γειτονιάς. Απέναντι στο μέτωπο όλων υπερασπίζονται το σύστημα, ας οικοδομήσουμε το μέτωπο της τάξης μας. Με απεργίες και καταλήψεις!”.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Κόντρα στον φασισμό

Το πραγματικό τους πρόσωπο έδειξαν στις 17 Οκτώβρη και οι φασίστες. Διάφορες φασιστικές ομάδες πέταξαν τον αντισυστημικό τους μανδύα και βγήκαν στους δρόμους της Ρουέν, της Νίκαιας και της Λιόν, ως μπράβοι του κράτους, χτυπώντας διαδηλωτές προτού τελικά τραπούν σε φυγή από μαθητές και φοιτητές.

Όπως επισημαίνει η ανακοίνωση της A2C “το να μην προχωρήσει το κίνημα παραπέρα θα το καταδίκαιζε να υποστεί την αντίδραση μιας φοβισμένης αστικής τάξης, την κατασταλτική της δύναμη και την ενίσχυση του φασιστικού κινδύνου. Απ’ τις 18 Οκτώβρη, η Εθνική Συσπείρωση προσπαθεί να παρουσιαστεί ως «ανάχωμα απέναντι στο χάος» και εγγυητής της «δημοκρατικής τάξης» και μπορεί το επόμενο διάστημα να επιχειρήσει να οργανώσει τους μικρούς εμπόρους και τους αστυνομικούς”. Χαρακτηριστικά, την Δευτέρα περίπου 100 φασίστες βάδιζαν με τις πλάτες των μπάτσων στους δρόμους της Λιόν αγνοώντας την απαγόρευση κυκλοφορίας.

Απέναντι σε αυτόν τον κίνδυνο οι Πορείες Αλληλεγγύης έχουν πάρει από τον Ιούνιο την πρωτοβουλία να καλέσουν για έναν μαζικό αποκλεισμό του συνεδρίου της Εθνικής Συσπείρωσης στις 24 Οκτώβρη στην πόλη της Ορλεάνης. Στην κινητοποίηση καλούν πλέον συνδικάτα, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις, και οργανώσεις όλης της Αριστεράς από τους αναρχικούς ως την Ανυπότακτη Γαλλία του Μελανσόν.

“Οι Πορείες Αλληλεγγύης έχουν ήδη ναυλώσει 15 λεωφορεία από όλη τη χώρα. Τα συνδικάτα βάζουν τα δικά τους, αντίστοιχα κινούνται και οι άλλες οργανώσεις. Όλα αυτά όμως, μπροστά στην αντιφασιστική δυναμική που έδειξε το κίνημα δεν είναι τίποτα. Γι’αυτό ως Πορείες Αλληλεγγύης προσπαθήσαμε μοιράζοντας χιλιάδες προκηρύξεις να καλέσουμε τα λυκειόπαιδα στην Ορλεάνη” μας είπε ο Ντενί. “Είναι επείγον, η 17 Οκτώβρη να συνεχιστεί στις 24/10 στην Ορλεάνη, για να φωνάξουμε με κάθε τρόπο ότι ο δρόμος προς την εξουσία για τους φασίστες θα είναι κλειστός, γειτονιά τη γειτονιά, λύκειο το λύκειο και σχολή τη σχολή, χώρο εργασίας τον χώρο εργασίας, τις εβδομάδες και τους μήνες που έρχονται. Δεν θα αφήσουμε αυτή την εναλλακτική στην αστική τάξη!”.

21/10

Τα Νοσοκομεία στην πρώτη γραμμή

Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, Ευαγγελισμός, Ψ.Ν.Α, το ένα μετά το άλλο τα σωματεία των εργαζόμενων στα νοσοκομεία αποφάσισαν τις προηγούμενες μέρες σε συνελεύσεις και διοικητικά συμβούλια τη συμμετοχή τους με στάση εργασίας στην απεργιακή κινητοποίηση που έχουν καλέσει στις 21 Οκτώβρη η ΟΕΝΤΕ, η ΟΑΜΕ και η ΔΟΕ. Κάτω από την πίεση των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων σωματείων, η Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ αποφάσισε τη Δευτέρα 19/10 να καλέσει στάση εργασίας σε όλο το δημόσιο για τις 21/10.

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Στάση εργασίας από τις 11πμ ως τη λήξη της βάρδιας, συγκέντρωση στις 12:00 το μεσημέρι στα Προπύλαια, μαζί με εκπαιδευτικούς, φοιτητές μαθητές και πορεία προς υπ. Οικονομικών και το Σύνταγμα αποφάσισε το Σωματείο Εργαζομένων στο Έλενα Βενιζέλου.

Όπως αναφέρεται στο κάλεσμα: «Στις 21 Οκτώβρη, η Υγεία απεργεί. Κλείνουμε απεργιακά τα νοσοκομεία μας. Με απόφαση του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου μας, συμμετέχουμε όλοι οι εργαζόμενοι στην απεργία και ζητάμε από την ΠΟΕΔΗΝ να προκηρύξει απεργία. Απεργούμε διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς μας, επιστροφή των δώρων, προσλήψεις και ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας».

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Παρόμοια απόφαση με το Έλενα Βενιζέλου πάρθηκε στο νοσοκομείο του Αγίου Σάββα: «Η κατάσταση στα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας όλης της χώρας είναι δραματική και υπουργείο Υγείας και κυβέρνηση δηλώνουν προκλητικά ότι “το ΕΣΥ είναι στα καλύτερά του”.

Μας προκαλεί οργή η πολιτική υπουργείου Υγείας-κυβέρνησης, γιατί ταυτόχρονα με την εγκληματική ασυλία που δίνουν στον ιδιωτικό τομέα των “πλασμαφαρέσεων” και της “αντιγήρανσης” βλέπουμε να δίνονται δισεκατομμύρια σε πολεμικούς εξοπλισμούς και για την αποπληρωμή ενός χρέους που δεν είναι δικό μας. Ο δρόμος της απεργιακής σύγκρουσης με διάρκεια είναι μονόδρομος και η απεργία στις 21 Οκτώβρη χρειάζεται να γίνει αφετηρία για να κλιμακώσουμε απεργιακά» ανέφερε το κάλεσμα στη στάση και στη διαδήλωση από τα Προπύλαια στο Σύνταγμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

«Στον Ευαγγελισμό στη συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στο δώμα του νοσοκομείου με συμμετοχή συναδέλφων από πολλά τμήματα του νοσοκομείου, αποφασίσαμε στάση εργασίας, 11πμ μέχρι λήξη της βάρδιας, για τις 21/10 για όλο το προσωπικό. Από τη δική μας πλευρά προτείνουμε να ενωθούμε με τη διαδήλωση των εκπαιδευτικών, των διοικητικών και των φοιτητών/ριών στα πανεπιστήμια και των υπουργείων. Προτάθηκε επίσης απεργιακό τριαζ στα επείγοντα στις 21 Οκτώβρη, δηλαδή διαλογή περιστατικών» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Ζαννέτα Λυσικάτου, γιατρός στο νοσοκομείο και μέλος του ΓΣ της ΠΟΕΔΗΝ με το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή.

«Στη συνέλευση, η συζήτηση άνοιξε πάνω σε μια σειρά ζητήματα, από τη βαριά υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση και το πώς αυτές συνδέονται με τον πόλεμο μέχρι τα επικείμενα εγκαίνια των ΤΕΠ τα οποία έχουν κακοτεχνίες και όχι αρκετό προσωπικό για να λειτουργήσουν. Συζητήθηκε η ανάγκη για άμεση διεκδίκηση των αιτημάτων μας για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, ΒΑΕ για όλες και όλους, διπλασιασμό μισθών και επαναφορά 13ου και 14ου μισθού. Επίσης χαιρέτισε ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, ενόψει της απεργίας στα λιμάνια στις 30 Οκτώβρη και μπήκε η προοπτική μιας κοινής εκδήλωσης στο νοσοκομείο μας.

Αναδείχθηκε τέλος η ανάγκη συχνότερων γενικών συνελεύσεων σε κόντρα με τη διοίκηση που δεν μας δίνει χώρο να συνεδριάσουμε (ενώ το δίνει σε εταιρίες που προτείνουν να νοσηλεύουμε και να εξετάζουμε πλούσιους σαουδάραβες κι όχι βέβαια εργαζόμενους φτωχούς μετανάστες) και πώς μπορούμε να το διεκδικήσουμε πιο ενεργά. Η ανάγκη για οργάνωση από τα κάτω και έλεγχο των εργαζομένων πάνω στη δημόσια Υγεία είναι τεράστια».

ΨΝΑ

«Στο Δαφνί σε μια κατάμεστη συνέλευση πριν από δυο εβδομάδες με αίτημα να αποσυρθούν οι διώξεις εναντίον επτά συνδικαλιστών και εργαζομένων του νοσοκομείου, αποφασίστηκε η συμμετοχή των εργαζομένων στις μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις που έγιναν στις 12-13 Οκτώβρη στο Μεταξά (όπου κατατέθηκε υπόμνημα που ζητά να μάθουμε γιατί ακριβώς κατηγορούμαστε) και στην απεργία στις 21 Οκτώβρη» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Νεκτάριος Χάινταρ, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων ΨΝΑ.

«Η ανάγκη για απεργιακή απάντηση στις περικοπές, τον αυταρχισμό και τις διώξεις δεν αφορά μόνο τους γιατρούς αλλά όλους τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και στο δημόσιο. Ακολουθεί στις 20/10, παραμονή της απεργίας, η συνέλευση των ειδικευομένων γιατρών του νοσοκομείου».

ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Για τις 19 Γενάρη του 2027 αναβλήθηκε η δικάσιμος για την εξέταση της αίτησης ακύρωσης της απόφασης της διοίκησης του Γεννηματά που καθάρεσε τη Μαρία Χαρχαρίδου από τομεάρχισσα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας. Όπως αναφέρει η Μαρία Χαρχαρίδου:

«Η δικάσιμος που είχε οριστεί για την επόμενη Τρίτη 20/10/2026, για την εξέταση της αίτησης ακύρωσης της απόφασης της διοίκησης του Γεννηματά που με καθάρισε λόγω της απεργίας - αποχής που έκανα από την αξιολόγηση, αναβλήθηκε για τις 19/1/2027. Σας ευχαριστώ πολύ για τη στήριξη, την αγάπη και το αμέριστο ενδιαφέρον σας σε μένα και την υπόθεση μου. Συνεχίζουμε τους αγώνες μας, με πρώτο σταθμό στις 21/10 στην απεργία των γιατρών (πιστεύουμε θα βγει στάση και για το υπόλοιπο προσωπικό), των δασκάλων, των εκπαιδευτικών, των διοικητικών των πανεπιστημίων, των φοιτητών, των μαθητών».

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Στάση εργασίας της ΕΙΝΗ-ΑΔΕΔΥ και κινητοποίηση ενάντια στη φέστα των εγκαίνιων του νέου ΤΕΠ στο ΠΓΝΙ, παρουσία του υπουργού της διάλυσης της Δημόσιας Υγείας έγινε την περασμένη Παρασκευή στα Γιάννενα.

Την κινητοποίηση στήριξαν φοιτητές της Ιατρικής με το πανό του Φοιτητικού Συλλόγου, η ΑΔΕΔΥ Ιωαννίνων και πολλοί ακόμα που ήρθαν να διαμαρτυρηθούν για τις τραγικές ελλείψεις, την υποστελέχωση και την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ.

Ακόμα και συνοδοί ασθενών που μένουν σε άλλες πόλεις αλλά νοσηλεύονται στο ΠΓΝΙ γιατί τα νοσοκομεία στις περιοχές τους είναι διαλυμένα κατέβηκαν στην κινητοποίηση μόλις έμαθαν για την παρουσία του



υπουργού στο νοσοκομείο.

Όσες φιέστες και να οργανώνουν, όσα ψέματα και να λένε και να εργαλειοποιούν τα εγκαίνια για ιδεολογική επίθεση στην Αριστερά για τη "μιζέρια της", αυτοί που μας βουτάνε στη μιζέρια με την πολιτική τους που φέρνει φτώχεια, ρατσισμό, πολέμους και καταστροφή, ο κόσμος είναι οργισμένος και απαιτεί λεφτά για τις ανάγκες του. Αυξήσεις, προσλήψεις, στέγαση, Υγεία και Παιδεία. Συνεχίζουμε απεργιακά στις 21 Οκτώβρη, 12 το μεσημέρι στην Περιφέρεια!».

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

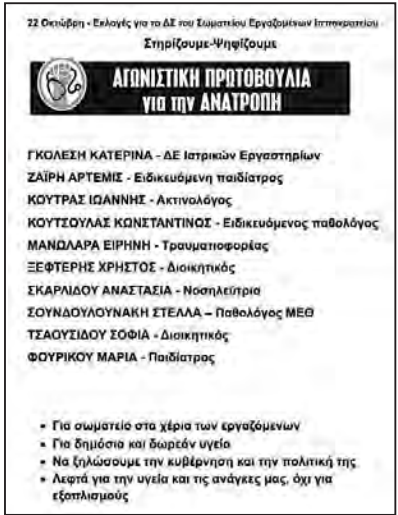
Εκλογές για το ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Ιπποκράτειου στη Θεσσαλονίκη θα πραγματοποιηθούν στις 22 Οκτώβρη. Στις εκλογές συμμετέχει η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωσή της:

«Οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ του σωματείου μας είναι μια ευκαιρία να μαυρίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και τα στηρίγματά της στο νοσοκομείο. Να δυναμώσουμε την αντίσταση στην υποστελέχωση, στην εξάντληση και στην ιδιωτικοποίηση. Να διεκδικήσουμε ένα σωματείο που οργανώνει τον αγώνα, υπερασπίζεται κάθε συνάδελφο και συγκρούεται με την κυβέρνηση και τη διοίκηση για τις ανάγκες μας...

Ο υπουργός-χασάπης της δημόσιας Υγείας, που έχει κλείσει νοσοκομεία και προωθεί τις ιδιωτικοποιήσεις, οργανώνει φιέστες για κτίρια με δωρεές και κονδύλια ΕΣΠΑ, χωρίς να εξασφαλίζει το αναγκαίο προσωπικό. Κι έχει το θράσος να συκοφαντεί τους εργαζομένους που αντιστέκονται, χαρακτηρίζοντάς τους «ανθρωπάκια» και απαξιώνοντας τις διεκδικήσεις τους ως μιζέρια.

Είναι ντροπή η πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ να χαριεντίζεται μαζί του και να λειτουργεί ως εκπρόσωπος της διοίκησης και του υπουργείου... Αντί να απαιτεί μαζικές μόνιμες προσλήψεις και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, η παράταξη της ΔΑΚΕ αναπαράγει την κυβερνητική προπαγάνδα... Τώρα είναι η ώρα να σπάσουμε το απόστημα του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, που στηρίζεται στα ρουσφέτια, στον διοικητικό μηχανισμό και στον εκφοβισμό λειτουργώντας ως απεργοσπαστικός μηχανισμός.

Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή βρέθηκε στην πρώτη γραμμή των αγώνων.



μή των αγώνων. Πρωτοστατήσαμε στην αγωνιστική υποδοχή του Άδωνι, απέναντι στη φέστα των εγκαίνιων της Πνευμονολογικής και στις σκανδαλώδεις συνθήκες υποστελέχωσης της κλινικής. Βρεθήκαμε με το πανό του σωματείου σε κάθε απεργία, στάση εργασίας και κινητοποίηση.

Παλεύουμε για οργάνωση από τα κάτω, επιτροπές αγώνα, απεργιακή κλιμάκωση και συντονισμό των εργαζομένων. Συνδέουμε την υπεράσπιση της δημόσιας Υγείας με τους αγώνες ενάντια στον πόλεμο, στον ρατσισμό και στον φασισμό, με την αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό. Αγωνιζόμαστε για μια κοινωνία που βάζει τις ανθρώπινες ανάγκες πάνω από τα κέρδη.

Στις 22 Οκτώβρη δυναμώνουμε τη φωνή των συναδέλφων που θέλουν να αγωνιστούν. Για ένα σωματείο που μας αξίζει, με συλλογική δράση για τη δημόσια υγεία και τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων. Ψηφίζουμε-στηρίζουμε ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ».

Σχολεία, Δήμοι, Νοσοκομεία – κλιμακώνουμε πανεργατικά

Η Τετάρτη 21 Οκτώβρη έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Δάσκαλοι, καθηγητές, εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια, τα νοσοκομεία, τα υπουργεία, τους δήμους, φοιτητές, μαθητές οργανώνουν τη συμμετοχή τους στο συλλαλητήριο στις 12μσ.σ. στα Προπύλαια και στις απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα. Η ΑΔΕΔΥ κήρυξε πανελλαδική στάση εργασίας για να συμμετάσχουν όλες και όλοι στις απεργιακές συγκεντρώσεις

Αυτή η εξέλιξη καθορίστηκε από την τεράστια οργή που υπάρχει μέσα στους εργατικούς χώρους και από την προσπάθεια και την επιμονή της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για να εκφραστεί αυτή η οργή απεργιακά.

Ξεκίνησε από το καλοκαίρι, από το συνέδριο της ΔΟΕ. Εκεί, μετά από την πρόταση των Παρεμβάσεων και των εκπαιδευτικών του δικτύου «η Τάξη μας», αποφασίστηκε 24ωρη απεργία στα τέλη Σεπτεμβρη. Ήταν η πρώτη φορά μετά την ιστορική απεργία των δασκάλων το 2006, που το συνέδριο της ΔΟΕ έληγε με “κλειδωμένη” απόφαση για απεργία.

Στις αρχές του Σεπτεμβρη συνεδρίασε η ΕΕ της ΑΔΕΔΥ. Αποφασίστηκε ένα πλούσιο πρόγραμμα δράσης πανελλαδικά, που θα κατέληγε σε απεργία μέσα στον Οκτώβρη. Από την μεριά της ΠΟΕΔΗΝ κατατέθηκε συγκεκριμένη πρόταση για 48ωρη απεργία στις 14 και 15 Οκτώβρη με προοπτική κλιμάκωσης. Τα μεγαλειώδη συλλαλητήρια στη ΔΕΘ έδωσαν την όρεξη για συνέχεια.

Αλλά οι συνδικαλιστικές ηγεσίες πάτησαν φρένο. Στα μέσα Σεπτεμβρη, η σύσκεψη των Ομοσπονδιών της ΑΔΕΔΥ δεν έλαβε κάποια απόφαση. Στη συνέχεια, η ηγεσία της ΔΟΕ ανέστειλε την απεργία στις 30 Σεπτεμβρη που ήταν αποφασισμένη από το τελευταίο της συνέδριο. Η ΟΛΜΕ στη συνέλευση προέδρων δεν αποφάσισε απεργία. Στην Υγεία η Ομοσπονδία των γιατρών αποφάσισε 24ωρη πανελλαδική απεργία στις 21 Οκτώβρη.

Στις 9 Οκτώβρη έγινε η συνεδρίαση της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης προχώρησε σε κινητοποίηση έξω από τη συνεδρίαση καλώντας την Ομοσπονδία να αφήσει τις αναβολές και να αποφασίσει 48ωρη απεργία. Η ΕΕ της ΑΔΕΔΥ αποφάσισε απεργία στις 25 Νοέμβρη, απομακρύνοντας την προοπτική να εκφραστεί άμεσα απεργιακά η οργή στους εργατικούς χώρους.

Ανατροπή

Η ανατροπή ξεκίνησε από τους δασκάλους. Η ΔΟΕ στο διοικητικό της συμβούλιο αποφάσισε 24ωρη απεργία στις 21 Οκτώβρη. Η ΟΛΜΕ κινήθηκε αποφασίζοντας στάση εργασίας. Στον απεργιακό χορό μπήκαν και οι διοικητικοί των πανεπιστημίων, με την ΟΔΠΤΕ να κηρύττει 24ωρη απεργία.

Στις γενικές συνελεύσεις στα πανεπιστήμια οι φοιτητές και τις φοιτήτριες του ΣΕΚ στις Σχολές μαζί με τα ΕΑΑΚ έβαζαν την πρόταση για πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Ο φοιτητικός σύλλογος της ΦΛΣ του ΕΚΠΑ έκανε μία από τις πρώτες γενικές συνελεύσεις που πήραν απόφαση και ακολούθησαν αποφάσεις σε μορφή νότιμου.

Μεγάλο ρόλο στη γενίκευση του καλέσματος έπαιξαν τα Σωματεία Εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία. Στα νοσοκομεία Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, στον Ευαγγελισμό, και μία σειρά νοσοκομεία, τα σωματεία έβγαλαν επέκταση της απεργίας της ΟΕΝΓΕ για όλο το προσωπικό καλώντας την ΠΟΕΔΗΝ να προκηρύξει 24ωρη πανγειονομική απεργία. 24ωρη απεργία κήρυξαν και τα σωματεία εργαζομένων στο ΥΠΠΟ.

Η πίεση από τα κάτω ανάγκασε την ΑΔΕΔΥ να μετατρέψει την 21 Οκτώβρη σε πανελλαδική πανδημοσίουπαλληλική απεργία. Όλα τα σφυριά βάρεσαν επιτέλους στην ίδια κατεύθυνση. Την Τετάρτη 21 Οκτώβρη χιλιάδες εργάζομενοι θα βγουν στους δρόμους να φωνάξουν ότι η κυβέρνηση είναι ανεπιθύμητη, όπως εκατομμύρια φωνάζουν σε όλη την Ευρώπη για τον Μακρόν, τον Ράμα και τη Μελόνι. Η συνέχεια για την ανατροπή τους βρίσκεται στις 25 Νοέμβρη, στην πανελλαδική πανεργατική απεργία.



13/5, Απεργία ΑΔΕΔΥ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΑΘΗΝΑ

Τα σχολεία μας καταρρέουν και η φράση δεν είναι μεταφορική. Εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές/ριες ασφυκτιούμε μέσα σε μια ολοένα πιο σκληρή πραγματικότητα: χιλιάδες ελλείψεις εκπαιδευτικών, συγχωνεύσεις και συμπύξεις τμημάτων, πίεση και τρομοκρατία για την αξιολόγηση, πειθαρχικές διώξεις, εντατικοποίηση και μισθοί εξαθλώσης. Και την ίδια στιγμή, σε όλη τη χώρα, ανησυχούμε για το αν το ταβάνι θα μείνει στη θέση του. Πάτρα, Λαμία, Θεσσαλονίκη, Κορυδαλλός είναι μόνο οι τελευταίες περιπτώσεις καταρρεύσεων σοβάδων και ψευδοροφών, με μαθητές/ριες να τραυματίζονται μέσα στις ίδιες τους τις τάξεις.

Σύμφωνα με τον ΟΑΣΠ, 3.266 σχολικές μονάδες έχουν χαρακτηριστεί υψηλής προτεραιότητας, ενώ 149 απαιτούν άμεση κτιριακή παρέμβαση. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η Γκράβα ήρθε να θυμίσει ότι η ασφάλεια των μαθητών και των μαθητριών δεν είναι μόνο υπόθεση στατικής κότητας. Στο μεγαλύτερο σχολικό συγκρότημα της χώρας, η έντονη οσμή φυσικού αερίου προκάλεσε αναστάτωση και κινητοποιήσεις, που εκφράζουν την οργή της εκπαιδευτικής και μαθητικής κοινότητας. Μαθητές και μαθήτριες βγήκαν μπροστά, διεκδικώντας το αυτονόητο: να μπορούν να βρίσκονται στο σχολείο χωρίς να φοβούνται για την ασφάλεια και τη ζωή τους.

Η ατμόσφαιρα, όμως, μυρίζει και μπαρούτι. Το ίδιο μπαρούτι που διαπνέει τις μαθητικές και εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις στη Γαλλία. Το δικό μας ραντεβού είναι η μεγάλη πανεκπαιδευτική απεργία της 21ης Οκτωβρίου. Εναντιώμαστε με τη νεολαία που παλεύει για αξιοπρεπή φοιτητική στέγη και δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση. Με τους/τις υγειονομικούς που μάχονται για δημόσια Υγεία. Με τους γο-

Στέλιος Γιαννούλης,
μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Γλυφάδας- Βάρης- Βούλας- Βουλιαγμένης

νείς που αρνούνται να αφήσουν την τύχη να είναι ο τελευταίος μηχανισμός ασφάλειας για τα παιδιά τους. Με τους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες για να μην δώσουμε σπιθαμή πίσω στους φασίστες που προσπαθούν να ξανασηκώσουν κεφάλι στα σχολεία κ τις γειτονίες μας. Να είμαστε όλες και όλοι εκεί.

Εύα Ηλιάδη, *μέλος ΣΕΠΕ Νίκαιας*

Είμαστε στην τελική ευθεία για την απεργία στις 21/10. Η απεργία πήρε διαστάσεις μέσα από τη συμμετοχή διαφόρων κομμάτων του δημοσίου, φοιτητές, εργαζόμενους στα πανεπιστήμια και μαθητές.

Από την πλευρά μας κάνουμε την προσπάθεια να δώσουμε μία απάντηση πρόποσα στην κυβέρνηση για τις επιθέσεις της. Η απεργία είναι μεγάλη ευκαιρία να την αξιοποιήσουμε για μια μεγάλη κλιμάκωση που θα αλλάξει τους όρους που παίζει-ται αυτή τη στιγμή το παιχνίδι κεντρικά. Εκτιμάμε ότι υπάρχει μεγάλη οργή για τα πάντα, για την ακρίβεια, για τον αυταρχισμό, για την αξιολόγηση, για τα πειθαρχικά, για τα κενά, για τα 25αρια τμήματα στην εκπαίδευση. Αντίστοιχα βράζουν οι υπόλοιποι κλάδοι. Κομμάτι της οργής της κόσμου είναι ότι πρόσφατα στη Δ' Αθήνας από λάθος της διεύθυνσης δεν υπήρξε β' φάση προσλήψεων αναπληρωτών.

Αυτή τη στιγμή εμείς οργανώνουμε καθημερινές εξορμήσεις στα σχολεία. Έχουμε ετοιμάσει αφίσσα, ανακοινώσεις και πάμε στα σχολεία, ανοίγοντας τη συζήτηση με σύνθημα «Κλείνουμε τα σχολεία». Έχει σημασία να είναι επιτυχημένη γιατί μπορεί να δώσει το παράδειγμα ως σύνθημα για κλιμάκωση. Ως επιβεβαίωση ότι έχουμε τη δύναμη και μπορούμε να τους τσακίσουμε.

Μετά από επανειλημμένες προσπάθειες με διάφορους τρόπους να δούνε τι γίνεται με την οσμή που υπήρχε από το φυσικό αέριο, εκπαιδευτικοί και μαθητές πήραν την κατάσταση στα χέρια τους και πάλεψαν με απεργία και αποχή από τα μαθήματα. Για σχεδόν μια βδομάδα κινητοποιηθήκαμε και με αυτόν τον τρόπο γνωστοποιήσαμε το ζήτημα σε όλη την κοινωνία. Καταφέραμε ουσιαστικά να κλείσουν τα σχολεία της Γκράβας με απόφαση του Δήμου Αθηναίων για να διερυνηθεί η κατάσταση.

Αυτή η απόφαση πάρθηκε στις 8 Δεκεμβρίου και ακόμα δεν έχει υπάρξει κάποια σαφής εικόνα για το τι μπορεί να γίνει ώστε να μπορούν να επιστρέψουν οι μαθητές στο σχολείο και οι εκπαιδευτικοί στο δουλειά τους. Η απάντηση του υπουργείου είναι τηλεεκπαίδευση για πάνω από 4.000 μαθητές το οποίο προφανώς δεν είναι λύση στο πρόβλημα γιατί ούτε παιδαγωγικά αποτελεσματική είναι και δημιουργεί τεράστιους αποκλεισμούς. Οι μαθητές που έχουν πραγματικά ανάγκη το σχολείο είναι αυτοί οι οποίοι βρίσκονται εκτός αυτής της διαδικασίας.

Από την πλευρά πολλών εκπαιδευτικών αυτό το ζήτημα δεν έχει τελειώσει. Η τηλεεκπαίδευση δεν είναι η λύση και θα πρέπει να τελειώσει το ζήτημα γρήγορα για να επιστρέψουν τα παιδιά στο σχολείο. Έτσι οργανώνουμε ήδη τη συνέχεια. Στην απεργία στις 21 Οκτώβρη οι εκπαιδευτικοί από την Γκράβα θα κάνουν την επιλογή να κατέβουν. Υπάρχουν συζητήσεις για να κατεβούν με πανό ανά σχολείο και όχι ανά σύλλογο.

Η Γκράβα είναι κάτι τεράστιο, όμως η συντήρηση των κτηρίων και των υποδομών στα σχολεία συνολικά έχει φτάσει στο απροχώρητο. Διεκδικούμε με όπλο την απεργία λύσεις εδώ και τώρα, μαζί με τα υπόλοιπα αιτήματα μας.

Σοφία Σισιάνη, *μέλος ΣΕΠΕ «η Αθηνά»*

Το εργατικό κίνημα

Τετάρτη 21/10

ΚΕΒΕΣ. Θεσσαλονίκη, 8πμ
Νοσοκ. Ευαγγελισμός 7πμ
Νοσοκ. Αγλαία Κυριακού, 7πμ
Δήμος Ηλιούπολης, 10πμ
Μουσικό Ιλίου, 7.45πμ
Δημαρχείο Περιστερίου, 8πμ

Πέμπτη 22/10

Γκαραζ Δήμου Καλλιθέας 6πμ
Δημαρχείο Νίκαιας, 10πμ
Δημαρχείο Κορυδαλλού, 12μ
Νοσοκ. Άγιος Σάββας, 11πμ
Νοσοκ. Παμακάριστος, 1μμ
Δημαρχείο Αθήνας (Πατισίων), 11πμ
ΕΡΤ ΑΓ. Παρασκευής, 8.30πμ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Τη Δευτέρα 19 Οκτώβρη κάναμε εξόρμηση στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ενημερώνοντας τους συναδέλφους για τις απεργιακές κινητοποιήσεις της Τετάρτης 21 Οκτώβρη.

Την ώρα της εξόρμησης ενημερωθήκαμε ότι η ΕΕ της ΑΔΕΔΥ συνεδρίασε έκτακτα και αποφάσισε στάση εργασίας, επιβεβαιώνοντας την εκτίμησή μας ότι υπάρχει ένα συνολικό κλίμα διάθεσης να αντідρασης εδώ στην Ελλάδα και ότι η επιλογή να παλεύουμε για αποφάσεις Σωματείο το Σωματείο την προηγούμενη εβδομάδα, έπαιξε τον ρόλο της. Με αυτήν την εικόνα συνεχίσαμε τη γύρα καλώντας πλέον τον κόσμο να απεργήσει και να κατέβει στη διαδήλωση. Την Τρίτη 20/10 συνεχίσαμε με εξόρμηση στην ΑΑΔΕ.

Υπάρχουν ανοιχτά ζητήματα στον κλάδο μας. Οι νέοι συνάδελφοι του Υπουργείου Οικονομικών κέρδισαν ένα επίδομο το καλοκαίρι και παλεύουν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στη Θεσσαλονίκη ετοιμαζόμαστε για μία μεγάλη απεργία. Με κάλεσμα στο Άγαλμα Βενιζέλου θα ενώσουμε τις φωνές μας με τους απεργούς σε όλη τη χώρα αλλά και σε όλη την Ευρώπη καθώς εμπνεύσαμε από τις εξεγέρσεις σε Γαλλία, Ισπανία, Αλβανία.

Στην εκπαίδευση βίνουμε μία πρωτοφανή κατάσταση όσον αφορά τα προβλήματα με τα κενά και την υποκρηματοδότηση. Το Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό και το Ειδικό Βοηθητικό Προσωπικό είμαστε ένα μικρός αριθμός, που αδυνατεί να καλύψει τις τεράστιες ανάγκες που προκύπτουν.

Τελευταία στον κλάδο μας έχει ανοίξει το ζήτημα του ωραρίου. Το υπουργείο με μία σειρά εγκυκλίων ζητά την υποχρεωτική παραμονή μας στο σχολείο μέχρι τις δύο κατά παράβαση κάθε ωραρίου. Αυτό έχει προκαλέσει μεγάλη οργή και προστίδεται στην επίθεση που δεχόμαστε ως εργαζόμενοι αυτή τα χρόνια που αναγκαζόμαστε διαρκή μετακίνηση και έχουμε να χειριστούμε έναν τεράστιο γραφειοκρατικό όγκο. Εν τέλει αυτή η κατάσταση δεν έχει κανένα αντίκρουσμα σε ότι αφορά την ψυχοκοινωνική υποστήριξη των μαθητών.

Οργανώνουμε τη συμμετοχή μας στην απεργία με εξορμήσεις στα σχολεία και τους συναδέλφους, **Νίκος Κοκκίνης,** *ψυχολόγος, μέλος ΕΕΠ-ΕΒΠ*

Πρόγραμμα εργατικών εξορμήσεων για την Πανεργατική στις 25 Νοέμβρη

Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 11πμ
Δημαρχείο Χαλανδρίου 1μμ
Νοσοκ Αγία Όλγα 12μ
ΕΤ3. 11πμ
Νοσοκ. Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκη, 8πμ

Επιθεώρηση Εργασίας Αιγισιάλου, 10πμ
Νόσοκ. Αιγινίτειο. 1.30μμ
Νοσοκ. Αττικό, 8πμ

Παρασκευή 23/10

Γκαραζ Δήμος Κερατσίνι, 5.45

Πράσινο Δήμος Κερατσίνι, 7πμ
Δημαρχείο Κερατσινίου, 9.30
Τζάνειο, 9.30πμ
Γκαραζ Δήμου Αθήνας 9πμ
Καλλιτεχνικό σχολείο Αμπελοκήπων, 7.45πμ

8ο ΓΕΛ Αθήνας, 1.30μμ
Νοσοκ. Γεννηματάς, 7.30πμ
Νοσοκ. Έλενα Βενιζέλου, 1.30μμ
Νοσοκ. Αλεξάνδρα, 1μμ
Γκαραζ Δήμου Ν. Ιωνίας 6.30πμ
Κέντρο Υγείας Ν. Ιωνίας 8πμ
Δημαρχείο Ν. Ηρακλείου 1 μμ

ΕΠΑΛ Ηλιούπολης, 1.30πμ
Δημαρχείο Γαλατσίου, 11πμ
Δήμος Αμπελοκήπων Μενεμένης, 8πμ
Δικαστήρια Θεσσαλονίκης, 1μμ
Δήμος Π. Φαλήρου, 3.30μμ
Νοσοκ. Δρομοκαίτειο, 8πμ

Σάββατο 24/10

Επισιτισμός Εξάρχεια, 1μμ

Δευτέρα 26/10

27ο Δημοτικό Σχολείο Νίκαιας, 7.45πμ
2ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά, 7.45πμ
3ο ΓΕΛ Πειραιά, 7.45πμ

Δήμος Πειραιά και καροτσάκια, 10πμ
Γκαραζ Δήμου Πειραιά, 11.30πμ
Κοινωνικές υπηρεσίες Δήμου Πειραιά, 12μες
ΓΕΛ «Πικιώνη», 7.45πμ
Νομισματικό Μουσείο 8πμ
Εργοτάξιο Ελληνικού, 2μμ
Μαράσλειο, 8πμ

Τρίτη 27/10

Εργοστάσιο ΙΟΝ, 1μμ
Cosco, 2.30μμ
56ο Δημοτικό Σχολείο Κολωνού, 7.45πμ

ΔΗΜΟΙ

Είναι πολύ θετική εξέλιξη ότι έβγαλε στάση εργασίας η ΑΔΕΔΥ για να φτάσει το μήνυμα του αγώνα σε όλους τους σότερους χώρους του Δημοσίου.

Οι εργαζόμενοι στους δήμους όπως και όλοι στο Δημόσιο διεκδικούμε τον 13ο και 14ο μισθό, να γίνει ξεπάγωμα των μισθολογίων και μαζικές προσλήψεις. Η ΠΟΕ- ΟΤΑ έβαζε μπροστά την πρόταση για 48ωρη απεργία το προηγούμενο διάστημα. Τελικά αυτή η πρόταση δεν προχώρησε παραέρα. Τώρα είναι ευκαιρία με τη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ και σε συνδυασμό με όλες τις Ομοσπονδίες που έχουν κηρύξει 24ωρη απεργία, να βρούμε στον δρόμο και να βά-λουμε την πίεση για να υπάρξει συνέχεια.

Μήτσος Αργυροκαστρίτης,
εργαζόμενος στον Δήμο Κερατσινίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε τη συμμετοχή του Συλλόγου στην απεργία της 21ης Οκτωβρίου και στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που θα διεξαχθεί στην Αθήνα.

Τα αιτήματά μας είναι:

- Αύξηση των μισθών των μελών ΔΕΠ σε ύψος που να αντιστοιχεί στο λειτουργήμα που επιτελούμε
- Αξιοπρεπείς συντάξεις για τους αφυπηρετούντες
- Αύξηση της χρηματοδότησης της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης και άρση της εκτεταμένης ιδιωτικοποίησης
- Κατάργηση της ΕΒΕ και στήριξη των δημοσίων πανεπιστημίων.

Σύλλογος Διδακτικού Προσωπικού Φιλοσοφικής Σχολής ΕΚΠΑ

ΜΑΘΗΤΕΣ

Στις 21 Οκτώβρη κατεβαίνουμε στο δρόμο για να συντονιστούμε με τις διαδηλώσεις που γίνονται σε Γαλλία, Ισπανία, Βρυξέλλες. Επειδή για τα θέματα που διαδηλώνουν είναι θέματα που απασχολούν και εμάς.

Η καλύτερη δημόσια εκπαίδευση και Υγεία, η στέγαση και τα ενοίκια και η ακρίβεια. Μαζί διαδηλώνουμε ενάντια στον πόλεμο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παίρνει πρωτοβουλίες για να χρηματοδοτήσει τον πόλεμο Ρωσίας- Ουκρανίας, για να βοηθήσει το Ισραήλ. Ενώ ταυτόχρονα οι εργαζόμενοι σε όλη την Ευρώπη ρημάζουν και λιώνουν σε δουλειές, κάνουν 13ωρα για να πληρώσουν βασικές ανάγκες. Οι μαθητές παίρνουμε πρωτοβουλία και προχωράμε σε καταλήψεις εκείνη τη μέρα για να διαδηλώσουμε μαζί με τους δασκάλους και τους καθηγητές μας.

Κρίστιαν, *μαθητής το ΕΠΑΛ Ηλιούπολης*

Βάσω Λίπα, *μέλος ΕΑΜΕ Ρεθύμνου*

Συλλαλητήριο για το δικαίωμα στη στέγη οργανώνει την Τετάρτη 11 Νοέμβρη, στις 6μμ, στην πλατεία Κλαυθμώνος η νεοσύστατη Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για Όλους». Η Πρωτοβουλία καλεί συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, κινήσεις και συλλογικότητες υπεράσπισης του δικαιώματος στην κατοικία, να δώσουν ενωτικά τις δυνάμεις τους για ένα μαζικό συλλαλητήριο, σε συντονισμό με τη Γενική Απεργία των συνδικάτων στην Ισπανία την ίδια μέρα.

Για τις δράσεις και τις προτάσεις της, η Πρωτοβουλία θα δώσει συνέντευξη Τύπου την Πέμπτη 22 Οκτώβρη στη 1μμ στην αίθουσα Αντώνης Τρίτσης στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθήνας (Ακαδημίας 50). Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου, στη συνέντευξη θα παρέμβουν οι:

Κωνσταντίνος Λιβέρης, πρόεδρος ΠΑΝΣΥΠΟ, εργαζόμενων πρώην Οργανισμού Εργατικού Κατοικίας, **Αλέξανδρος Κουτρουλάρης**, Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης για το Μετρό, **Τόνια Κατερίνη**, Ενωτική Πρωτοβουλία κατά των Πλειστηριασμών, Εκπρόσωπος Κοινότητας Κατειλημμένων Προσφυγικών, **Μαριάννα Σπυριδάκη**, μέλος ΔΣ Συλλόγου Φοιτητών Εστίας ΕΚΠΑ, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, **Νίκος Τουρνάς**, μέλος ΔΣ της ΟΣΥΟ, **Μυρτώ Πασχαλίδου**, Συσπείρωση Αριστερών Αρχιτεκτόνων, **Σπύρος Γεωργακόπουλος**, πολιτικός μηχανικός.

Για την επιτυχία του συλλαλητηρίου στις 11/11 αλλά και για τη συνέχεια του αγώνα με την συγκρότηση ενός διεκδικητικού κινήματος για αξιοπρεπή, φτηνή και ασφαλή κατοικία για όλους χωρίς αποκλεισμούς, η Πρωτοβουλία θα έχει παρουσία σε όλες τις κινητοποιήσεις: στις φοιτητικές συγκεντρώσεις για τις εστίες, στην απεργία στο Δημόσιο στις 21 Οκτώβρη, στη διαδήλωση της Ενωτικής Πρωτοβουλίας κατά των Πλειστηριασμών και άλλων φορέων στις 24 Οκτώβρη, στο διήμερο της Κοινότητας Κατειλημμένων Προσφυγικών στις 24 και 25 Οκτώβρη. Σχεδιάζει επίσης ανοιχτές συζητήσεις σε χώρους δουλειάς και σπουδών καθώς και σε

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ “ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ”

Ενώνουμε τις δυνάμεις μας

τοπικό επίπεδο, ώστε η μάχη της κατοικίας να γίνει υπόθεση όλων των εργαζόμενων, της νεολαίας και των γειτονιών.

Το κάλεσμα για το συλλαλητήριο στις 11/11 ήδη βρίσκει ανταπόκριση. Πρώτη που πήρε απόφαση στήριξης ήταν η **Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης**. Όπως αναφέρει η Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για Όλους» σε ανάρτησή της: «Η Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης δίνει σθεναρά την μάχη για να μην φορτωθούν στις πλάτες των κατοίκων οι ζημιές που προκάλεσε σε τουλάχιστον 30 πολυκατοικίες η ΑΒΑΕ και η Ελληνικό Μετρό στη διάνοιξη της γραμμής 4 του μετρό. Στη χθεσινή συνέλευσή της [16/10] αποφάσισε να ανταποκριθεί θετικά στο κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Αγώνα "Κατοικία για Όλους" και να στηρίξει την κινητοποίηση στις 11 Νοέμβρη για την κατοικία, μέρα Γενικής Απεργίας στην Ισπανία για το στεγαστικό».

Αποφάσεις συμμετοχής έρχονται και από συνδικάτα. Η **Β' ΕΛΜΕ Αθήνας** και ο **ΠΑΣΥΜΗΤΕ** έκαναν την αρχή και αναμένονται πολλά περισσότερα στα οποία έχει κατατεθεί το σχέδιο ψηφίσματος της Πρωτοβουλίας. Όπως αναφέρει το ψήφισμα:

Το δικαίωμα στην αξιοπρεπή κατοικία για όλους ως κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα είναι αδιαπραγμάτευτο. Ο ξεσηκωμός στην Ισπανία δείχνει τον δρόμο. Είναι ώρα να επιβάλουμε την πλήρη προστασία των χρεωμένων εργατικών και λαϊκών νοικοκυριών και την απαγόρευση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Κανένα σπίτι στα χέρια Τραπεζίτη και των Funds.

Απαιτούμε την ανασυγκρότηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας που κατήγγησαν τα

μνημόνια. Να ξεκινήσει ένα μαζικό πρόγραμμα εργατικής, κοινωνικής και φοιτητικής κατοικίας μακριά από τα σχέδια της κυβέρνησης, που πριμοδοτούν τα κέρδη των τραπεζών, του κατασκευαστικού και του τουριστικού κεφαλαίου. Ο νέος φορέας κατοικίας να αξιοποιήσει τις εκατοντάδες χιλιάδες κατοικίες που άδειασαν και παραμένουν κλειστές. Να διατεθούν για όλους, για κάθε εργαζόμενο, άνεργο, άστεγο, φοιτητή, πρόσφυγα, άπορο, ηλικιωμένο ή νέο.

Έτσι θα μπει τέλος στη ντροπή, εκπαιδευτικοί και γιατροί να παραιτούνται όταν με τον διορισμό τους δεν ανέχονται να καταφεύγουν σε σκηνές, αυτοκίνητα και άθλιες συνθήκες στέγασης. Για να μην πετάγονται τα παιδιά των εργαζόμενων, οι νέοι φοιτητές/ριες, έξω από τα πανεπιστήμια διότι δεν έχουν ένα δωμάτιο φοιτητικής εστίας.

Να σταματήσουν να πληρώνουν οι εργαζόμενοι με την ίδια την ζωή τους καταστροφές στις κατοικίες τους εξ αιτίας των ιδιωτικοποιήσεων σε δημόσια αγαθά και υπηρεσίες και τη διάλυση των ελέγχων στην ασφάλεια των υποδομών, όπως στο φυσικό αέριο. Να αποκασταθούν στην Κυψέλη όλες οι πολυκατοικίες που υπέστησαν ζημιές διότι τα κέρδη της εταιρίας κατασκευής του μετρό μπήκαν πάνω από την ασφάλεια των κατοίκων.

Να λογοδοτήσουν οι ένοχοι για την έκρηξη από το φυσικό αέριο στην Πλάκα που κόστισε την ζωή έξι ανθρώπων. Να αποζημιωθούν στα Πετράλωνα οι κάτοικοι της πολυκατοικίας που κατέρρευσε διότι χιζόνταν στα γρήγορα δίπλα της ξενοδοχείο. Να μπει τέλος στην εγκατάλειψη της συντήρησης των σχολικών κτιρίων, όπως της Γκράβας των 4000 μαθητών και 450

εκπαιδευτικών που αναπνέουν οσμές και φοβούνται μήπως γίνουν Βιολάντα.

Καλούμε τα συνδικάτα να μπουν μπροστά στον αγώνα για το δικαίωμα στην κατοικία για όλους, βάζοντας το σαν κεντρικό αίτημα μέσα στις διεκδικήσεις, τους αγώνες και τις απεργίες. Καλούμε σε συλλαλητήριο για το δικαίωμα στην κατοικία για όλους την Τετάρτη 11 Νοέμβρη, στις 6μμ, στην πλατεία Κλαυθμώνος, ημέρα που στην Ισπανία τα συνδικάτα προχωρούν σε Γενική Απεργία για το θέμα αυτό.

Καλούμε σε συμμετοχή στη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη για να σπάσει η διαρκής λιτότητα, να μπει φρένο στην κούρσα των εξοπλισμών και να υπερασπίσουμε το δικαίωμα στην κατοικία για όλους».

Λ.Β.



ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Συλλαλητήριο Σάββατο 24/10

Συλλαλητήριο με συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Οικονομικών και πορεία στην Τράπεζα της Ελλάδας καλεί το Σάββατο 24 Οκτώβρη η Ενωτική Πρωτοβουλία κατά των Πλειστηριασμών μαζί με άλλες συλλογικότητες στέγης, συνδικαλιστικές οργανώσεις και φορείς, διεκδικώντας την άμεση λήψη μέτρων για την προστασία της πρώτης κατοικίας και την αντιμετώπιση της στεγαστικής κρίσης.

Όπως αναφέρει η Ενωτική Πρωτοβουλία κατά των Πλειστηριασμών στο κάλεσμά της: «Διεκδικούμε: Απαγόρευση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Παύση κάθε μορφής αναγκαστικής εκτέλεσης από πλευράς των τραπεζών σε βάρος των οφειλετών λαϊκών οικογενειών για οφειλόμενα ποσά σε τράπεζες και εφορία.

Διαγραφή του 50% των οφειλών των λαϊκών νοικοκυριών προς τις τράπεζες και ταυτόχρονη διαγραφή των τόκων, ανατοκισμού και κεφαλαιοποίησης κάθε μορφής επιβαρύνσεων, καθώς και εφαρμογή των πρόσφατων δικαστικών αποφάσεων για τους δανειολήπτες σε ελβετικό φράγκο με συνυπολογισμό των χρημάτων που έχουν ήδη καταβάλει.

Τα ζητήματα της στέγασης και φυσικά της ακρίβειας, βρίσκονται στην κορυφή των διεκδικήσεων σήμερα σε όλη την Ευρώπη! Ξεκινώντας από τις κινητοποιήσεις χιλιάδων ανθρωπων στην Ισπανία και στη συνέχεια και στην Πορτογαλία για το ζήτημα της στέγης αλλά και τις φοιτητικές εξεγέρσεις σε Γαλλία Βέλγιο Αλβανία που συνεχώς κλιμακώνονται».

ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ

Διήμερο στο Πάντειο

Διήμερο εκδηλώσεων στο Πάντειο οργανώνει το Σαββατοκύριακο 24 και 25 Οκτώβρη η Κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών. Όπως αναφέρει το κάλεσμά της:

«Ως Κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών καθόλη τη διάρκεια του πολύμηνου και πολυεπίπεδου αγώνα ενάντια στα τελευταία σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου βαδίσαμε και αγωνιστήκαμε πλάι πλάι με τους συντρόφους μας απεργούς πείνας μέχρι θανάτου Αριστοτέλη Χαντζή και Suzon Dorragne και από κοινού με όλους τους ανθρώπους των κινημάτων και της αλληλεγγύης. Ανθρώπους από ευρύτερες κοινωνικές ομάδες που αναγνώρισαν αυτόν τον αγώνα της Κοινότητας ως έναν συλλογικό αγώνα της κοινωνίας που αφορά όλες και όλους, συγκροτώντας ένα ευρύ κοινωνικό μέτωπο. Και όπως αγωνιστήκαμε συλλογικά, νικήσαμε και συλλογικά...

...καλούμε σε μία διήμερη εκδήλωση στις 24 και 25 Οκτώβρη στις 17.00 στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, (Νέο Κτήριο, Αίθουσα Σάκη Καράγιωργα Ι) για να συζητήσουμε πάνω στους κεντρικούς

άξονες που δομήθηκε ο αγώνας αυτός...Την πρώτη μέρα της εκδήλωσης, στο πλαίσιο ενός πρώτου απολογισμού, θα παρουσιαστεί από πλευράς της Κοινότητας η επιλογή του συγκεκριμένου αγώνα υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, οι πυλώνες πάνω στους οποίους οικοδομήθηκε, οι μέθοδοι και τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν, με αιχμή την απεργίας πείνας ως βασικό επαναστατικό μέσο για την επίτευξη της νίκης, καθώς επίσης και τα πρώτα συμπεράσματα και η προοπτική που ανοίγεται για το επόμενο διάστημα. Θα ακολουθήσουν διευκρινιστικές ερωτήσεις από τους παρευρισκόμενους, που θα απαντηθούν από την Κοινότητα, προκειμένου να προετοιμαστεί το έδαφος για την επόμενη ημέρα της εκδήλωσης.

Τη δεύτερη μέρα συλλογικότητες, οργανώσεις και ατομικότητες θα προβούν σε τοποθετήσεις, συμπεράσματα και απολογισμό του αγώνα, της στρατηγικής και των τακτικών του, καθώς και σε κριτικές αλλά και προτάσεις για τη συνέχεια.

Σας περιμένουμε όλες και όλους».

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΕΝΑΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΞΕΨΥΧΗΣΕ
ΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΒΟΗΘΗΤΟΣ
ΣΤΟ ΑΜΑΞΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,
Τη Δευτέρα 19 Οκτωβρίου 2026, ένας νέος άνθρωπος, συνάδελφός μας, κοιμήθηκε σε ένα ράντζο στον ημιυπαίθριο χώρο του συνεργείου, στο αμαξοστάσιο του Δήμου Καλλιθέας, και δεν ξύπνησε ποτέ.
Ξεψύχησε μόνος και αβοήθητος, λίγα μέτρα από το γραφείο του Ιατρού Εργασίας. Κανείς δεν είδε τίποτα.

Τα αίτια του θανάτου δεν έχουν γίνει γνωστά. Ανεξάρτητα όμως από αυτά, ο συνάδελφος είχε περιέλθει εδώ και αρκετό καιρό σε κατάσταση αστεγίας και αντιμετώπιζε και άλλα προβλήματα.

Είχε ανάγκη από στήριξη, και το μόνο που του προσέφερε ο Δήμος ήταν να του «επιτρέπει» να κοιμάται σε ένα ράντζο στο γκαράζ.

Αυτό δεν είναι ατυχία. Είναι το αποτέλεσμα μιας πολιτικής.

Ζούμε σε ένα σύστημα που βάζει το κέρδος πάνω από τον άνθρωπο,

και σε ένα κράτος που όλα αυτά τα χρόνια λεηλατεί το κοινωνικό κράτος και το αφήνει να καταρρεύσει. Οι κοινωνικές υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες, οι δομές στέγασης και φροντίδας είτε δεν υπάρχουν είτε είναι ανεπαρκείς, οι εργαζόμενοι με χαμηλούς μισθούς και ευέλικτες σχέσεις εργασίας ζουν στο όριο. Όταν κάποιος γλιστρήσει, δεν υπάρχει τίποτα να τον πιάσει. Το σύστημα αυτό έχει ανάγκη τους εργαζόμενους όσο παράγουν και τους εγκαταλείπει όταν δεν αντέχουν. Σε μια κοινωνία όπου κυριαρχεί το κέρδος και η βιτρίνα, δεν χωράνε όλοι.

Το κράτος ξοδεύει δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς, για τις τράπεζες και τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, αλλά δεν βρίσκει ούτε ένα κρεβάτι, ούτε μια δομή για έναν άνθρωπο που το έχει ανάγκη.

Οι ευθύνες του Δήμου είναι τεράστιες. Ένας άνθρωπος βρισκόταν κάθε μέρα μπροστά στα μάτια της διοίκησης και ο Δήμος δεν μπόρεσε να τον στηρίξει. Πώς θα βοηθήσει τους τόσους άλλους που έχουν ανάγκη;

Εκτός των τειχών,
Συλλογικότητα Εργαζομένων
στον Δήμο Καλλιθέας

πλάνου εργασιών αποκατάστασης, καθώς και νέες αυτοψίες στα κτίρια που βρίσκονται στην συνέχεια της γραμμής χάραξης του Μετρό πριν την επανεκκίνηση των εργασιών του.

Παρότι δεν έγιναν αποδεκτά όλα τα αιτήματα της Πρωτοβουλίας Κατοίκων, ο αγώνας που δίνει και η συμπαράσταση που κερδίζει αναγκάζουν το Υπουργείο και όλους τους εμπλεκόμενους σε οπισθοχωρήσεις. Αυτό είναι φανερό όταν μόλις τέσσερις μέρες πριν, στις 12 Οκτώβρη, Υπουργείο, Ελληνικό Μετρό και ΑΒΑΞ έδωσαν συνέντευξη Τύπου στην οποία λίγο πολύ ισχυρίστηκαν ότι κανένα λάθος, καμία ολιγωρία, καμία αστοχία δεν έγινε.

«Από όσα βλέπουμε, υπάρχει μια ξεκάθαρη γραμμή συγκάλυψης και κουκουλώματος της υπόθεσης, ιδιαίτερα μετά την πίεση που τους έχουμε ασκήσει, τη μεγάλη επιτυχία της πορείας της 3/10, αλλά και τη νίκη μας στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Η αγανάκτησή μας φάνηκε και από τον τρόπο με τον οποίο αποχωρήσαμε από την αίθουσα», ανέφερε τότε η οργισμένη απάντηση της Πρωτοβουλίας Κατοίκων.

Με βάση την εμπειρία τους μέχρι σήμερα, οι κάτοικοι δεν εφησυχάζουν από τις υποσχέσεις στη σύσκεψη αλλά συνεχίζουν δυναμικά, «απατώντας την απαρέγκλιτη τήρηση των δεσμεύσεων, τη διασφάλιση της ασφάλειας των κατοικιών μας και την άμεση αποκατάσταση των ζημιών».

Σε μια κορύφωση υποκρισίας, η ΕΕ «καταδικάζει τη βία της αλβανικής αστυνομίας» σηκώνοντας το δάχτυλο στην «ενταξιακή πορεία» της Αλβανίας διεκδικώντας «να προστατευθεί το δικαίωμα στη διαμαρτυρία» την ώρα που στη Γαλλία ο Μακρόν ανακοινώνει απαγόρευση των διαδηλώσεων και οι διαδηλωτές μετράνε κοιμένα χέρια, βγαλμένα μάτια και ήδη τον πρώτο νεκρό.

Στην ίδια την Αλβανία, ο Ράμα αποδίδει την εξέγερση σε «δάκτυλο της Ρωσίας», στην «τρομοκρατική δημοκρατία του Ιράν», σε «ελληνικό δάκτυλο», στην «τρομοκρατική οργάνωση antifa». Πρώτοι διδάξαντες σε αυτά τα κόλπα στα ελληνικά ΜΜΕ και κυβερνήσεις από το 1999 κίόλας δώκαν και στοχοποιούσαν τους Αλβανούς μαθητές ως «υποκινητές» των καταλήψεων.

Αλλά το κίνημα που επέστρεψε φέτος στην Αλβανία με τη δυναμική είσοδο των Flamingos έχει βγάλει τη νεολαία στους δρόμους να διεκδικεί τα αυτονόητα. Μια ματιά στο συγκλονιστικό βίντεο με την 22χρονη διαδηλώτρια, κλαίγοντας να μιλάει για τους λόγους που διαδηλώνει, δεν αφήνει αμφιβολία, για τα αίτια της εξέγερσης:

«Έχω σπουδάσει στο τμήμα Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο των Τιράνων, έχω τελειώσει το προπτυχιακό και είμαι στο δεύτερο έτος του Μεταπτυχιακού. Χρειάστηκε για πέντε χρόνια να δουλεύω και να πηγαίνω παράλληλα σχολή. Είναι επίπονο να ζεις πια εδώ. Αν εγώ σήμερα συλληφθώ δεν έχω ποιον να με βγάλει έξω. Η αδελφή και ο αδελφός μου είναι μακριά, έχω

ΑΛΒΑΝΙΑ

Μέχρι τη νίκη!

τους γονείς στην Ξενιτιά. Γι' αυτό έχω βγει εδώ. Είναι η τελευταία μας ελπίδα. Δεν πάει άλλο. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Αυτοί πλουτίζουν από τους φόρους μας, να αγοράζουν βίλες, να ζουν στα πολυτελή διαμερίσματα. Τραβολογάνε φοιτητές που δεν έχουν κάνει τίποτα, έξι αστυνομικοί να επιτίθενται σε έναν, ενώ την άλλη, πώς την λένε, που μπλέχτηκε με σκάνδαλο, την κατεβάζουν σαν κυρία από το αυτοκίνητο».

«Διαδηλώσαμε (Πέμπτη 15/10) στην Αλβανική Πρεσβεία (στην Αθήνα) για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στις φοιτήτριες/ες που διαδηλώνουν στην Αλβανία αυτές τις μέρες» ανέφερε στην ανακοίνωσή της η **Πρωτοβουλία Αλβανών Μεταναστών και Αλληλέγγυων**. «Η νεολαία εδώ και χρόνια βλέπει πολυτελείς βίλες να χτίζονται στην Αλβανία, τις Μαλδίβες της Ευρώπης όπως αρέσει σε κόσμο να τις λένε, ενώ παράλληλα οι ίδιοι δεν έχουν λεφτά για τις σπουδές τους, δεν έχουν την δυνατότητα να νοικιάσουν σπίτι, δεν έχουν κανένα μέλλον να προσβλέπουν. Από τις 138 μέρες διαδηλώσεων που έχουμε διανύσει φαίνεται ξεκάθαρα ότι μοναδική μας ελπίδα για ένα μέλλον βρίσκεται στα χέρια όσων αντιστέκονται απέναντι στην ολιγαρχία και την διαφθορά. Μαζί τους μέχρι την νίκη!»

Ενωτική ανατρεπτική
Αριστερά

Εκδήλωση παρουσίασης του κειμένου των Θέσεων της ενόψει της συγκρότησής της σε πολιτική κίνηση έκανε η Πρωτοβουλία για μια νέα, ενωτική και ανατρεπτική Αριστερά το Σάββατο 17 Οκτώβρη στο Πάντειο.

Όπως ανέφερε το κείμενο παρουσίασης της εκδήλωσης «Ο κόσμος της εργασίας δεν το βάζει κάτω, οργανώνεται, αντιστάσεις ξεπηδάνε, καταγράφοντας και μικρές νίκες». Οι εισηγήσεις στην εκδήλωση (από τον Κ. Μάρκου και την Ελ. Μήτσου) επεσήμαναν ότι οι ξεσηκωμοί που βλέπουμε να απλώνονται από τη Γαλλία, την Ισπανία είναι τα προμηνύματα για την έκρηξη που έρχεται και εδώ σε συνθήκες όπου το σύστημα αποσταθεροποιείται περισσότερο.

Παράλληλα η Πρωτοβουλία δημοσίευσε Εκλογική πρόταση διαλόγου: «Καλούμε τις δυνάμεις της μαχόμενης, ριζοσπαστικής, αντιιμπεριαλιστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε διάλογο για μια πολιτικά ισοτίμη δημοκρατική εκλογική συνεργασία για την κοινή παρέμβαση στις εκλογές με ένα ενωτικό και ανατρεπτικό πολιτικό πλαίσιο που θα συνδιαμορφώσουμε και ταυτόχρονα, για τη συνέχιση της συνεργασίας μετά τις εκλογές, στο εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα και σε όσο το δυνατόν περισσότερες πολιτικές και εκλογικές μάχες».

Η παρέμβαση του ΣΕΚ στην εκδήλωση της Παρασκευής στάθηκε σε τρία σημεία. Την ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στον Κόλπο που εντείνει τους καυγάδες και τα αδιέξοδα για όλες τις άρχουσες τάξεις και την κυβέρνηση της ΝΔ που περίμενε μια «ομαλή» προεκλογική περίοδο και διαψεύδεται. Την αδυναμία της «προοδευτικής αντιπολίτευσης» να εκφράσει την οργή των εργαζόμενων και της νεολαίας όχι μόνο γιατί έχει πάει τόσο δεξιά στις θέσεις της αλλά και γιατί ο κόσμος έχει πάει αριστερά με τις εμπειρίες του τα τελευταία χρόνια και τους αγώνες του. Σε τέτοιες συνθήκες η αντικαπιταλιστική Αριστερά έχει αυξημένα καθήκοντα αλλά και δυνατότητες για παρέμβαση σε όλες τις μάχες, και την εκλογική. Γι' αυτό χρειάζεται να τη διακρίνει τόλμη, και ακόμα περισσότερη τόλμη.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
παρουσιάζει το βιβλίο
του Λεάνδρου Μπόλαρη

**Επανάσταση και
Αντεπανάσταση
στην Ελλάδα**
Ο Εμφύλιος
Πόλεμος
1946-1949
στα Προσφυγικά
της Αλεξάνδρας

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
23/10
8μμ**
Συλλογικό
Καφενείο της
Κοινότητας των
Καταλημμένων
Προσφυγικών
(Κούλη & Αλεξάνδρας)

ΟΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ
• Τάσος Κωστόπουλος,
δημοσιογράφος
• Λεάνδρος Μπόλαρης,
συγγραφέας του βιβλίου

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φωδίου 14-16 Αθήνα, near από Τετάρτη 19:00 • Τ. 210 5247584 • info@marxistika.gr

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
παρουσιάζει στο Πάντειο Πανεπιστήμιο
το βιβλίο

**Μαρτυρίες
από την Αντίσταση,
τον Εμφύλιο,
την Υπερορία,
τον Επαναστασιασμό**

Εκδόσεις: Αθήνα, Επιστημονική επιμέλεια:
Γε. Βαρνάβα-Σκούρα, Πρ. Παπασπύρας

**ΠΕΜΠΤΗ
29/10
6.30μμ**
**ΠΑΝΤΕΙΟ
Αίθουσα Α1**
Γυάλινο κτίριο
1ος όροφος

ΟΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
• Προκόπης Παπαστράτης,
ιστορικός, ομότιμος καθηγητής
Παντείου
• Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα,
ομότιμη καθηγήτρια ΕΚΠΑ
• Μαρία Στύλλου,
περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φωδίου 14-16 Αθήνα, near από Τετάρτη 19:00 • Τ. 210 5247584 • info@marxistika.gr

Φοιτητικές Εστίες για όλους/ες/α

Οι εξεγέρσεις στην Γαλλία και την Ισπανία έχουν συγκλονίσει την Ευρώπη τις τελευταίες εβδομάδες και απλώνονται σε όλο και περισσότερες χώρες όπως πρόσφατα στην Αλβανία. Στην Ισπανία η έξωση της 87χρονης Μαρικάρμεν από το fund που είχε αγοράσει το διαμέρισμα της έμελλε να γίνει η αφορμή για να βγει ένας ολόκληρος κόσμος που παλεύει για τη στέγη μέσα σε συνθήκες που γίνεται μια σαρωτική λεηλασία από τις εταιρείες σε ό,τι αφορά την εργατική και φοιτητική κατοικία. Στην Ελλάδα είναι αμέτρητα τα παραδείγματα που έχουν φέρει τον κόσμο σε απελπιστικά όρια. Ενδεικτικό παράδειγμα του μεγέθους της κρίσης για την φοιτητική στέγαση είναι το γεγονός ότι 400 φοιτητές πέρασαν στο Πανεπιστημιακό Πατρών και δεν κατάφεραν να πάνε να σπουδάσουν λόγω των υψηλών ενοικίων.

Από την άλλη οι φοιτητικές εστίες πλέον δεν μπορούν να καλύψουν τις τεράστιες ανάγκες καθώς τα τελευταία χρόνια είτε έχουν αφεθεί στην μοίρα τους με σκοπό να ιδιωτικοποιηθούν είτε δεν φτιάχνονται καθόλου νέες και ο,τι έχουν στα πλάνα τους να φτιαχτεί είναι με ΣΔΙΤ και εργολαβίες. Το αποτέλεσμα είναι να αναγκάζονται οι φοιτητές να μένουν σε κτίρια ακατάλληλα χωρίς πολλές φορές πόσιμο νερό και απαραίτητες υποδομές για τις υλικές και ψυχικές τους ανάγκες.

Την εβδομάδα που πέρασε, ήρθαν στο φως της δημοσιότητας κινητοποιήσεις φοιτητών/ριων στη Σάμο και τη Λέσβο, καθώς δεκάδες φοιτητές ανά νησί δικαιούνται διαμονή στις εστίες αλλά μένουν στον αέρα λόγω έλλειψης διαθέσιμων δωματίων. Για το σύνολο των φοιτητών που σπουδάζουν στα νησιά του Αιγαίου διατίθενται μόλις 594 δωμάτια, ενώ οι φετινοί εισακτέοι ανέρχονται σε περίπου 3.000.

Κάρτες ελέγχου και ενοίκια

Οι εστίες του ΕΚΠΑ στην Αθήνα και αντίστοιχα οι εστίες του ΑΠΘ στην Θεσσαλονίκη ήταν τα πρώτα πεδία που η κυβέρνηση επιχείρησε και εφάρμοσε τα μέτρα ασφαλείας με κάρτες ελέγχου, ένα μέτρο καταστολής για το φοιτητικό κίνημα που στόχο έχει να περιορίσει τους φοιτητές από συλλογικές και πολιτικές δράσεις. Ο κυρίαρχος στόχος είναι να καταργηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας των εστίων. Αυτό γίνεται με τα ενοίκια στις εστίες. Στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου τους μήνες του καλοκαιριού διώχνουν τους φοιτητές για να νοικιάσουν τα δωμάτια σε προσωπικό του πανεπιστημίου. Στην Κρήτη έχουν φτιαχτεί ιδιωτικές εστίες οι λεγόμενες «Uni Island» με κόστος που ξεκινάει από τα 580 ευρώ το μήνα και φτάνει τα 780. Ένα σχέδιο που θέλουν να φέρουν σε όλη την χώρα στα πλαίσια του λεγόμενου “εξευγενισμού” μετατρέποντας ολόκληρες περιοχές για λίγους και εκλεκτούς και εκτοπίζοντας όσους δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα τεράστια κόστη. Οι εστίες και η φοιτητική στέγη είναι από τα πρώτα πεδία που επιτίθενται. Το μέλλον που σχεδιάζουν είναι τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια και να πετάξουν εκτός Πανεπιστημίου τα παιδιά της εργατικής τάξης και να τα κάνουν πελάτες αναγκάζοντας τα να δουλεύουν για να μπορούν να σπουδάσουν.

Η φοιτητική κατοικία βρίσκεται στο στόχαστρο της κυβέρνησης και των καπιταλιστών αλλά απέναντι τους έχουν έναν οργισμένο κόσμο που από την Ισπανία μέχρι την Ελλάδα μπορεί να φέρει τα πάντα κάτω. Την προηγούμενη Τρίτη (13 Οκτώβρη), το Σύνταγμα γέμισε με σκηνές στα πλαίσια των κινητοποιήσεων των Φοιτητικών Συλλόγων και αυτήν την Τρίτη 20 Οκτώβρη θα ξαναγέμισε. Η συμβολική αυτή διαμαρτυρία εξελίσσεται σε σκληρή αντεπίθεση την επόμενη μέρα, Τετάρτη 21/10 στην μεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών, των νοσοκομειακών και το συλλαλητήριο των Φοιτητικών Συλλόγων. Αν κάποτε ο Μαρξ άρχιζε το κομμουνιστικό μανιφέστο με την φράση «Ένα φάντασμα πλανιέται στην Ευρώπη το φάντασμα του κομμουνισμού», σήμερα η πρόκληση να γιγαντώσουμε τις εξεγέρσεις μέσα σε συνθήκες πολέμου και επαναστάσεων είναι πιο μεγάλη από ποτέ. Για την κατοικία, για την Παιδεία, για την Υγεία, για έναν κόσμο ολόκληρο!

Μαριάννα Σπυριδάκη, μέλος ΔΣ Εστίων ΕΚΠΑ

Στους δρόμους με έμπνευση από τη Γαλλία

Οι αποφάσεις για συμμετοχή στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στις 21 Οκτώβρη στις γενικές συνελεύσεις των σχολών την προηγούμενη εβδομάδα, πήραν τη μορφή ντόμινο. Φοιτητικοί Σύλλογοι καλούν στις διαδηλώσεις στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τον Βόλο, το Ηράκλειο, τα Χανιά, το Ρέθυμνο και την Κέρκυρα. Μια μέρα πριν, την Τρίτη 20 Οκτώβρη,φοιτητές και φοιτήτριες συγκεντρώθηκαν στο Σύνταγμα για τη φοιτητική στέγη.

ΑΘΗΝΑ

Την Τρίτη 13 Οκτώβρη κάναμε συνέλευση στη Φιλοσοφική ενώ βρίσκονταν σε εξέλιξη οι τεράστιες κινητοποιήσεις στη Γαλλία και όλη την Ευρώπη. Η εξέγερση του γαλλικού λαού εναντίον του ακριβού κόστους ζωής, η υποβάθμιση της Υγείας και της Παιδείας για χάρη των πολέμων συζητήθηκε στη συνέλευση σαν έμπνευση και σαν παράδειγμα του πώς πρέπει να παλέψουμε εμείς εδώ.

Το ακραίο στεγαστικό πρόβλημα, μαζί με την ακρίβεια είναι τα πολύ άμεσα αποτελέσματα των 3,3 δις σε πολεμικούς εξοπλισμούς. Οι φασιστικές επιθέσεις σε Ελευσίνα και Μεταξουργείο πρέπει να απαντηθούν οργανωμένα και ενωτικά. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, οι διαγραφές των φοιτητών, μια διαδικασία που ήδη έχει ξεκινήσει, είναι ένα μέτρο που σαν ΣΕΚ πιστεύουμε ότι παλεύεται με σύγκρουση και άρνηση επιβολής του νόμου και όχι με εμβόλιμες εξεταστικές.

Όπως συζητήσαμε και στη συνέλευση υπάρχουν πολλοί λόγοι για να οργανωθούμε και να παλέψουμε εναντίον της κυβέρνησης και του συστήματος. Για τη ΚΝΕ όμως δεν είναι αρκετοί για να συμμετέχει στη συνέλευση, ούτε όμως και για τα σχήματα της Αντιστροφής και της Attack που αποχώρησαν, όταν δεν έβγαινε η απαρτία. Καταλήξαμε με αγωνιστική απόφαση για συμμετοχή στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στις 21 Οκτώβρη. Συνεχίσαμε με εξορμήσεις στη σχολή καθημερινά, καλώντας όλες και όλους για συμμετοχή. Ο Σύλλογος Μελών ΔΕΠ της Φιλοσοφικής έβγαλε επίσης απόφαση για συμμετοχή στην απεργία.

Μάρω Σταμούλη,
φοιτήτρια Φιλοσοφικής Σχολής

ΒΟΛΟΣ

Την περασμένη βδομάδα στον Βόλο, δύο γενικές συνελεύσεις στη Χωροταξία και την Αρχιτεκτονική πήραν αγωνιστική απόφαση για το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Τετάρτη 21 Οκτώβρη, στις 12μμ στον Θόλο. Έκαναν την αρχή και για τα υπόλοιπα τμήματα να μπουν και να οργανώσουν αυτόν τον μεγάλο σταθμό.

Η εικόνα από τον Βόλο είναι οργισμένες διαθέσεις και διάθεση για αγώνα. Αυτή τη βδομάδα κάναμε εξόρμηση με την Εργατική Αλληλεγγύη στα πανεπι-

στήμια, για να μαζικοποιηθούν οι συνελεύσεις των σχολών. Το κύριο ζήτημα των συζητήσεων ήταν οι εικόνες της Γαλλίας, της Ισπανίας και της Αλβανίας. Ολοένα και περισσότερος κόσμος πλέον αντιλαμβάνεται ότι η επανάσταση είναι αναγκαία για να έρθει η αλλαγή –όχι απλές συζητήσεις και καλέσματα για αλλαγή “χωρίς εντάσεις”.

Στις συζητήσεις στις εξορμήσεις μας ανοίγουν τα ζητήματα της κατοικίας και στον Βόλο, με τις ιδιωτικές φοιτητικές εστίες που υπάρχουν στην πόλη. Η ανέγερση ιδιωτικών φοιτητικών εστίων ή εστίων με ΣΔΙΤ και εργολαβίες αποτελεί άλλο ένα μέτωπο της επίθεσης στην Παιδεία και στην κατοικία μαζί. Η ίδρυση της Πρωτοβουλίας Αγώνα «Κατοικία για όλους» μας γέμισε έμπνευση γιατί μπορεί να αποτελέσει μία κεντρική απάντηση στις επιθέσεις που δεχόμαστε οι φοιτητές.

Πάμε για ένα μεγάλο συλλαλητήριο στον Βόλο. Χρειάζεται να συνεχίσουμε με νέες γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις, απεργίες, διαδηλώσεις.

Γιώργος Ζιάκας,
πρόεδρος ΦΣ Χωροταξίας

ΡΕΘΥΜΝΟ

Τα τμήματα της Φιλοσοφίας και της Ψυχολογίας στο Ρέθυμνο πήραν απόφαση για το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στις 21 του μήνα.

Η συμφωνία για την σημασία του ήταν κοινός τόπος για όλη την Αριστερά. Πάνω σε αυτή την βάση πρέπει να διαμορφώνουμε το κλίμα στις συνελεύσεις και τις σχολές μας, αλλά και έξω από αυτές. Γι’ αυτό κάναμε εξόρμηση στη σχολή και στην πόλη του Ρεθύμνου, αφισοκόλληση στις αίθουσες και τις γραμματείες καθώς

απεργούν και οι διοικητικοί.

Οι μαθητικές καταλήψεις και οι απεργίες υγειονομικών, εκπαιδευτικών και διοικητικών στην τριτοβάθμια θα συναντηθούν στο δρόμο γιατί παλεύουν ενάντια στον ίδιο εχθρό. Οι ελλειπείς υποδομές, οι αυταρχισμοί των υπουργείων, η ακρίβεια και το στεγαστικό είναι όλα συμπτώματα ενός συστήματος που καταρρέει και διατίθεται να μας θυσιάσει για να σώσει τον εαυτό του. Εδώ, όπως και παγκοσμίως, μπορούμε να παλέψουμε για να το τσακίσουμε.

Ειρήνη Τσούτσουρα,
φοιτήτρια Κοινωνιολογίας στο Ρέθυμνο

ΧΑΝΙΑ

Το Σάββατο 17 Οκτώβρη έγινε ανοιχτό Διοικητικό Συμβούλιο στο ΕΛΜΕΠΑ Χανίων.

Σαν ΣΕΚ στις Σχολές βάλαμε την πρόταση για συμμετοχή στη διαδήλωση την Τρίτη 20 Οκτώβρη ενάντια στην άφιξη του Crown Iris που καλεί η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το March to Gaza καθώς και άλλες αντιπολεμικές πρωτοβουλίες, οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς. Μαζί προτείναμε τη συμμετοχή στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στα Χανιά την Τετάρτη 21 Οκτώβρη. Παρά το μπλοκάρισμα των προτάσεων τη ΔΑΠ που έχει την πλειοψηφία στον Σύλλογο, συνεχίζουμε με εξορμήσεις στη σχολή και στην πόλη οργανώνοντας τα δύο καλέσματα για να έχουν μεγάλη συμμετοχή. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες στα Χανιά θέλουν λεφτά για τα πανεπιστήμια, όχι για τον πόλεμο και τη συνεργασία με το Ισραήλ.

Κωνσταντίνος Λιαπόπουλος,
φοιτητής στο ΕΛΜΕΠΑ Χανίων.

Εκδηλώσεις

Εκδήλωση: «Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός. Παλαιστίνη, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία- κοινός αγώνας»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ: Δευτέρα 26/10 2:30μμ (αίθριο)
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ: Τετάρτη 4/11 11:30 πμ
ΠΑΔΑ 1: Δευτέρα 2/11 2:30 μμ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ: Τετάρτη 4/11 11πμ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ: Πέμπτη 5/11 2:30
ΑΣΟΕΕ: Τρίτη 3/11 1μμ

Εξορμήσεις

Εξορμήσεις στις σχολές της Αθήνας

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ Πέμπτη 22/10, Τρίτη 27/10 10πμ (αίθριο)
ΠΑΔΑ 2: Πέμπτη 22/10 12μεσ. κτίριο δ
ΠΑΔΑ 1: Παρασκευή 23/10 12μεσ. (κεντρικός διάδρομος κ6), Δευτέρα 26/10, 2:30μμ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ: Παρασκευή 23/10 1μμ (κυλικείο ΣΘΕ)
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ: Πέμπτη 22/10 2μμ (κυλικείο)
ΑΣΚΤ: Παρασκευή 23/10, 3μμ (κυλικείο)
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ: Πέμπτη 22/10, 2:30 μμ (αίθριο κτίριο Αβέρωφ)
ΑΣΟΕΕ: Δευτέρα 26/10, 3μμ (κεντρικός διάδρομος)

STOP στο ισραηλινό “λόμπι”

Την ίδρυση ισραηλινού λόμπι στην ελληνική Βουλή μετά από συνάντηση υπουργών, βουλευτών και επιχειρηματιών με ακροδεξιά σιωνιστική οργάνωση, αποκάλυψε ρεπορτάζ του Reporters United.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ των **Θοδωρή Χονδρόγιαννου** και **Νικόλα Λεοντόπουλου**, στις 12/10 κορυφαίοι υπουργοί της ΝΔ και άλλοι βουλευτές συναντήθηκαν με τους επικεφαλής της οργάνωσης λόμπινγκ **Israel Allies Foundation** στην Αθηναϊκή Λέσχη, παρουσία της πρέσβειρας του Ισραήλ **Πιννάτ Γιανάι**. Σκοπός της συνάντησης ήταν η δημιουργία ενός σώματος (caucus) της Israel Allies Foundation με μέλη της ελληνικής Βουλής. Η Israel Allies Foundation έχει στενούς δεσμούς με την ακροδεξιά στο Ισραήλ. Ο ιδρυτής της **Μπένι Έλον** είχε ταχθεί υπέρ της προσάρτησης παλαιστινιακών εδαφών και της «εθελοντικής μεταφοράς» των Παλαιστινίων έξω από την Παλαιστίνη.

Οι δημοσιογράφοι του Reporters United εντόπισαν στη συνάντηση την παρουσία των **Άδωνι Γεωργιάδη**, **Θάνου Πλεύρη**, **Νίκης Κεραμέως**, **Κώστα Καραγκούνη**, **Σταύρο Καλαφάτη**, **Κώστα Τσιάρα**, **Ανδρέα Νικολακόπουλου**, **Δημήτρη Μαρκόπουλο**, **Διαμαντή Γκολιδάκη**, **Αντώνη Σαμαρά**, του δημάρχου Βάρης Βούλας Βουλιαγμένης **Γρηγόρη Κωνσταντέλλου**, του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ **Παύλου Χρηστίδη**, του εκλεγμένου με τους Σπαρτιάτες και νυν ανεξάρτητου βουλευτή **Γιάννη Κόντη**, του επιχειρηματία **Θεόδωρου Καρυπίδη**, του πρώην διευθύνοντος συμβούλου του Υπερταμείου και του ΣΚΑΙ **Γρηγόρη Δημητριάδη** και της ηθοποιού **Μιμής Ντενίση**.

Προσκεκλημένη ήταν και η Ισραηλινή υπουργός Τεχνολογίας **Γκίλα Γκαμλιέλ**. Τον Οκτώβριο του 2023, επί υπουργίας της, το ισραηλινό υπουργείο Πληροφοριών πρότεινε την εκδίωξη 2,2 εκατομμυρίων Παλαιστινίων από τη Γάζα.

Israel Allies

Μία μέρα μετά τη συνάντηση, οι Ισραηλινοί επικεφαλής της οργάνωσης και η επιχειρηματίας Ειρήνη Καρυπίδη συναντήθηκαν στη Βουλή με τον κ. Τσιάρα, επικεφαλής του «caucus». Ισραηλινά δημοσιεύματα ανέφεραν ότι «η ελληνική Βουλή ίδρυσε μια ομάδα βουλευτών για το Ισραήλ». Την ίδρυσή της ανακοίνωσε τελικά ο βουλευτής της ΝΔ, **Κ. Τσιάρας** με την ονομασία Israel Allies.

«Η αποκάλυψη της δημοσιογραφικής ομάδας Reporters United φανέρωσε αυτό που γνωρίζαμε όλοι. Ότι δηλαδή επιχειρηματίες, βουλευτές, δήμαρχοι και celebrities επιστρατεύονται από την ισραηλινή μηχανή προπαγάνδας για την ψήφιση νόμων και την προπαγάνδισή θέσεων που προωθούν τα ισραηλινά πολιτικά, οικονομικά και στρατιωτικά συμφέροντα στη χώρα μας και την ευρύτερη περιοχή» σχολιάζει η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

«Το γεγονός ότι ανάλογα σώματα έχουν συσταθεί σε δεκάδες κοινοβούλια ανά τον κόσμο αποδεικνύει πως το παλαιστινιακό δεν είναι απλά μια τοπική σύγκρουση αλλά εντάσσεται σε ένα ευρύτερο γεωπολιτικό, ιμπεριαλιστικό παιχνίδι ελέγχου της Μέσης Ανατολής/Δυτικής Ασίας. Όσες δυνάμεις, όσα χρήματα κι αν ρίξουν, όση προπαγάνδα κι αν κάνουν, εμείς μαζί με τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, μαζί με τον κόσμο των κινημάτων, μαζί με κάθε ευσυνείδητο άνθρωπο που αγαπά την ειρήνη και αντιτίθεται στην κατοχή και τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, θα διασφαλίσουμε ότι ο παλαιστινιακός λαός δεν θα 'ναι μόνος του. Με την Παλαιστίνη ως τη λευτεριά! Όλοι/ες στη μεγάλη απεργία στα λιμάνια της χώρας και σε δεκάδες ευρωπαϊκά λιμάνια στις 30 Οκτωβρίου ενάντια στον πόλεμο και τη γενοκτονία».

“Αξονας” σκανδάλων

Η απόλυση της Κίμπερλι Γκίλφοϊλ από τη θέση της πρέσβειρας των ΗΠΑ στην Ελλάδα αναδεικνύει, με ξεκαρδιστικό μερικές φορές τρόπο, δυο πράγματα. Τη βρωμιά πίσω από τη βιτρίνα της υψηλής διπλωματίας και των σχέσεων της με τις κυβερνήσεις και τους καπιταλιστές. Και το πόσο κραυγαλέα είναι η κρίση και οι αποτυχίες τους. Κι αυτό αφορά τόσο τον Τραμπ όσο και την κυβέρνηση της ΝΔ.

Ο διορισμός «προσωπικοτήτων» με τις κατάλληλες διασυνδέσεις δεν είναι κάτι καινούργιο για τη διπλωματία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Ούτε βέβαια τα σκάνδαλα. Ο **Τζόζεφ Κένεντι**, πατέρας του μετέπειτα προέδρου Τζον Κένεντι, ήταν ένας κερδοσκόπος και λαθρέμπορος που πήρε τη θέση του πρέσβη στο Λονδίνο το 1938 ως δώρο από τον πρόεδρο **Ρούζβελτ** για ποικίλες υπηρεσίες. Αναγκάστηκε σε παραίτηση στα τέλη του 1940 όχι επειδή ήταν υπέρ του «κατευνασμού» του Χίτλερ ή τον αντισημιτισμό του αλλά επειδή δήλωσε ότι η Βρετανία έχασε τον πόλεμο τη στιγμή που ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός αποφάσιζε να τη στηρίξει ενεργητικά.

Τριάντα-τέσσερα χρόνια μετά, η προεδρία **Νίξον** απομονωμένη από το κίνημα ενάντια στον πόλεμο το Βιετνάμ, συγκλονιζόταν από τις αποκαλύψεις του σκανδάλου Γουότεργκεϊτ, τις παράνομες παρακολουθήσεις των τηλεφώνων στο αρχηγείο των Δημοκρατικών. Όσο προχωρούσαν οι έρευνες έρχονταν στο φως και άλλες πτυχές της δράσης των «ανθρώπων του προέδρου». Μια από αυτές ήταν ο τιμοκατάλογος για την απόκτηση μιας θέσης πρεσβευτή. Το «κασέ» άλλαζε ανάλογα τη χώρα και την ήπειρο. Το ζήτημα κουκουλώθηκε, απλά ένας σύμβουλος του Νίξον φυλακίστηκε για λίγους μήνες.

Όμως, ποτέ μέχρι τώρα δεν είχε αποπεμφθεί πρέσβης με τις συνοπτικές διαδικασίες που αποπέμφθηκε η Γκίλφοϊλ. Μια βδομάδα νωρίτερα ο **Ρούμπιο**, στο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος», την παρουσίαζε στις κάμερες ως «δυνατή πρέσβειρα». Την Τρίτη, η καινούργια εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου ανακοίνωνε στην πρώτη κιόλας ενημέρωσή της ότι «της ζητήσαμε να παραιτηθεί». Την Παρασκευή 16/10 είχε απολυθεί κι η ίδια, όταν αποκαλύφθηκε ότι η «δικηγόρος» που είχε στρατολογήσει ο Τραμπ από το Truth Social δεν είχε περάσει ποτέ τις εξετάσεις του δικηγορικού συλλόγου.

Κατά τη Wall Street Journal, ο Τραμπ δεν μπήκε καν στον κόπο να τηλεφωνήσει στην Γκίλφοϊλ. Η ίδια ορκιζόταν ως την τελευταία στιγμή ότι τα μηνύματα όπου παρακαλούσε έναν δωρητή να της ξοφλήσει 100.000 δολάρια στην American Express ήταν κατασκευάσματα της τεχνητής νοημοσύνης. Είναι ο ίδιος άνθρωπος που μερικά χρόνια πριν δήλωνε ότι ο κόσμος στην Ελλάδα είναι «μπαταξήδες» που του χρειάζονται τα μνημόνια για να



17/10, Εννιά εκατομμύρια διαδηλωτές ενάντια στον Τραμπ στις ΗΠΑ. Φωτό: No Kings

μάθει να μην κατουράει στο σαλόνι όπως ένα σκυλί...

Υπάρχει ένας βαθύτερος λόγος που βγαίνουν τόσο ορμητικά στην επιφάνεια όλα αυτά τα ξεφτιλίκια της αυλής του Τραμπ. Είναι η ήττα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή που έχει αλυσιδωτές επιπτώσεις παντού. Οι τιμές του πετρελαίου εκτινάσσονται, η δημοτικότητα του Τραμπ είναι στα τάρταρα, οδεύει για συντριβή στις ενδιάμεσες εκλογές του Νοέμβρη και προσπαθεί τρέχοντας να εξασφαλίσει πετρέλαιο από τον Πούτιν, προκαλώντας κρίση σε όλους τους πολεμοκάπηλους ευρωπαίους συμμάχους του NATO.

Κρίση

Η ελληνική άρχουσα τάξη και η κυβέρνηση της ΝΔ είναι βαθιά χωμένες σε όλα αυτά τα βρόμικα παιχνίδια και μοιράζονται την κρίση της υπερδύναμης. Ο «Κάθετος Διάδρομος» για το αμερικάνικο υγροποιημένο αέριο ήταν το μεγάλο στοίχημα που μοιράστηκαν. Το αφήγημα ήταν πως η Ελλάδα θα γινόταν η «ενεργειακή πύλη» απ' όπου το αέριο του Τραμπ θα πλημμύριζε τα Βαλκάνια και την Ουκρανία, δίνοντας το ρωσικό. Η Ουάσιγκτον θα πουλούσε, η κυβέρνηση **Μητσοτάκη** θα εισέπραττε γεωπολιτικούς πόντους και οι Έλληνες καπιταλιστές θα έπαιρναν τη μερίδα του λέοντος.

Τη συμφωνία με την αμερικανική Venture Global δεν την υπέγραψε η κρατική ΔΕΠΑ μόνη της. Την υπέγραψε μια κοινο-

πραξία, η Atlantic-SEE, όπου τον πρώτο λόγο με 60% έχει η Άκτωρ του **Αλέξανδρου Εξάρχου**. Ο Εξάρχου πέρασε μέσα σε λίγα χρόνια από τη μεσαία Intrakat στην κορυφή του κατασκευαστικού κλάδου, αγοράζοντας την ιστορική Άκτωρ του **Μπόμπολα** και μαζί τις παραχωρήσεις της. Και ξαφνικά, χωρίς καμιά προηγούμενη εμπειρία στο φυσικό αέριο, βρέθηκε να υπογράφει εικοσαετή συμβόλαια με τη Βουλγαρία, την Αλβανία, τη Βοσνία και την Ουκρανία. Μόνο το αλβανικό αποτιμάται στα 6 δισεκατομμύρια δολάρια. Τα τζετ του Εξάρχου πήγαιναν την πρέσβειρα στη Σόφια και στο Νταβός. Ο αμειβόμενος λομπίστας του καθόταν δίπλα της στις συναντήσεις με προέδρους και πρωθυπουργούς, και οι ξένοι αξιωματούχοι νόμιζαν ότι ήταν ο διευθυντής του γραφείου της.

Ο **Νίκος Τσάκος** είναι άλλου τύπου παίκτης, αλλά της ίδιας αλυσίδας. Η Tsakos Energy Navigation, εισηγμένη στη Νέα Υόρκη, είναι από τις μεγαλύτερες ελληνικές εταιρείες δεξαμενόπλοιων, με πάνω από 80 πλοία. Το αέριο δεν φτάνει στη Ρεβουθούσα με αγωγό. Το κουβαλάνε πλοία LNG, και σε αυτή την αγορά οι Έλληνες εφοπλιστές είναι πρώτη δύναμη. Τον Φλεβάρη του 2026, λίγες βδομάδες μετά τα Χριστούγεννα που η Γκίλφοϊλ πέρασε στο Γκσotάντ με τον Τσάκο, η εταιρεία του παρήγγειλε τα πρώτα της καινούργια πλοία LNG ύστερα από επτά χρόνια. Ο ναυτιλιακός Τύπος δεν έκρυψε ότι η παραγγελία πατούσε πάνω στην εκστρατεία του Τραμπ για εξαγωγές αμερικάνικου αερίου. Μια εβδομάδα στο George V του Παρισιού για την πρέσβειρα που έτρεχε από πρωτεύουσα σε πρωτεύουσα να πουλάει αμερικάνικο LNG είναι, όπως θα έλεγε κι ο Τραμπ, απλά «good business».

Οι υπουργοί της ΝΔ είχαν υποδεχτεί τη Γκίλφοϊλ με χαρές και πανηγύρια και δεν έχαναν ευκαιρία να βρεθούν, μαζί με κάθε λογής παράσιτο, δίπλα σε αυτήν την απαστράπτουσα προσωπικότητα. Η Γκίλφοϊλ για παράδειγμα τον Φλεβάρη είχε επαινέσει τον **Παπασταύρου**, τον υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας που της «σηκώνει πάντα το τηλέφωνο ακόμα κι όταν είναι σύσκεψη με 20 άτομα». Αλίμονο. Στο μεγάλο πάρτι για τη 4 Ιούλη στο «Σταύρος Νιάρχος» με επίσημο προσκεκλημένο τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης **Χατζηδάκη** να ορκίζεται ότι η συμμαχία είναι «πιο δυνατή από ποτέ», η Πολεμική Αεροπορία πρόσφερε στην πρέσβειρα και τους 3.000 καλεσμένους της μια «εντυπωσιακή διέλευση» μαχητικού.

Τώρα, μετά την αποπομπή τηρούν σιγή ιχθύος και ψάχνονται μην ξεμυτίσουν κι άλλες αποκαλύψεις για τα έργα και ημέρες της εδώ. Η Γκίλφοϊλ έφυγε. Η κυβέρνηση που της έστρωνε κόκκινα χαλιά και της έστελνε μαχητικά για τα πάρτι της είναι ακόμα εδώ. Ήρθε η ώρα να φύγει κι αυτή.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Στη μάχη της Cable Street, τέτοιες ημέρες πριν από 90 χρόνια, τον Οκτώβρη του 1936, η εργατική τάξη του Ανατολικού Λονδίνου συνέντριβε τους φασίστες του Μόσλεϊ και καθόριζε την εξέλιξη της ιστορίας.

Το 1936 ο Χίτλερ ήδη είχε αναλάβει την εξουσία στη Γερμανία, ο Μουσολίνι συμπλήρωνε 14 χρόνια φασιστικής διακυβέρνησης του ιταλικού κράτους και ο Φράνκο, λίγους μήνες πριν, επιχειρούσε πραξικόπημα σε βάρος της δημοκρατικής κυβέρνησης της Ισπανίας.

Η Βρετανία ακόμα υπέφερε από τις συνέπειες της μεγάλης οικονομικής κρίσης του 1929. Τα ποσοστά της ανεργίας βρίσκονταν σταθερά πάνω από το 20% από την αρχή της δεκαετίας, ενώ πάνω από το ένα τρίτο της εργατικής τάξης επιβίωνε κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Ο φασισμός στη Βρετανία προσπάθησε να ακολουθήσει τα βήματα των ομολόγων τους στην Ευρώπη. Να κερδίσει την εμπιστοσύνη της άρχουσας τάξης ως η δύναμη που μπορεί να τσακίσει την οργανωμένη εργατική τάξη σπέρνοντας την τρομοκρατία στο δρόμο. Κι αυτό ήταν ένα στοίχημα που ακόμα παιζόταν στη βρετανική πολιτική σκηνή.

Από τη δεκαετία του '20 είχαν ξεκινήσει οι προσπάθειες οργάνωσης των φασιστών με αντισημιτικά και αντικομμουνιστικά συνθήματα. Η πιο "επιτυχημένη" ήταν η Βρετανική Ένωση Φασιστών (BUF) που ξεκίνησε το 1932 ο Όσβαλντ Μόσλεϊ. Ο Μόσλεϊ αφού πέρασε από τους Τόρνδες κι από το Εργατικό Κόμμα, προσπάθησε να κάνει μια κόπια του φασιστικού κόμματος του Μουσολίνι.

Τάγματα εφόδου με μαύρα πουκάμισα αποκαλούμενα «μελανοχίτωνες», κομματική εφημερίδα με το ίδιο όνομα, υποστηρικτές και χρηματοδότες προερχόμενους από την αστική τάξη και την αριστοκρατία, ανοιχτή στήριξη από κομμάτια του αστικού Τύπου όπως η ευρείας κυκλοφορίας Daily Mail, κραυγαλέα ρατσιστική προπαγάνδα ενάντια στην εβραϊκή κοινότητα, τα συνδικάτα και την Αριστερά. Παρότι οι εκτιμήσεις κυμαίνονται σε μεγάλο εύρος, κάποιες από αυτές υπολογίζουν η BUF να έφτασε στο ζενίθ της τα 50 χιλιάδες μέλη και τους 250 χιλιάδες υποστηρικτές.

Από την άλλη μεριά, η αντίσταση των αντιφασιστών στην Ισπανία ενέπνεε μαζικά τη βρετανική εργατική τάξη και η καρδιά της χτύπαγε στις εβραϊκές συνοικίες του Ανατολικού Λονδίνου. Από τον Αύγουστο μέχρι τον Οκτώβρη του '36 είχαν γίνει περισσότερες από 600 αντιφασιστικές συναντήσεις στην περιοχή. Για τον Μόσλεϊ μια επίδειξη δύναμης στη συγκεκριμένη γειτονιά ήταν καθοριστικής σημασίας. Προανήγγειλε συγκέντρωση για τις 4 Οκτώβρη στην οποία σκόπευε να μιλήσει σε 5.000 φασίστες που μετά θα έμπαιναν με τις στολές και τους στρατιωτικούς σχηματισμούς τους στο Ηστ Εντ, συνοδευόμενοι από 6.000 μπάτσους πολλούς από αυτούς έφιππους.

Η εβραϊκή κοινότητα συγκέντρωσε περισσότερες από 100 χιλιάδες υπογραφές που καλούσαν σε απαγόρευση της πορείας των φασιστών. Ωστόσο αρχικά, η πρόκληση του Μόσλεϊ υποτιμήθηκε από τις ηγεσίες της Αριστεράς και των συνδικάτων. Το Εργατικό Κόμμα, η συνδικαλιστική ηγεσία και το Συμβούλιο Αντιπροσώπων Βρετανών Εβραίων κάλεσαν τον κόσμο να αγνοήσει τη φασιστική παρέλαση. «Αυτό που



4/10/1936, Οδόφραγμα στην Cable Street

Η αντιφασιστική νίκη της Cable Street

θέλω είναι να διατηρηθεί η ειρήνη και η τάξη, και συμβουλευώ όσους αντιτίθενται στον φασισμό να μείνουν μακριά από τη διαδήλωση» έγραφε ο ηγέτης των Εργατικών Τζορτζ Λάνσπερι τρεις μέρες πριν τη μάχη. «Οι Εβραίοι που θα εμπλακούν σε οποιοσδήποτε πιθανές ταραχές, θα συμβάλλουν ενεργά στον αντισημιτισμό και στη δίωξη των Εβραίων. Αν δεν θέλετε να βοηθήσετε τους διώκτες των Εβραίων, μείνετε μακριά» έγραφε η εφημερίδα Τα Εβραϊκά Χρονικά. «Αν ο Μόσλεϊ αποφασίσει να διαδηλώσει, ας το κάνει. Μην επιχειρήσετε να προκαλέσετε αναταραχή» καλούσε ο τοπικός ηγέτης του ΚΚ, Φρανκ Λεφίτ.

Το ΚΚ καλούσε την ίδια μέρα συγκέντρωση αλληλεγγύης στους ισπανούς αντιφασίστες στην πλατεία Τραφάλγκαρ στο κέντρο του Λονδίνου, μακριά από το σημείο της πρόκλησης. Αλλά η πίεση των ιδίων των κατοίκων του Ανατολικού Λονδίνου ανάγκασε το ΚΚ να αλλάξει τη στάση του. «Η καλύτερη βοήθεια προς τους ισπανούς αντιφασίστες είναι να σταματήσουμε τον Μόσλεϊ στη Βρετανία» ήταν το επιχείρημα τους. Τα μέλη του ήδη είχαν αρχίσει να οργανώνουν την τοπική διαδήλωση μαζί με τους συντρόφους τους από το Ανεξάρτητο Εργατικό Κόμμα.

No Pasaran

Το σύνθημα των ισπανών αντιφασιστών "No Pasaran – Δεν θα περάσουν" έγινε το σύνθημα με το οποίο θα δινόταν η μάχη για το μπλοκάρισμα των φασιστών στη συνοικία. Σε όλα τα σπίτια μοιράστηκαν φυλλάδια. Στους δρόμους που οδηγούσαν σε εργοστάσια και άλλους μεγάλους χώρους εργασίας γράφτηκαν με κιμωλία αντιφασιστικά συνθήματα. Αυτοκίνητα διέσχισαν τις γειτονιές με χωνιά, καλώντας όλους να συμμετάσχουν στη διαδήλωση κατά της BUF.

Στις 4 Οκτώβρη ένα απίστευτο πλήθος πλημ-

μύρισε τους δρόμους. Ένα ανθρώπινο τείχος είχε φράξει κάθε δρόμο που οδηγούσε στη γειτονιά. «Μια τεράστια αδιαπέραστη ανθρώπινη μάζα που ήταν αποφασισμένη να μην επιτρέψει στη BUF να μπει στο Ηστ Εντ. Συγκροτήσαμε τεράστια μπλοκ σε κάθε στροφή και δρόμο κάνοντας αλυσίδες για να τους σταματήσουμε» περιγράφει ο Τζακ Ντας, μέλος τότε του Κομμουνιστικού Κόμματος. «Από τα σοκάκια, τα στενά δρομάκια και τις κεντρικές οδικές αρτηρίες ακουγόταν ένα σταθερό ποδοβολητό από πόδια που παρήλαυναν, ολοένα πιο έντονο καθώς οι ομάδες κρούσης των διαδηλωτών διογκωνόνταν από τις ενισχύσεις. Ένα δάσος από σημαίες σηκώθηκε και κρατήθηκε ψηλά, με το σύνθημα "ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ" ζωγραφισμένο σε διάφορα χρώματα, με το κόκκινο να κυριαρχεί» θυμάται ο Γουίλιαμ Φίσερμαν, 16χρονος τότε μέλος της νεολαίας του Εργατικού Κόμματος (Η μάχη της Cable Street 1936, εκδ. Κουρσάλ).

Οι μπάτσοι έκαναν συντονισμένες εφόδους για να διαλύσουν τους αντιφασίστες αλλά ήταν αδύνατο. Η αντιφασιστική μάζα ήταν συμπαγής. «Δεν υπήρχε η απαίτηση να γίνεις πολεμιστής. Αυτό που σου ζητούσαν ήταν να σχηματίσεις ένα ανθρώπινο τείχος. Κι όταν η αστυνομία προσπαθούσε να μας διαλύσει απλά δεν υπήρχε πουθενά να τρέξεις». Σε κάποιους δρόμους οι οδηγοί των τραμ είχαν σχηματίσει οδόφραγμα με τα οχήματά τους. Σε ένα δρόμο, τη Gardeners Corner, ένας αυτόπτης μάρτυρας παρομοίασε τη σκηνή με το στάδιο Γουέμπλεϊ τη μέρα του τελικού κυπέλλου, με ένα τεράστιο πλήθος να ζητωκραυγάζει και να τραγουδά. Η εφημερίδα News Chronicle έκανε λόγο για 310.000 διαδηλωτές ενώ άλλοι μιλούν για μισό εκατομμύριο.

Καθώς όλοι οι δρόμοι ήταν μπλοκαρισμένοι, η τελική προσπάθεια αστυνομίας και φασιστών

έγινε στην οδό Cable Street. Οδοφράγματα είχαν σχηματιστεί από ένα φορτηγό και οικοδομικά υλικά από ένα παρακαείμενο γιαπί. «Ανίσχυροι μπροστά σε ένα τόσο αποτελεσματικό οδόφραγμα, οι μπάτσοι ξανά και ξανά όρμησαν στο πλήθος: οι βιτρίνες των γειτονικών μαγαζιών υποχώρησαν καθώς άνθρωποι σπρώχνονταν και περνούσαν μέσα από τα γυαλιά. Αλλά οι μπάτσοι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα μπροστά σε αυτό το απέραντο ανθρώπινο οδόφραγμα» θυμάται ο Φιλ Πίρατιν, στέλεχος του τοπικού ΚΚ τότε.

Όλοι μαζί

Όλοι μαζί έδωσαν τη μάχη. Κομμουνιστές, σοσιαλδημοκράτες, αναρχικοί, εβραίοι, άνεργοι, συνδικαλισμένοι και μη. Λιμενεργάτες με τις αξίνες τους έσπαγαν τα πεζοδρόμια για να τα πετάξουν στους μπάτσους. Εργατόπαιδα που έβγαιναν από τις παμπ με στέκες μπιλιάρδου. Έμπειροι μαχητικοί συνδικαλιστές που πέταγαν μπίλιες για να ανατρέπονται οι έφιπποι αστυνομικοί. Γυναίκες που από τα μπαλκόνια πέταγαν στους μπάτσους ότι έβρισκαν πρόχειρο -από το λάδι από τα τηγάνια (μαζί με τα τηγάνια) μέχρι τα γεμάτα δοχεία νυκτός.

«Οι μπάτσοι έτρεξαν να κρυφτούν σε κάποια από τα υπόστεγα, αφήνοντάς μας άναυδους. Λίγα λεπτά μετά οι γυναίκες κατέβηκαν από τα σπίτια και άρχισαν να βαράνε και να κλωτσάνε τα υπόστεγα. Οι μπάτσοι βγήκαν με τα χέρια ψηλά. Ποιος είχε ξαναδεί κάτι τέτοιο;» θυμάται ο Τσάρλι Γκούντμαν, 21 ετών τότε κι ένας από τους 80 που συνελήφθησαν εκείνη την ημέρα. «Το πιο εκπληκτικό πράγμα ήταν ότι έβλεπες έναν καθωσπρέπει Ορθόδοξο Εβραίο πλάι σε έναν Ιρλανδό λιμενεργάτη που κρατούσε μια άγκυρα. Τούτο ήταν εντελώς απίστευτο. Γιατί αυτό δεν ήταν ένα ζήτημα αντιδικίας μεταξύ των Εβραίων και των φασιστών, ήταν ζήτημα όλων των ανθρώπων που καταλάβαιναν τι είναι ο φασισμός. Και για μένα, ήταν η συνέχεια του αγώνα στην Ισπανία» συμπληρώνει.

Αφού πλέον δεν υπήρχε καμία περίπτωση να περάσουν, ο Επίτροπος της Μητροπολιτικής Αστυνομίας διέταξε τον Μόσλεϊ να ακυρώσει την παρέλαση. Η συγκέντρωση των φασιστών διαλύθηκε στις όχθες του Τάμεση κι ο φύρερ τους γκρίνιαζε για «παράδοση της Βρετανίας στην κόκκινη τρομοκρατία». Οι αντιφασίστες/ριες του Ανατολικού Λονδίνου είχαν νικήσει και το γλέντι στο Ηστ Εντ κράτησε όλη τη νύχτα.

Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να περάσει νόμο που απαγόρευε τις συγκεντρώσεις με "στολές". Μέχρι το 1939, το BUF είχε απαξιωθεί τελείως. Το περιοδικό του παραπονιόταν ότι ήταν ανίκανο να κλείσει μια μεγάλη αίθουσα οπουδήποτε στην Αγγλία. Φαγωμάρες επικράτησαν στο εσωτερικό του. Οι χρηματοδότες άρχισαν να αποσύρουν τις χορηγίες τους.

Η συντριβή του Μόσλεϊ εκείνη την ημέρα οδήγησε στην κρίση και την απομόνωση της συμμορίας του. Όχι μονομιάς. Μάχες ενάντια στους μελανοχίτωνες του Μόσλεϊ δόθηκαν και στο Λιντς, τη Γλασκώβη, το Εδιμβούργο, το Στόκτον, το Νιουκάσλ, το Μάντσεστερ και όλη τη Βρετανία. Αλλά η νίκη της Cable Street έδωσε ένα καθοριστικό χτύπημα, εκτόξευσε την αυτοπεποίθηση του αντιφασιστικού κινήματος κι έδειξε πώς τσακίζεται η φασιστική απειλή.

Στέλιος Μιχαηλίδης

MOTOR OIL

Εντατικοποίηση, κέρδη και νεκροί

Πολλά ακούσαμε και διαβάσαμε τις τελευταίες μέρες για τα «μεγαλεία» της οικογένειας Βαρδινογιάννη, από τα εφοπλιστικά μέχρι τη Motor Oil, με αφορμή τον θάνατο του Γ. Βαρδινογιάννη, στα 90 του χρόνια. Αντίθετα με δυσκολία έβρισκε κανείς τα ονόματα του 43χρονου Robert Cakaj και του 50χρονου Dorian Hysa, των δύο (ακόμη) «εργολαβικών» εργαζομένων, που έχασαν άδικα τη ζωή τους στη Motor Oil την Παρασκευή 9/10. Για να ακολουθήσει δεύτερο «ατύχημα» την Πέμπτη 15/10, στη διάρκεια της περιοδικής συντήρησης των εγκαταστάσεων.

Η οργή για τα εργοδοτικά εγκλήματα και η μεγάλη συμμετοχή των εργαζομένων στις εργολαβίες στη Motor Oil ήταν τα χαρακτηριστικά της απεργίας που πραγματοποιήθηκε στο ενδιαμέσο, την Τετάρτη 14/10 μετά από κάλεσμα του Εργατικού Κέντρου Κορίνθου, της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ενέργειας, του Κλαδικού Σωματείου Ενέργειας και άλλων πρωτοβάθμιων σωματείων.

Η απεργία ξεκίνησε από νωρίς το πρωί με τους απεργούς να συγκεντρώνονται έξω από την πύλη της Μότορ Όιλ ενώ στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην Κόρινθο «Η κινητοποίηση είχε μια σταθερή δυναμική και έξω από το διυλιστήριο και μετά στην Κόρινθο. Εργολαβικοί δεν μπήκανε μέχρι τις 11 το πρωί όπου υπήρχε η συγκέντρωση και απεργιακή φρουρά. Το μήνυμα δόθηκε» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Παναγιώτης Τσώκος**, γραμματέας της ΠΟΕ.

«Η απεργία την Τετάρτη είχε συμμετοχή και εδώ και μετά στην Κόρινθο. Την επόμενη μέρα είχαμε το δεύτερο συμβάν. Αυτό που κάναμε άμεσα, επί τόπου, από το νοσοκομείο κιόλας ήταν να ζητήσουμε να σταματήσουν τώρα όλες οι εργασίες που αφορούν το turnaround, (σ.σ. δηλαδή οι ολικές εργασίες περιοδικής συντήρησης σε μια μονάδα)» τόνισε μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Κώστας Τριπικέλης**, εργαζόμενος στην Μότορ Όιλ και γ.γ. του Εργατικού Κέντρου Κορίνθου.

«Να σημειώσουμε ότι το ίδιο είχαμε ζητήσει και μετά το πρώτο θανατηφόρο δυστύχημα την περασμένη Παρασκευή και ως σωματείο και ως εργατικό κέντρο, να σταματήσουν οι εργασίες για ένα τριήμερο, τετραήμερο και για το πάνω και για το κάτω διυλιστήριο. Πρόκειται για εκτεταμένες εγκαταστάσεις όπου αυτό το διάστημα δουλεύουν έξτρα 1700 εργαζόμενοι σε εργολάβους. Τελικά σταματήσαν όλα και μέσα στο τριήμερο έγινε καθαρισμός των μονάδων. Από εκεί και πέρα αυτό που ζητήσαμε είναι με πάρα πολύ αργό ρυθμό, μόνο by the book, να γίνουν οι δουλειές αποκατάστασης, όσο χρόνο κι αν χρειαστεί.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους γίνονται ατυχήματα σε περιόδους turn around είναι ότι όταν έχεις τόσο πολύ κόσμο να εργάζεται, αυξάνει η πυκνότητα των εργαζομένων σε ένα σημείο οπότε αυξάνουν και οι πιθανότητες να χτυπήσει κάποιος. Στο χώρο που έγινε το τελευταίο ατύχημα που ευτυχώς δεν θρηνήσαμε θύματα υπήρχαν γύρω-γύρω μόνιμοι και εργολαβικοί, καμιά εκατοστή άτομα σε διάφορες εργασίες. Υπό νορμάλ συνθήκες στον συγκεκριμένο χώρο εργάζεται ένας μόνο χειριστής. Το πρόβλημα είναι όταν δουλεύουν μαζί πολλούς κόσμος, πολλά συνεργεία, και πολλές ώρες. Στα εργολαβικά συνεργεία εργάζεται κόσμος που μπορεί να είναι αγρότες ή μετανάστες, που κάνουν μεροκάματο και δεν ξέρουν τη δουλειά.

Επιβράδυνση εργασιών

Άρα το ζήτημα είναι η επιβράδυνση των εργασιών και όχι να γίνεται στα γρήγορα η δουλειά. Να κοπεί ο ρυθμός της εντατικοποίησης. Οι μόνιμοι, για ένα μικρό χρονικό διάστημα μπορούν να ανταπεξέλθουν σε αυτόν τον ρυθμό. Όταν όμως έχει τόσο κόσμο να δουλεύει μέσα που δεν έχει καμιά σχέση με το αντικείμενο, αυτό γίνεται εξαιρετικά δύσκολο ως αδύνατο, και το είδαμε. Οι εργαζόμενοι χρειάζονται μια εκπαίδευση. Και εννοείται ότι τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά αν είχαμε μόνιμο προσωπικό που να γνωρίζει τη δουλειά και τους κινδύνους της και όχι εργολαβίες. Το χειρότερο από όλα είναι ότι στους εργολαβικούς εργαζόμενους έχουμε πάρα πολύ μικρή συμμετοχή στα συνδικάτα, συνδικαλισμένοι είναι λιγότεροι από 1%».

«Η απεργία έδειξε το μοναδικό δρόμο για να προασπίσουμε κυριολεκτικά τις ζωές μας» ανέφερε σε ανακοίνωσή του το **Κλαδικό Σωματείο Ενέργειας**. «Αλήθεια, μετά από ένα τέτοιο εργοδοτικό έγκλημα όπως της Παρασκευής, με δύο νεκρούς, ποια είναι τα μέτρα που πήρε ο κρατικός μηχανισμός, το σώμα επιθεώρησης εργασίας, η πυροσβεστική, η αστυνομία, για να μην θρηνήσουμε νέους νεκρούς συναδέλφους; Ο Όμιλος της MOH με την ανακοίνωση αναβολής των εργασιών, ομολογεί το μακρύ έγκλημα που βιώνουν οι εργαζόμενοι με τις πλάτες του κράτους και της κυβέρνησης. Η επανάληψη του νέου εργοδοτικού εγκλήματος σήμερα επιβεβαιώνει ότι η ευθύνη είναι αποκλειστικά της εργοδοσίας της Motor Oil. Που αντιμετωπίζει τους εργάτες ως αναλώσιμους για να αυξάνει τα κέρδη της. Να πάρει μέτρα υγείας και ασφάλειας τώρα! Η επιχείρηση συγκάλυψής του τι γίνεται στη Motor Oil δεν θα περάσει...».

Γ.Π.

14/10, Απεργιακή συγκέντρωση στη Motor Oil. Φωτό: 902



Τώρα είναι η ώρα να κλιμακώσουμε

Δύο εκρήξεις μέσα σε 6 ημέρες στα διυλιστήρια της Motor Oil άφησαν πίσω τους δύο νεκρούς εργολαβικούς συναδέλφους και ακόμα δύο σοβαρά τραυματίες.

Μέσα στο 2025 σημειώθηκε ρεκόρ εργοδοτικών εγκλημάτων με 201 νεκρούς της τάξης μας ενώ μέσα στο 2026 έχουν ήδη χάσει την ζωή τους 142 εργάτες και εργάτριες και φέτος θα σημειωθεί ρεκόρ σοβαρών τραυματισμών εργαζομένων.

Το Εργατικό Κέντρο Κορίνθου και η Ομοσπονδία Ενέργειας προχώρησαν σε μια πρώτη απάντηση για το εργοδοτικό έγκλημα, με απεργία στην Κόρινθο την Τετάρτη 14/10.

Τώρα είναι η ώρα για να κλιμακώσουμε απεργιακά σε όλους τους χώρους του ιδιωτικού τομέα για να σταματήσουμε να θρηνούμε νεκρούς συναδέλφους και συναδέλφισσες.

Για να διεκδικήσουμε Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με σημαντικές αυξήσεις στους μισθούς για να αντιμετωπίσουμε τον πληθωρισμό

και τις εκρηκτικές σε ενέργεια, ενοίκια, σουπερ μαρκετ που συρρικνώνουν τον μισθό. Για να δηλώσουμε την ταξική μας αλληλεγγύη στην εργατική τάξη και την νεολαία που απεργεί και διαδηλώνει στην Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία την Αλβανία και το Βέλγιο για το κόστος ζωής.

Στις 21 Οκτώβρη απεργεί το Δημόσιο. Δάσκαλοι, Καθηγητές Υγειονομικοί, εργαζόμενοι στα Πανεπιστήμια, στο Υπ. Πολιτισμού, φοιτητές, και μαθητές.

Είναι η καλύτερη στιγμή να βρεθεί στο πλάι τους και όλος ο ιδιωτικός τομέας, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και όλα τα σωματεία, για να απαιτήσουμε να μπει φραγμός στις καθημερινές εργοδοτικές δολοφονίες.

Προτείνουμε να προκηρύξει απεργιακή κινητοποίηση το ΕΚΑ για τις 21 Οκτώβρη και συμμετοχή στο απεργιακό συλλαλητήριο των Συνδικάτων στις 12 το μεσημέρι στα Προπύλαια.

Κώστας Πολύδωρος,

Σωματείο Εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

21/10 Να κηρύξουν απεργία και τα Εργατικά Κέντρα

Φτάνει πια με την αసుδοσία των αφεντικών που δολοφονεί καθημερινά εργάτες. Να προκηρύξουν απεργία τα Εργατικά Κέντρα στις 21 Οκτώβρη μαζί με όλο το δημόσιο.

Νέα έκρηξη στις εγκαταστάσεις της MOTOR OIL στους Αγίους Θεοδώρους, σε λιγότερο από μία βδομάδα, μετά την έκρηξη την Παρασκευή 9 Οκτώβρη, που στοίχισε την ζωή σε δύο εργολαβικούς εργαζόμενους. Στο νέο εργοδοτικό έγκλημα, έχουμε τρεις εργαζόμενους τραυματίες, από τους οποίους οι δύο είναι σοβαρά.

Δεν χωράει καμία αναμονή. Τώρα πρέπει τα Εργατικά Κέντρα σε Αθήνα, Πειραιά και Ελευσίνα να προχωρήσουν σε 24ωρη πανεργατική απεργία στις 21 Οκτώβρη, μαζί με τους εργαζόμενους στο Δημόσιο που απεργούν εκείνη την ημέρα, για να σταματήσουμε τις εργοδοτικές δολοφονίες.

Για τα αφεντικά της MOTOR OIL, οι ανθρώπινες ζωές δεν αξίζουν μια δεκάρα μπροστά στα κέρδη τους. Κατά την διάρκεια του shut down, για να γίνει η υποχρεωτική συντήρηση των εγκαταστάσεων, δεν βγαίνουν κέρδη. Όσο πιο γρήγορα και εντατικοποιημένα “γίνει η δουλειά”

της συντήρησης, τόσο πιο γρήγορα θα αρχίζει να ξαναβγάζει τεράστια κέρδη το διυλιστήριο πουλώντας πετρέλαιο στον αμερικάνικο στρατό.

Είναι ενδεικτικό ότι τα σωματεία κατήγγειλαν πριν μία βδομάδα, ότι μισή ώρα μετά την έκρηξη της προηγούμενης βδομάδας ξαναέβαλαν τους εργαζόμενους μέσα στο διυλιστήριο να συνεχίσουν την δουλειά, με τις ίδιες συνθήκες, σαν να μην έγινε τίποτε. Και το έγκλημα επαναλαμβάνεται.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι συνυπεύθυνη για αυτήν τη δολοφονική εξέλιξη. Οι δύο νεκροί εργάτες της προηγούμενης εβδομάδας δεν σημαίνουν καμία κύρωση για την MOTOR OIL, παρά μόνο για τον εργολάβο και κάνα δύο προϊστάμενους. Οι Βαρδινογιάννηδες, η Aramco, τα μεγάλα αφεντικά δεν κατηγορήθηκαν για τίποτε και δεν θα κάτσουν στο σκαμνί γιατί είναι οι φίλοι της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που γι’ αυτούς και τους όμοιούς τους, έχουν διαλύσει όλους τους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Γι’ αυτό η μοναδική λύση είναι να νεκρώσουν όλοι οι χώροι δουλειάς στις 21 Οκτώβρη. Να απαιτήσουμε την κρατικοποίηση των επιχειρήσεων που δεν τηρούν τα μέτρα ασφαλείας. Ιδίως για την MOTOR OIL και την κάθε εταιρία ενέργειας αυτή θα είναι και η μοναδική ανάσα για τους εργαζόμενους που πληρώνουν πανάκριβη την ενέργεια για να βγάλουν κέρδη αυτοί οι δολοφόνοι.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Ο θάνατος του Γιώργου Βαρδινογιάννη έφερε ξανά στην επικαιρότητα, και την ιστορία του «Καπετάνιου». Ανάμεσα στα εγκλημαστικά αφιερώματα-ξέπλυμα για την επιχειρηματική του διαδρομή και την παρουσία του στον Παναθηναϊκό, ξεχώρισε και το «κατόρθωμα» του να «σπάσει» τον ναυτικό αποκλεισμό του ρατσιστικού κράτους-απαρτχάιντ της Ροδεσίας.

Τον Απρίλη του 1966, το ελληνικό πετρελαιοφόρο Joanna V, με πλοίαρχο τον Γιώργο Βαρδινογιάννη, έφτασε στο λιμάνι της Μπίρα, στην πορτογαλική αποικία της Μοζαμβίκης, μεταφέροντας περίπου 19 χιλιάδες τόνους πετρελαίου. Από την Μπίρα ξεκινούσε ο πετρελαιοαγωγός που τροφοδοτούσε με πετρέλαιο την αποκλεισμένη Ροδεσία.

Το βρετανικό πολεμικό ναυτικό προσπάθησε να αποτρέψει την παράδοση του φορτίου αλλά ο Βαρδινογιάννης συνέχισε την πορεία του και το πλοίο μπήκε στο λιμάνι. Αυτό το «κατόρθωμα» τον συνέδεσε με το προσωνύμιο «Καπετάνιος», που τον ακολούθησε σε όλη την υπόλοιπη ζωή του.

Στην πραγματικότητα, ήταν ένα ακόμα επεισόδιο στη μακρά ιστορία των ελλήνων εφοπλιστών να «σπάνε» τα εμπόδια των «διεθνών οργανισμών», ακόμα και αν οι ελληνικές κυβερνήσεις τα «υπογράφουν», με μοναδικό στόχο τα κέρδη τους. Εδώ, επιπλέον, ήταν και μία στήριξη σε ένα καθεστώς όπου μια χούφτα λευκών αποικιοκρατών καπιταλιστών καταπίεζε εκατομμύρια μαύρους εργάτες και αγρότες, στερώντας τους ακόμα και τα πιο στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Το 1979, παραμονές της πώσης του ρατσιστικού καθεστώτος, οι λευκοί αποτελούσαν περίπου το 5% του πληθυσμού, αλλά έλεγχαν το 70% της πιο εύφορης γης.

Η Ροδεσία, η σημερινή Ζιμπάμπουε, πήρε το όνομά της από τον ρατσιστή **Σέσιλ Ρόουντς**, έναν από τους πιο χαρακτηριστικούς εκπροσώπους του βρετανικού ιμπεριαλισμού.

Ο Ρόουντς έβγαλε τα χρήματά του από διαμάντια στη Νότια Αφρική τη δεκαετία του 1870. Εκείνη την εποχή, η Νότια Αφρική αποτελούνταν από δύο βρετανικές αποικίες και τους Ολλανδούς αποίκους στην «Ελεύθερη Πολιτεία των Μπόερς». Ο Ρόουντς αγόρασε τα δικαιώματα εξόρυξης στο αγρόκτημα De Beers και ίδρυσε την Βρετανική Εταιρεία Νότιας Αφρικής (BSAC), μια εταιρεία με δική της παραστρατιωτική δύναμη. Ένα όχημα για τις ιμπεριαλιστικές φιλοδοξίες του Ρόουντς σε όλη τη νότια Αφρική.

Το 1893 εισέβαλε στη σημερινή Ζιμπάμπουε. Οπλισμένα με μια δολοφονική νέα εφεύρεση, το πολυβόλο Maxim, τα στρατεύματά της BSAC σάρωσαν και κυριεύσαν τη περιοχή. Ο Ρόουντς ήταν ένας τυχοδιώκτης που συχνά συγκρούστηκε με τη βρετανική κυβέρνηση αλλά όταν η Ζιμπάμπουε αποικίστηκε, τα συμφέροντά τους συνέπεσαν.

Οι μαύροι αγρότες εκδιώχθηκαν από τις εύφορες εκτάσεις τους. Φόροι και περιορισμοί στη γη τους ανάγκαζαν να δουλεύουν για εξευτελιστικούς μισθούς στα ορυχεία και στις φυτείες. Οι ρατσιστικές φυλετικές διακρίσεις έγιναν βασικός μηχανισμός οργάνωσης της εκμετάλλευσης.

Ταυτόχρονα, λευκοί έποικοι μετακόμισαν στη Ροδεσία και οι επιχορηγήσεις της BSAC τους ενθάρρυναν να παραμείνουν. Μια λευκή άρχουσα τάξη εποίκων αναπτύχθηκε δίπλα στους Βρετανούς αποικιακούς αξιωματούχους.

Τη δεκαετία του 1930, η Ροδεσία προώθησε ένα πρόγραμμα ταχείας εκβιομηχάνισης. Τα κέρδη των λευκών καπιταλιστών αυξήθηκαν. Αλλά, ταυτόχρονα, μεγάλωσε και η μαύρη εργατι-



Ίαν Σμιθ. Φωτό: Paul Harris/Getty



Μάρτης 1967, Κατάληψη του Πανεπιστημίου LSE στο Λονδίνο σε συμπαράσταση με το κίνημα στη Ροδεσία. Φωτό: Daily Telegraph

Ο Βαρδινογιάννης με τους ρατσιστές Εμείς με τον απελευθερωτικό αγώνα

κή τάξη που, παρά την καταστολή και τις φυλακίσεις, ίδρυσε συνδικάτα και αναζήτησε τη δική της πολιτική εκπροσώπηση.

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι αντιαποικιακοί αγώνες έφεραν την ανεξαρτησία σε δεκάδες χώρες στην Αφρική. Στη Ροδεσία, η Βρετανία και οι λευκοί άποικοι αντιμετώπιζαν ένα αυξανόμενο κύμα αντίστασης από την εργατική μαύρη πλειοψηφία. Το 1947, ο ηγέτης των σιδηροδρομικών εργατών, **Τζόσουα Νκόμο**, ίδρυσε το παράρτημα του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου στη Ροδεσία εμπνευσμένος από τον αγώνα των μαύρων εργατών στην Νότια Αφρική.

Άνεμος αλλαγής

Το 1960, ο πρωθυπουργός των Συντηρητικών, **ΜακΜίλαν**, αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι «ο άνεμος της αλλαγής φυσάει σε αυτή την ήπειρο». Όμως, οι λευκοί ηγεμόνες της Ροδεσίας δεν ήθελαν να χάσουν την εξουσία τους και στήριξαν το «Ροδεσιανό Μέτωπο» του **Ίαν Σμιθ**, ενός ανοιχτά ρατσιστή και με δεσμούς με την βρετανική βασιλική οικογένεια, για να πάρει την εξουσία.

Στις 11 Νοέμβρη 1965, ο Σμιθ ανακήρυξε μονομερώς την ανεξαρτησία της Ροδεσίας από τη Βρετανία. Δεν επρόκειτο για μια εξέγερση ενάντια στην αποικιοκρατία, αλλά για μια προσπάθεια διαιώνισής της. Περίπου 225.000 λευκοί διατηρούσαν την πολιτική εξουσία πάνω σε περισσότερους από πέντε εκατομμύρια μαύρους με άγρια καταστολή.

Η κυβέρνηση των Εργατικών του **Γουίλσον** στη Βρετανία, μη θέλοντας να σαμποτάρει τα συμφέροντά του βρετανικού ιμπεριαλισμού, προχώρησε σε συνομιλίες με τον Σμιθ. Επιβλήθηκαν κάποιες κυρώσεις μέσω του ΟΗΕ αλλά οι βρετανικές πετρελαικές εταιρείες, με την βοήθεια και του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου, συνέχισαν να διοχετεύουν κρυφά χρήματα στην οικονομία της Ροδεσίας μέσω της Νότιας Αφρικής και της Μοζαμβίκης.

Μέσα στην ίδια τη Βρετανία ξεκίνησε ένα κίνημα αλληλεγγύης στον αγώνα των μαύρων της Ροδεσίας, με πρωταγωνιστές φοιτητές, εργάτες και οργανώσεις της Αριστεράς. Στις 26 Ιούνη 1966, πάνω από 5.000 διαδηλωτές συγκεντρώ-

θηκαν στην πλατεία Τραφάλγκαρ του Λονδίνου απαιτώντας να περάσει η εξουσία στη μαύρη πλειοψηφία.

Ιδιαίτερη σημασία, όμως, είχε η εξέγερση των φοιτητών στο London School of Economics (LSE), το 1966-67. Αφορμή ήταν η επιλογή του **Walter Adams** ως νέου διευθυντή. Ο Adams είχε διατελέσει επικεφαλής του University College of Rhodesia and Nyasaland και ήταν φιλικός στο ρατσιστικό καθεστώς του Σμιθ.

Τα μέλη των **International Socialists**, πρόδρομου του SWP, της αδερφής οργάνωσης του ΣΕΚ στη Βρετανία και μαζί τους η σ. **Μαρία Στύλλου**, πρωτοστάτησαν στην εκστρατεία. Η διοίκηση του LSE απάντησε με πειθαρχικές διώξεις. Στις 13 Μάρτη 1967, όταν ανακοινώθηκε η αποβολή δύο φοιτητών, περισσότερα από 800 άτομα συμμετείχαν σε μαζική συνέλευση που ξεκίνησε μια οκταήμερη κατάληψη. Ήταν μια από τις πρώτες μεγάλες φοιτητικές καταλήψεις στη Βρετανία. Η κινητοποίηση συνέδεσε την αλληλεγγύη στους μαύρους της Ροδεσίας με τον αγώνα για δημοκρατικές ελευθερίες μέσα στα βρετανικά πανεπιστήμια και αποτέλεσε πρόδρομο του κύματος φοιτητικής ριζοσπαστικοποίησης που θα κορυφωνόταν το 1968.

Ριζοσπαστικοποίηση

Αυτή η ριζοσπαστικοποίηση έδωσε νέα ώθηση στο κίνημα. Τον Φλεβάρη του 1972, πάνω από 15.000 διαδήλωσαν στο Λονδίνο ενάντια σε μια προτεινόμενη συμφωνία της βρετανικής κυβέρνησης με τον Σμιθ που δεν εξασφάλιζε την εξουσία της μαύρης πλειοψηφίας.

Η καθοριστική δύναμη, όμως, για την ανατροπή του καθεστώτος βρισκόταν μέσα στην ίδια τη Ροδεσία. Οι σιδηροδρομικοί εργάτες, με ηγέτες όπως ο Τζόσουα Νκόμο, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος. Οι οργανώσεις ZAPU και η ZANU, στην ηγεσία της οποίας αναδείχθηκε ο Ρόμπερτ Μουγκάμπε, οργάνωσαν τον αγώνα ενάντια στη λευκή κυριαρχία.

Το 1974, ο Σμιθ ξεκίνησε μια μαζική τρομοκρατική εκστρατεία, βασισμένη στις τακτικές των ΗΠΑ που χρησιμοποιήθηκαν στο Βιετνάμ, κατά του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος και

συνολικά του μαύρου πληθυσμού με φυλακίσεις, βασανιστήρια, στρατιωτικές επιχειρήσεις και μαζικούς εκτοπισμούς του αγροτικού πληθυσμού.

Η μεγάλη καμπή ήρθε με την **Επανάσταση των Γαρυφάλλων** στην Πορτογαλία το 1974 και την ανεξαρτησία της Μοζαμβίκης το 1975 που ανέτρεψε τους Πορτογάλους ιμπεριαλιστές. Το καθεστώς Σμιθ έχασε έναν πολύτιμο σύμμαχο, ενώ οι εθνικοαπελευθερωτικές οργανώσεις μπόρεσαν να τη χρησιμοποιήσουν ως βάση για τις εξορμήσεις τους.

Ο Σμιθ αναγκάστηκε να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και συμφώνησε σε ελεύθερες εκλογές με συμμετοχή της μαύρης πλειοψηφίας. Η Βρετανία, τώρα υπό την **Μάργκαρετ Θάτσερ**, ήλπιζε να ανακτήσει τον έλεγχο της κατάστασης υποστηρίζοντας μετριοπαθείς μαύρους ηγέτες. Αλλά ήταν ο Μουγκάμπε που κέρδισε τις εκλογές, το 1980, επειδή είχε υποσχεθεί να μην συμβιβαστεί με την κυριαρχία των λευκών. Η νίκη του ήταν ιστορική. Έβαλε τέλος σε δεκαετίες κυριαρχίας της λευκής μειοψηφίας.

Στα πρώτα χρόνια του Μουγκάμπε σημειώθηκαν σημαντικές βελτιώσεις στην Εκπαίδευση και την Υγεία. Όμως οι συμφωνίες της ανεξαρτησίας της Ζιμπάμπουε προστάτευαν όλα τα οικονομικά συμφέροντα των λευκών καπιταλιστών και γαιοκτημόνων και ο Μουγκάμπε συμβιβάστηκε με αυτές. Σε συνεργασία με το ΔΝΤ και τους δυτικούς ιμπεριαλιστές, στράφηκε στην καταστολή των εργατικών αγώνων και, το 1991, υιοθέτησε ένα πρόγραμμα νεοφιλελεύθερης «διαρθρωτικής προσαρμογής», με περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις. Οι εργάτες και οι φτωχοί αγρότες που είχαν παλέψει για την ανεξαρτησία βρέθηκαν ξανά αντιμέτωποι με την εκμετάλλευση και την κρατική καταστολή.

Εξήντα χρόνια μετά την υπόθεση του Joanna V, ο θάνατος του «καπετάνιου» μας θυμίζει την βρώμικη ιστορία του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου που έχει τα χέρια του βαμμένα με αίμα. Αλλά και μας υπενθυμίζει ότι η πάλη ενάντια στην αποικιοκρατία και τον ρατσισμό πρέπει να είναι αεχώριστη από την πάλη ενάντια στην ταξική εκμετάλλευση και την ανατροπή αυτού του συστήματος.

Γιώργος Ράγκος

Οι αγώνες μας σε περίοδο πολέμων και επαναστάσεων

Την περασμένη Παρασκευή έγινε μια πολύ μεγάλη, ενωτική αντιφασιστική διαδήλωση στη γειτονιά μου, το Περιστέρι. Έπειτα από φασιστική πρόκληση- επίθεση στα γραφεία της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου. Όλες οι αριστερές δυνάμεις καταδίκασαν την επίθεση, και όλες βρέθηκαν μαζί στον δρόμο.

Θεωρώ ότι ειδικά σε αυτή την περίοδο, η ενότητα στον δρόμο είναι απαραίτητη. Για να νικήσουμε και για να δώσουμε έμπνευση στη νέα γενιά που παλεύει διεθνώς! Γι' αυτό τον λόγο, είναι πολύ σημαντική η πρωτοβουλία που παίρνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα για το μονοήμερο εκδηλώσεων για τον Ιμπεριαλισμό, ως περίοδο πολέμων και επαναστάσεων. Χρειάζεται να μπορούμε να ξέρουμε την ιστορία, να μπορούμε να διαβάζουμε σωστά τί κινδύνους και τί δυνατότητες δημιουργεί κάθε νέα φάση στην κρίση του καπιταλισμού.

Για να μπορέσουμε, όπως κάναμε την προηγούμενη φορά, να σταματήσουμε τους φασίστες, χρειαζόμαστε πάλι τη θεωρία και την ιστορία. Μέχρι την καταδίκη της Χ.Α τον Οκτώβρη του 2020, είχαν γίνει χιλιάδες εκδόσεις, εκδηλώσεις, αφιερώματα από όλες τις αντιφασιστικές δυνάμεις. Και έτσι μπορέσαμε να αντικρούσουμε αφηγήματα όπως «δεν είναι φασίστες, είναι πατριώτες που παλεύουν ενάντια στο κεφάλαιο». Και όχι μόνο αυτά. Μπορέσαμε να ενώσουμε το νήμα και τους αγώνες μας πανευρωπαϊκά και διεθνώς.

Έτσι και τώρα, σε πιο δύσκολα νερά, χρειάζεται να είμαστε σε θέση να καταλαβαίνουμε και να εξηγούμε το γιατί όλες οι κυβερνήσεις δίνουν τα ρέστα τους για τον πόλεμο. Ποιες είναι οι επιλογές και οι στόχοι τους. Και κυρίως, ποια είναι τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουν. Γιατί στα κανάλια, μαθαίνουμε μόνο για τις διπλωματικές νίκες που πετυχαίνει ο Μητσοτάκης συναντώντας τον ένα ή τον άλλο δολοφόνο. Και δεν είναι αυτή η πραγματική εικόνα.

Σαν ανένταχτη αγωνίστρια της Αριστεράς, συμμετέχω εδώ και πολλά χρόνια στα φεστιβάλ που οργανώνει το ΣΕΚ (τα μονοήμερα, τον Μαρξισμό) γιατί πέρα από την αγωνιστικότητα, εκτιμώ την προσπάθεια ανάλυσης και το ότι είναι εκδηλώσεις ανοιχτές στη διαφωνία και τον γόνιμο διάλογο με όλα τα κομμάτια της Αριστεράς. Σας καλώ να συμμετέχετε κι εσείς στις 8 Νοέμβρη στην Πάντειο, στις εκδηλώσεις με θέμα «Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων».

Ματίνα Τριανταφύλλου
Περιστέρι

Η περίοδος που βιώνουμε τώρα μας "επιβάλλει" να είμαστε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο στις 8 του Νοέμβρη και να συμμετέχουμε στις συζητήσεις που θα γίνουν.

Εστίες πολέμου απ' άκρη σ' άκρη, επίσημη υποστήριξη της Ελλάδας στο κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, υπερχρηματοδότηση σε πολεμικό εξοπλισμό και ως εκ τούτου υποχρηματοδότηση της Παιδείας, με αποτέλεσμα χιλιάδες κενά ακάλυπτα, σχολεία σε επικίνδυνα κτήρια χωρίς το προβλεπόμενο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Η ιμπεριαλιστική πολιτική είναι υπεύ-

Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή καταλαβαίνουμε το βάρος του καπιταλισμού και τις καταστροφικές συνέπειές του στις ζωές μας. Καθημερινά βλέπουμε πως η κυβέρνηση επιλέγει να επενδύσει δισεκατομμύρια σε πολεμικούς εξοπλισμούς για να ικανοποιήσει τα χατίρια του Τραμπ και του Νετανιάχου και να εμπλακεί όλο και βαθύτερα σε πολεμικές συγκρούσεις στις οποίες αντιτίθεται ο ελληνικός λαός.

Την ίδια στιγμή, οι εργαζόμενοι και η νεολαία έρχονται αντιμέτωποι με την ακρίβεια και τους χαμηλούς μισθούς, με τα εργατικά ατυχήματα να έχουν γίνει πλέον συχνό φαινόμενο, ενώ η Παιδεία και η Υγεία καταρρέουν.

Στην Ευρώπη, μαθητές, εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι βγήκαν στους δρόμους να διαμαρτυρηθούν ενάντια σε αυτό το σύστημα που βάζει τα κέρδη των λίγων πάνω από τις ζωές των πολλών. Από τη Γαλλία και την Ισπανία μέχρι την Ιταλία και την Αλβανία, οι κινητοποιήσεις δείχνουν ότι όλο και περισσότεροι άνθρωποι αρνούνται να αποδεχτούν αυτήν την πραγματικότητα. Και εδώ, στις 10/10

Μέσα σε συνθήκες έκρηξης σε όλο τον κόσμο οργανώνουμε στον Βόλο μια μέρα με συζητήσεις στις 14 Νοέμβρη στον Θόλο, με το θέμα «Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων».

Θεωρούμε ότι η ανάγκη να συζητήσουμε πάνω στην θεωρία, την ιστορία και τις εμπειρίες των προηγούμενων δυο παγκόσμιων πολέμων, τις εμπειρίες του αντιπολεμικού κινήματος και την προοπτική των αγώνων μας είναι τεράστια. Η έμπνευση από τους αγώνες της νεολαίας και της εργατικής τάξης σε Ισπανία και Ιταλία, οι φανταστικές εικόνες γενικού ξεσηκωμού για Υγεία, Παιδεία, κατοικία μας δυναμώνει στον αγώνα μας και εδώ.

Έτσι ξεκινήσαμε με εκδήλωση πριν δυο βδομάδες για την Παλαιστινή, κερδίσαμε δυο νέα μέλη στον πυρήνα μας

θυνη για την φτωχοποίηση της κοινωνίας, την υποβάθμιση της καθημερινότητας και μας επηρεάζει όλους, όλες και όλα. Είναι σημαντικό να βρεθούμε στο ολόημερο, να συμμετάσχουμε στις συζητήσεις, να ξαναθυμηθούμε την ιστορία και να συνδεθούμε με το αντιπολεμικό κίνημα τόσο στην Ελλάδα, όσο και παγκοσμίως. Χρειαζόμαστε πάντα την επαφή με τη θεωρία και τη σύνδεση με το κίνημα για να ενδυναμώσουμε και να αντιληφθούμε πως δεν είμαστε μόνοι!

Αιμιλία Κουνάδη,
κοινωνική λειτουργός, Μέλος
Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α. Αττικής

ενώσαμε τις φωνές μας με χιλιάδες διαδηλωτές σε όλο τον κόσμο δείχνοντας την αλληλεγγύη μας στον λαό της Παλαιστίνης ζητώντας να σταματήσει η κυβέρνηση να χρηματοδοτεί τη γενοκτονία, ενώ στις 21/10 η απεργία στο δημόσιο των εκπαιδευτικών, των εργαζομένων στα πανεπιστήμια και των νοσοκομειακών γιατρών, μαζί με τους φοιτητές, δίνει νέα ώθηση στο κίνημα που απαιτεί να πάψουν να μπαίνουν οι ανάγκες μας στο περιθώριο.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, η συζήτηση για τον ιμπεριαλισμό είναι σημαντική. Τα μονοήμερα συζητήσεων που οργανώνονται στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και πανελλαδικά είναι μια ευκαιρία να ανταλλάξουμε απόψεις, να προβληματιστούμε και να αναζητήσουμε τρόπους να αντισταθούμε σε μια πραγματικότητα που παρουσιάζει τον πόλεμο ως αναπόφευκτο. Γιατί η ειρήνη και η αξιοπρεπής ζωή δεν μπορούν να θεωρούνται πολυτέλεια.

Μαρία Σαββίδου,
απόφοιτος δημοσιογραφίας
Πυρήνας Καμάρας, Θεσσαλονίκη

και συνεχίζουμε με συνελεύσεις στις σχολές και οργάνωση του πανεκπαιδευτικού ξεσηκωμού στις 21 του Οκτώβρη. Στον Βόλο που σχολεία δεν λειτουργούν γιατί δεν έχουν αίθουσες και βιβλία ή πέφτουν τα ντουβάρια στα κεφάλια των μαθητών, που οι φοιτητές δεν έχουν πού να μείνουν παρά μονάχα σε ιδιωτικές εστίες που πρέπει να χρυσοπληρώνουν, οι αγώνες μας για Παιδεία και όχι για εξοπλισμούς και τον πόλεμο, αποκτούν κεντρική διάσταση.

Για να δυναμώσει η επαναστατική παράδοση και προοπτική, οργανώνουμε όχι μόνο τους αγώνες αλλά και την συζήτηση για να βγούμε όλοι και όλες πολύ πιο δυνατοί για τις μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Γιώργος Ζιάκας,
φοιτητής Χωροταξίας Βόλου

ΑΘΗΝΑ 8 ΝΟΕΜΒΡΗ ΠΑΝΤΕΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

11πμ-12μ

Υποδοχή στο Νέο Κτίριο

12μ-1.30μμ

Αμφιθέατρο Σάκη Καράγιωργα

**Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα
Η κρίση της "Υπερδύναμης"**

Σωτήρης Ρούσος, πανεπιστημιακός

Φύλλα Πολίτη, δημοσιογράφος

Λέο Καβαλέτι, ακτιβιστής Μινεάπολη ΗΠΑ

Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

2μμ-3.15μμ

Αμφιθέατρο 2

Λένιν, Μπουχάριν - Ο Ιμπεριαλισμός, το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού

Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας

Σωτήρης Κοντογιάννης, Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Αίθουσα Α1

Οι υποϊμπεριαλισμοί και η Μέση Ανατολή

Γιάννης Σηφακάκης, Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Γιώργος Τσιάρας, δημοσιογράφος

3.45μμ-5μμ

Αμφιθέατρο 2

**STOP στο Γενοκτονικό Ισραήλ,
Λευτεριά στην Παλαιστίνη**

Νεκτάριος Δαργάκης, δημοσιογράφος

Στέλιος Μιχαηλίδης, Εργατική Αλληλεγγύη

Αίθουσα Α1

**Αντίσταση στην Ευρώπη του Πολέμου
(Άλλο Ουκρανία, άλλο Παλαιστίνη)**

Λέανδρος Μπόλαρης, ιστορικός

Λίλιαν Μπουρίτη, Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Αίθουσα Α2

Γυναίκες και Πόλεμος

Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη

Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, Γ.Σ. ΟΕΝΓΕ

5.30μμ-7μμ

Αμφιθέατρο Σάκη Καράγιωργα

**Πόλεμος και Επανάσταση.
Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός**

Γιώργος Γώγος, πρόεδρος Διμενεργατών ΟΛΠ

Γιώργος Πίτσας, Εργατική Αλληλεγγύη

Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Παρεμβαίνουν:

Βανίνα Τζουντιτσελί, Α2C Γαλλία

Κριστίνε Μπούχολτς, SVU Γερμανία

Χαλές, ακτιβίστρια Μαδρίτη

Πανελλαδικά

14 Νοέμβρη

Βόλος, Θόλος

Πάτρα Αίθ. ΕΒΕ, Αράτου 21

Γιάννενα Συνεδριακό Κέντρο

Περιφέρειας, Στοά Σαρκά

21 Νοέμβρη

Ξάνθη Εργατικό Κέντρο

22 Νοέμβρη

Θεσσαλονίκη

Εργατικό Κέντρο

27 Νοέμβρη

Ρέθυμνο Κέντρο Νέων

28 Νοέμβρη

Χανιά Εργατικό Κέντρο